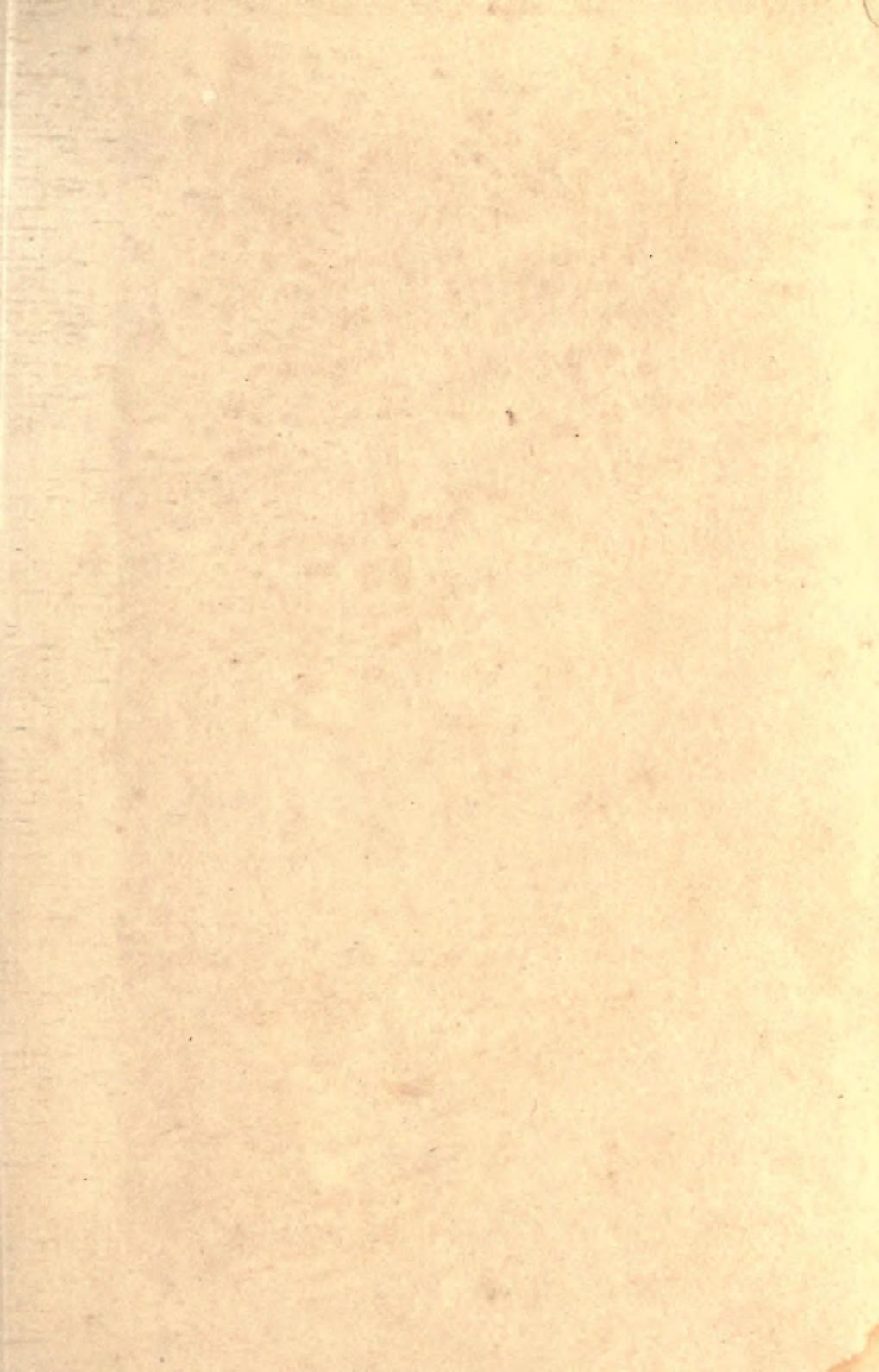
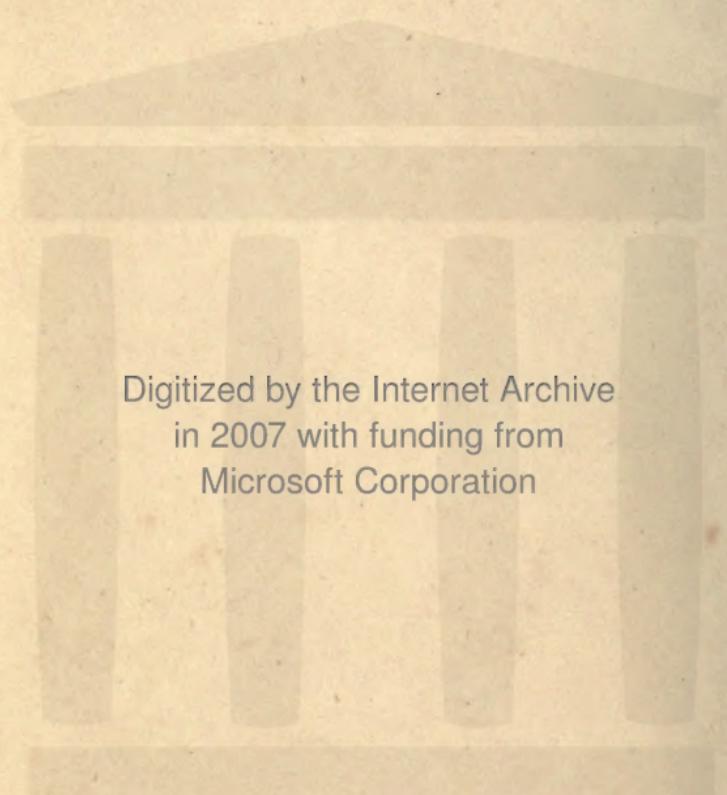

Ex Libris

C. K. OGDEN

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

S. S. G.

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London
MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF

Oxford

A DVERTISEMENT.

THE text of Sophocles in this volume is all but identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

1090829

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΞΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων
Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Δαιδού.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

There is also a *παραχορήγμα* to represent the suppliants who throng the altars of the house of Oedipus in the opening scene.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ω ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὅμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὅμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων
ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὡδὸς ἐλήλυθα,
ό πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἄλλ', ὁ γεραιέ, φράξ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ως θέλοντος ἀν
ἔμοῦ προσταρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γάρ ἄν
εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

5

10

15

20

25

ΙΕΡΕΥΣ.

ἄλλ', ὁ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἴδε τ' ἡθέων
λεκτοί· τὸ δὲ ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καντὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἥδη σαλεύει κάνακονφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἴα τε φοινίου σάλον,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δὲ ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε

ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκῆψας ἐλαύνει, λοιψὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ἥφ' οὐ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον· μέλας δ'
Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.

30

θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἴστορενόν σ' ἔγῳ
οὐδὲ οἴδε παῖδες ἔζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς τ' ἔξελυσας, ἀστυ Καδμεῖον μολών,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν δὲν παρείχομεν
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἔξειδὼς πλέον
οὐδὲ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἡμὸν ὀρθῶσαι βίον·
νῦν τ', ὃ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,

35

ἴκετενομέν σε πάντες οἴδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά που-
ώς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.

45

ἴθ', ὃ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν
ἴθ', εὐλαβήθηθ· ως σὲ νῦν μὲν ἥδε γῇ
σωτῆρα κλήγει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τ' ἐς ὁρθὸν καὶ πεσόντες ὑστερον,
ἄλλ' ἀσφαλείᾳ τίνοδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὅρνιθι γάρ καὶ τὴν τότ' αἰσιῷ τύχην
παρέσχεις ἡμίν, καὶ τανῦν ἵσος γενοῦ.

50

ώς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὡσπερ κρατεῖς,
ἔννυν ἀνδράσιν κάλλιον ἡ κενῆς κρατεῖν·
ώς οὐδέν ἐστιν οὕτε πύργος οὕτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

55

OI. ὃ παῖδες οἰκτροί, γυνωτὰ κούκ ταγνωτά μοι
προσήλθεθ' ίμείροντες. εὖ γάρ οἴδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ως ἔγῳ

60

- οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἵσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλλος εἰς ἐν' ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτόν, κούδέν' ἄλλον, ἡ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κάμε καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὑπνῷ γ' εὔδοντά μ' ἐξεγέρετε,
 ἀλλ' ἵστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὐ σκοπῶν εὑρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
 ἔπειμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὁ τι
 δρῶν ἡ τί φωνῶν τήνδε ύνσαιμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμαρ ἥδη ἔνυμμετρούμενον χρόνῳ
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἀπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
 ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἀν εἴην πάνθ' ὅσ' ἀν δηλοῖ θεός.
 IE. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἴδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσττείχοντα σημαίνουσί μοι.
 OI. ὀναξ["]Απολλον, εὶ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῷ
 σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὕσπερ ὅμματι.
 IE. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἥδύς. οὐ γὰρ ἀν κάρα
 πολυστεφής ὥδ' εἴρπε παγκάρπου δάφνης.
 OI. τάχ' εἰσόμεσθα· ἔνυμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

- ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὄρθὸν ἔξελθόντα, πάντ' ἀν εύτυχεῖν.
 OI. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὕτε γὰρ θρασὺς
 οὗτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
 KP. εὶ τῶνδε χρῆζεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
 OI. ἐς πάντας αὖδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω

- τὸ πένθος ἡ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- KP. λέγοιμ' ἀν οἵ ἥκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ^ν
 ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδὲ ἀνήκεστον τρέφειν.
- OI. ποίω καθαρῷ; τίς δ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
- KP. ἀνδρηλατοῦντας, ἡ φόνῳ φόνον πάλιν 100
 λύοντας, ὡς τόδε αἷμα χειμάζον πόλιν.
- OI. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- KP. ἡν ἡμὸν, ὁναξ, Λαϊός ποθ' ἡγεμὼν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδε ἀπευθύνειν πόλιν.
- OI. ἔξοιδ' ἀκούων οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
 KP. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.
- OI. οἱ δὲ εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδε εὑρεθήσεται
 ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἴτιας;
- KP. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
 ἀλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τάμελούμενον.
- OI. πότερα δὲ ἐν οἴκοις, ἡ ν ἀγροῖς δὲ Λάϊος,
 ἡ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
- KP. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
 πρὸς οἴκου οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
- OI. οὐδὲ ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὅδον 115
 κατεῖδεν, * οὐ τις ἐκμαθὼν ἔχρήσατ' ἄν;
- KP. θηήσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, δὲς φόβῳ φυγὴν
 ὃν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἰχ' εἰδὼς φράσαι.
- OI. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἀν ἔξεύροι μαθεῖν,
 ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάθοιμεν ἐλπίδος. 120
- KP. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μᾶ
 ρώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- OI. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
 ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδε ἀν τολμῆς ἔβη;
- KP. δοκοῦντα ταῦτ' ἡν Λαΐον δὲ ὀλωλότος,
 οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο. 125

- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἰργε τοῦτ' ἔξειδέναι;
ΚΡ. ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τάφανή προσήγετο. 130
- ΟΙ. ἀλλ' ἔξ ίπαρχῆς αὐθις αὗτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν.
ῶστ' ἐνδίκως ὅψεσθε κάμε σύμμαχον,
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα. 135
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον δικτανῶν τάχ' ἀν
κάμ' ἀν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τούσδε ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὥδ' ἀθροιζέτω,
ώς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', η πεπτωκότες. 145
- ΙΕ. ω παῖδες, ίστώμεσθα. τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὅν ὅδ' ἔξαγγέλλεται.
Φοῖβος δὲ διόμυθας τάσδε μαντείας ἄμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου πανστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α. ω Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι, φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων,
ἱήτε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἡ νέον
ἡ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἔξανύσεις χρέος. 155
εἰπέ μοι, ω χρυσέας τέκινον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.
ἀντ.α. πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
"Ἄρτεμιν, ἀ κυκλόσειτ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει, 160

καὶ Φοῖβον ἔκαθόλον, ἵω
τριστοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὅρνυμένας πόλει
ἥνυσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἐλθετε καὶ νῦν.

στρ.β. ὁ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπτα στόλος, οὐδὲ ἔνι φροντίδος ἔγχος
ῳ τις ἀλέξεται. οῦτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οῦτε τόκοισιν
ἱηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
ἄλλον δ' ἀν ἄλλῳ προσίδοις ἄπερ εὕπτερον ὅρνυ
κρείστον ἀμαιμακέτον πυρὸς ὅρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ.

ἀντ.β. ὁν πόλις ἀνάριθμος ὅλλυται·
ιηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδφθαναταφόρα κεῖται ἀγοίκτως·
ἐν δὲ ἄλοχοι πολιαὶ τ' ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν.
παὶαν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρας ὅμαυλος·
ῶν ὑπερ, ὁ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐώπα πέμψυν ἀλκάν·

στρ.γ. Ἀρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόστος ἀντιάζων,
πιλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἔπουρον εἴτ' ἐς μέγαν
Θάλαμον Ἀμφιτρίτας
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
τόν, ὁ πυρφόρων
ἀστραπῶν κράτη νέμων,
ὁ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
ἀντ.γ. Λύκει ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν
βέλεα θέλοιμ' ἀν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι

165

171

174

182

185

191

195

200

205

ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς
 Λύκι' ὅρεα διάσπει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
 οἰνῶπα Βάκχον εῦιον,
 Μαινάδων ὁμόστολον
 πελασθῆναι φλέγοντ'
 ἀγλαῶπι * * *

210

πεύκα πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.

215

OI. αἵτεις· ἂ δ' αἵτεις, τᾶμ' ἐὰν θέλησ ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
 ἀλκὴν λάβοις ἀν κάνακούφισιν κακῶν·
 ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδε ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἀν μακρὰν
 ἵχνευον αὐτό, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 δοτις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
 κεὶ μὲν φοβεῖται, τούπικλημ' ὑπεξελῶν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀσφαλής·
 εὶ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελῶ γὰρ χῆ χάρις προσκείσεται.
 εὶ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἡ φίλου
 δείσας ἀπώσει τοῦπος ἡ χαύτον τόδε,
 ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ·
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, δοτις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ἡς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι

220

225

230

235

κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβος νέμειν·
ἀθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μάσματος
τοῦδ' ήμὶν ὅντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντείον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.

ἔγώ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πελῶ·
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἰς ὃν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῆψαι βίον.

ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εὶς ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδε τε

γῆς ὃδ' ἀκάρπως κάθεώς ἐφθαρμένης.

οὐδ' εὶς γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὔτως ἔân,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τὸ δλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τὸ ἔγώ
ἔχων μὲν ἀρχάς, ἀς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχὸμόσπορον,

κοινῶν τε παΐδων κοίν' ἄν, εὶς κείνῳ γένος
μὴ δυστύχησεν, ἦν ἀν ἐκπεφυκότα,
νῦν δ' ἐσ τὸ κείνου κράτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὃν ἔγώ τάδ', ὁσπερὲ τούμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι κάπι πάντ' ἀφίξομαι

ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ

τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τὸν Αγήνορος·

καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς

μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ

μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κάτι τοῦδ' ἐχθίονι·

ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις

240

245

250

255

260

265

270

τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ή τε σύμμαχος Δίκη
χοὶ πάντες εὐ χυνεῖεν εἰσαεὶ θεοὶ.

275

ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραιὸν ἔλαβες, ὡδ', ὄναξ, ἐρῶ.
οὕτ' ἔκτανον γὰρ οὕτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζῆτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, δστις εἴργασται ποτε.

ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἄν μὴ θέλωσιν οὐδὲ ἀν εἰς δύνατ' ἀνήρ.

ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ' ἀμοὶ δοκεῖ.

ΟΙ. εὶς καὶ τρίτ' ἔστι, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὅρωντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὐ τις ἄν
σκοπῶν τάδ', ὄναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.

ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπειμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.

ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαῖ' ἔπη.

ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

ΧΟ. θαυμᾶν ἐλέχθη πρός τινων οὐδοιπόρων.

ΟΙ. ἥκουσα κάγω· τὸν δ' ἵδοντ' οὐδεὶς ὅρῃ.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτων ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.

ΟΙ. φῷ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδὲ ἔπος φοβεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγχων αὐτὸν ἔστιν οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἥδη μάντιν ὡδὸν ἄγουσιν, φῷ
τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

ΟΙ. Ὁ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εὶς καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἴᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἡς σε προστάτην
σωτῆρά τ', ὄναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.

Φοίβος γάρ, εὶς καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,

305

εὶ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὐ³¹⁰
 κτείναιμεν, ἡ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δὲ οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
 μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δὲ ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δὲ ὡφελεῖν ἀφ' ὅν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.

310

315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἔγω
 εἰδὼς διώλεστος· οὐ γὰρ ἀν δεῦρ' ἱκόμην.

ΟΙ. τί δὲ ἔστι; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.

ΤΕ. ἄφεσ μὲν ἐσ ὁἶκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ
 κάγῳ διοίσω τούμόν, ἦν ἐμοὶ πίθη.

320

ΟΙ. οὗτ' ἔννομος εἴπας οὕτε προσφιλῆ πόλει
 τῇδ', οὐδὲ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἵὸν
 πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδὲ ἔγω ταῦτὸν πάθω.

325

ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.

ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτο. ἔγω δὲ οὐ μὴ ποτε
 ταῦτα ὡς ἀν εἴπω μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.

ΟΙ. τί φήσι; ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

330

ΤΕ. ἔγω δέ τοι μαυτὸν οὕτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτα
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἀν πύθοιό μου.

ΟΙ. οὐκ, ὡς κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἀν πέτρου
 φύσιν σύ γ' ὅργανειας, ἐξερεῖς ποτέ,
 ἀλλ' ὕδατος ἀτεγκτος κάτελεύτητος φανεῖ;

335

ΤΕ. ὅργην ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δὲ ὕδου
 ναίουσαν οὐ κατείδεις, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.

ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτα ἀν οὐκ ἀν ὅργιζοιτο ἐπη
 κλύων, ἀ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;

340

- ΤΕ. ηξει γάρ αὐτά, καν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν ἂ γ' ηξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἀν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὄργῆς ητις ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὄργῆς ἔχω,
 ἅπερ ξυνίημ'. ἵσθι γάρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἀν σου τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 ΤΕ. ἀλλθεις; ἐννέπω δὲ τῷ κηρύγματι
 φίπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὡς ὅντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
 ΟΙ. οὔτως ἀναιδῶς ἔξεκίνησας τόδε
 τὸ ρῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
 ΤΕ. πέφευγα· τάλιθεις γάρ ίσχυον τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γάρ ἐκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σου· σὺ γάρ μ' ἀκοντα προύτρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ή ἕκπειρᾳ *λόγῳ;
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὐθις φρύσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐ ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὕ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὄργιζῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χρήζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
 αἰσχισθ' ὄμιλοῦντ', οὐδ' ὄραν ἵν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ή καὶ γεγηθώς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
 ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἔστι τῆς ἀληθείας σθένος.
 ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
 τυφλὸς τά τ' ὥτα τόν τε νοῦν τά τ' ὅμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἀ σοὶ
 οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ

345

350

355

360

365

370

- μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἄν.
- ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἰκανὸς Ἀπόλλων, φέταδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἡ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;
- ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοὶ.
- ΟΙ. ὃ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς οὕνεχ², ἦν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐδὲ ἀρχῆς φίλος.
- λάθρα μὲν ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἴμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
- ἐπεὶ, φέρ³ εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἰ σαφής;
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ράψιφόδος ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσθι ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τούπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἦν οὗτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προύφανης ἔχων
οὗτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἔγὼ μολών,
δι μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμῃ κυρήσας οὐδὲ ἀπ' οἰωνῶν μαθών·
διν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
- κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρων
εἶναι, παθῶν ἔγνως ἀν οἴνη περ φρονεῖς.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδε ἔπη
δργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ⁴ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
- ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔξισωτέον τὸ γοῦν

375

380

385

390

395

400

405

ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γάρ κάγῳ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῷ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ·
ῶστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνειδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἵν' εἰ κακοῦ,
οὐδὲ ἔνθα ναιέις, οὐδὲ ὅτων οἰκεῖς μέτα.

ἀρ' οἰσθ' ἀφ' ὃν εἶ; καὶ λέληθας ἔχθρὸς ὁν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κάπι γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἔλâ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὅρθ', ἐπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἄστεγος δέ τοις στῆσαι σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τούμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γάρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

- OI. ή ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς δλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
TE. οὐδὲ ίκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.
OI. οὐ γάρ τί σ' ἥδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἔστειλάμην.
TE. ἡμεῖς τοιούδες ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦστι δ', οἵ σ' ἔφυσάν, ἔμφρονες.
OI. ποίοιστι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
TE. ἥδη ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
OI. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσταφῆ λέγεις.
TE. οὕκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;
OI. τοιαῦτ' ὀνείδις', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
TE. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

410

415

420

425

430

435

440

- ΟΙ. ἀλλ' εὶ πόλιν τήνδ' ἔξεσωσ', οὐ μοι μέλει.
 ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
 ΟΙ. κομιζέτω δῆθ· ὡς παρὸν σύ γ' ἐμποδὼν
 ὄχλεῖς, συθείσ τ' ἀν οὐκ ἀν ἀλγύναις πλέον. 445
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὅν οὕνεκ' ἥλθον, οὐ τὸ σὸν
 δείσας πρόσωπον οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μὲν ὁλεῖς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
 ζητεῖς ἀπειλῶν κάμακηρύσσων φόνον
 τὸν Λαιέιον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε, 450
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δὲ ἐγγενῆς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδὲ ἡσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 σκήπτρῳ προδεικνὺς γάιαν ἐμπορεύσεται. 455
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αἵτοῦ ξυνών
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καξ ἡς ἔφυ
 γυναικὸς νίὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὅμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἵων
 εἴσω λογίζου· καν λάβῃς ἐψευσμένου, 460
 φάσκειν ἐμὲ ηδη μαντικὴ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. στρ.α. τίς ὄντιν' ἀ θεσπιέπεια Δελφὶς εἰπε πέτρα
 ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα φοινίαισι χερσὶν;
 ῶρα νιν ἀελλάδων
 ἴππων σθεναρώτερον
 φυγὴ πόδα νωμᾶν. 465
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς δὲ Διὸς γενέτας,
 δεινὰ δὲ ἄμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι. 470
- ἀντ.α. Ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἀδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ῦλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πετραῖος τὸ ταῦρος, 475

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα· τὰ δὲ ἀεὶ⁴⁸⁰
ζῶντα περιποτάται.

στρ.β. δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας,⁴⁸³
οὗτε δοκοῦντ' οὕτ' ἀποφάσκονθ'. δὲ τι λέξω δὲ ἀπορῶ.⁴⁸⁵
πέτομαι δὲ ἐλπίσιν οὕτ' ἐνθάδ' ὥρῶν οὕτ' ὁπίσω.

τί γὰρ ή Λαβδακίδαις ή⁴⁹⁵ [τανῦν πω
τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὗτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ' οὗτε
ἔμαθον, * * * πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδίπόδα Λαβδακίδαις
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀντ.β. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς δὲ τοῦ Απόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δὲ ὅτι μάντις πλέον ή γὰρ φέρεται,⁵⁰⁰
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθῆς· σοφίᾳ δὲ ἀν σοφίαν
παραμείψειν ἀνήρ.

[καταφαίην.

ἀλλ' οὕποτ' ἔγωγ' αὖν, πρὶν ἴδοιμ' ὄρθὸν ἔπος, μεμφομένων ἀν
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσος ἡλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὥφθη βασάνῳ θ' ἀδύπολις· τῷ ἀπ' ἐμάς
φρενὸς οὕποτ' ὁφλήστει κακίαν.

511

ΚΡ. ἀνδρες πολῖται, δείν' ἐπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,⁵¹⁵
ἀλλ' ἐσ μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἡλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν
δργῇ βιασθὲν μᾶλλον ή γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δὲ ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεῖσ ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

- ΧΟ. ηὐδάτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμη τίνι.
 ΚΡ. ἐξ ὁμμάτων δ' ὄρθων τε καξ ὄρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τούπικλημα τοῦτο μου;
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'. ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὄρῶ.
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἡδη δωμάτων ἔξω περᾶ. 530
- ΟΙ. οὖτος σύ, πῶς δεῦρ' ἥλθες; ή τοσόνδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἵκου, φονεὺς ὃν τοῦτο τάνδρὸς ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ή μωρίαν
 ἴδων τι' ἐν ἐμοὶ ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
 ή τοῦργον ὡς οὐ γνωρίσοιμι σου τόδε
 δόλῳ προσέρπον κούκ ἀλεξοίμην μαθών;
 ἀρ' οὐχὶ μᾶρον ἔστι τούγχείρημά σου,
 ἀνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἀλίσκεται; 535
- ΚΡ. οὖσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ισ' ἀντάκουσον, κάτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
 ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
 σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὔρηκ' ἐμοὶ. 545
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸν μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἴ κακός.
 ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὄρθως φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κικῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
 ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρήσθαι· τὸ δὲ
 πάθημ' ὅποιον φῆς παθέειν δίδασκέ με.
 ΟΙ. ἔπειθες, ή οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ
 τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα; 555
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἡδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον
 ΚΡ. δέδρακε ποίον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; 560

- KP. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἀν μετρηθεῖεν χρόνοι.
OI. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
KP. σοφός γ' δμοίως καξ ἵσου τιμώμενος.
OI. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
KP. οὕκουν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
OI. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
KP. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κούκηκούσαμεν.
OI. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
KP. οὐκ οἰδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
OI. τοσόνδε γ' οἰσθα καὶ λέγοις ἀν εὐ φρονῶν. 570
KP. ποίον τόδ'; εἰ γὰρ οἰδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
OI. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἴπε Λαίου διαφθοράς.
KP. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἰσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἅπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
OI. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
KP. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχεις;
OI. ἀρνησίς οὐκ ἔνεστιν ὅν ἀνιστορεῖς.
KP. ἀρχεῖς δ' ἐκείνη ταῦτα γῆς ἵσου νέμων;
OI. ἀν ἥθελουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
KP. οὕκουν ἴσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
OI. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
KP. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἄν δοκεῖς
ἀρχεῖν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἥ
ἄτρευτον εῦδοντ', εἰ τά γ' αὐθ' ἔξει κράτη. 585
ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἴμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἥ τύραννα δρᾶν,
οὕτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
εἰ δ' αὐτὸς ἥρχον, πολλὰ καν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὸς ἥδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὕπω τοσοῦτον ἥπατημένος κυρῶ

ῶστ' ἄλλα χρῆσιν ἡ τὰ σὺν κέρδει καλά.

595

μῦν πᾶσι χαίρω, μῦν με πᾶς ἀσπάζεται,

μῦν οἱ σέθεν χρήζοντες ἐκκαλοῦσί με·

τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῦσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔη.

πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἀν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;

οὐκ ἀν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.

600

ἄλλ' οὕτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν

οὕτ' ἀν μετ' ἄλλου δρῶντος ἀν τλαίην ποτέ.

καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἵων

πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἥγγειλά σοι·

τοῦτ' ἄλλ', ἔάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης

605

κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης

ψήφῳ, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.

γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.

οὐ γὰρ δίκαιον οὕτε τοὺς κακοὺς μάτην

χρηστοὺς νομίζειν οὕτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.

610

φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἵσον λέγω

καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φίλει.

ἄλλ' ἐν χρόνῳ γνώστει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,

κακὸν δὲ κάνειν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶ.

615

XO. καλῶς ἔλεγεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

OI. ὅταν ταχύς τίς οὐπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κάμει βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τάμα δ' ἡμαρτημένα.

620

KP. τί δῆτα χρῆσις; ἡ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

OI. ἥκιστα· θνήσκειν οὐ φυγεῖν σε βούλομαι
* * ὅταν προδείξης οἴοντι ἔστι τὸ φθονεῖν.

* * ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;

625

KP. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. OI. τὸ γοῦν ἐμόν.

KP. ἀλλ' ἔξ ἵσον δεῖ κάμον. OI. ἀλλ' ἔφυς κακός.

KP. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; OI. ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὁ πόλις πόλις.

ΚΡ. κάμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

630

ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὅρῳ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἡς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὁ ταλαιπωροι, στάσιν

635

γλώσσης ἐπήρασθ'; οὐδὲ ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;

οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;

ΚΡ. δομαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους δ σὺς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν,
ἡ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἡ κτεῖναι λαβών.

640

ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νυν, ὁ γύναι, κακῶς
εἴληφα τούμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', δλοίμην, ὃν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.

645

ΙΟ. ὁ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μᾶλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κάμε τούσδε θ' οἱ πάρειστί σοι.

ΧΟ. στρ.α. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίστομαι.

649

ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταίδεσαι.

ΟΙ. οἰσθ' οὖν ἀ χρῆζεις; ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δή· τί φῆς;

ΧΟ. τὸν ἔναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἀτιμον βαλεῖν.

ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆσ, ἐμοὶ
ζητῶν δλεθρον ἡ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΧΟ. στρ.β. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον

660

"Ἀλιον ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
δλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.

ἀλλά μοι δυσμόρῳ γά φθίνουσα
τρύχει ψυχάν, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ

665

- προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
- ΟΙ. ὁ δὲ οὖν ἵτω, κεὶ χρή με παντελῶς θαυμεῖν,
ἡ γῆς ἄτιμον τῆσδε ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γάρ σόν, οὐ τὸ τοῦδε, ἐποικτείρω στόμα
ἔλεινόν· οὗτος δέ, ἔνθ' ἀν ἦ, στυγήσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισταὶ φέρειν.
- ΟΙ. οὐκουν μὲν ἔάστεις κάκτος εἰ; ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὸν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῦσδε ἵσος.
- ΧΟ. ἀντ.α. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδε ἔσω;
- ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώστων λόγων ἥλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ὑδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῦν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἡν λόγος;
- ΧΟ. ἀλις ἔμοιγ', ἀλις, γῆς προπονούμενας,
φαίνεται ἔνθ' ἐληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὁρᾶς ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς δὲ γνώμην ἀνήρ,
τούμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ἀντ.β. ὀναξ, εἴπον μὲν οὐχ ἀπαξ μόνον,
ἵσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μὲν ἀν, εἴ σε νοσφίζομαι,
οἵ τ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοισιν
ἀλύουσαν κατ' ὄρθὸν οὔρισας,
ταῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιο.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον καὶ, ἀναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γάρ τῶνδε ἐσ πλέον, γύναι, σέβω.
Κρέοντος, οἴα μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖον καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδώς, ἡ μαθὼν ἀλλον πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἔαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. σὺ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν δὲ λέγεις πέρι

669

670

675

678

680

685

689

695

700

705

έμοῦ πάκουστον καὶ μάθ' οῦνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

Φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.

χρησμὸς γὰρ ἥλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρώ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ώς αὐτὸν ἦξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἔμοῦ τε κάκείνου πάρα.

καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
ληγσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξῖτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὅρος.

κάνταῦθ' Ἀπόλλων οὗτ' ἐκείνου ἥνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὗτε Λαΐον,
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικὰ διώρισαν,
ῶν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὡν γὰρ ἀν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.

OI. οἰόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κάνακίνησις φρενῶν.

IO. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
OI. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ώς ὁ Λαΐος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξῖτοῖς.

IO. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.

OI. καὶ ποῦ σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τόδ' ἦν πᾶθος;
IO. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλήγεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταῦτα Δελφῶν κάπὸ Δαυλίας ἄγει.

OI. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;

IO. σχεδόν τι πρόσθεν ἦ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

OI. ω Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

IO. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

OI. μήπω μ' ἐρώτα τὸν δὲ Λαΐον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.

710

715

720

725

730

735

740

- IO. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
- OI. οἵμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἄρὰς
δεινὰς προβάλλων ἄρτιώς οὐκ εἰδέναι. 745
- IO. πῶς φήσ; ὅκνῳ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
- OI. δεινῶς ἀθυμῷ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἔξείτης ἔτι.
- IO. καὶ μὴν ὅκνῷ μέν, ἂ δ' ἀν ἔρη μαθοῦσ' ἔρω.
- OI. πότερον ἔχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἀνδρας λοχίτας, οἵ ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 750
- IO. πέντ' ἥσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
- OI. αἰαῖ, τάδ' ἥδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- IO. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
- OI. ἡ κάν δόμοισι τυγχάνει ταῦν παρών;
- IO. οὐ δῆτ'. ἀφ' οὐ γάρ κείθεν ἥλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἴδ' ἔχοντα Λάϊόν τ' ὄλωλότα,
ἔξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θειγὼν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι κάπι ποιμνίων νομάς,
ώς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως
κάπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γάρ * ὡς γ' ἀνὴρ
δούλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- OI. πῶς ἀν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν;
- IO. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
- OI. δέδοικ' ἐμαυτόν, ω γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι δι' αἴ νιν εἰσιδεῖν θέλω. 765
- IO. ἀλλ' ἵξεται μέν· ἄξια δέ που μαθεῖν
κάγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.
- OI. κού μὴ στερηθῆς γ' ἐσ τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γάρ ἀν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἀν ἡ σοὶ διὰ τύχης τοιᾶσδ' ίών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μῆτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἥγομην δ' ἀνὴρ 770
- 775

ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς εἶην πατρί. 780
κάγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θάτερᾳ δ' ἵων πέλας
μητρὸς πατρὸς τ' ἥλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοῦνειδος ἥγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κάγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, δύμας δ'
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'. ὑφειρπε γὰρ πολύ. 785
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὅν μὲν ἰκόμην
ἄτιμον ἔξεπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφανη λέγων, 790
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.
κάγὼ ἕπακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον δλλυσθαι λέγεις.
καὶ σοι, γύναι, τάληθὲς ἔξερω. τριπλῆς 800
ὅτ' ἡ κελεύθου τῆσδ' ὄδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κάπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήντης ἐμβεβώς, οἶον σὺ φῆς,
ξυνηντίαζον καξ ὄδον μ' ὁ θ' ἡγεμῶν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην.
κάγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρᾳ, 805
ὅχου παραστείχοντα τηρήσας μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

οὐ μὴν ἵσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
 σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτίος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ἔμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖφ τι συγγενές,
 τίς τοῦδε γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος ;
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἀν γένοιτ' ἀνήρ ;
 φὶ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
 ὡθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὕτις ἄλλος ἦν
 ἡ γὰρ π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς δ προστιθείσ.
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὕνπερ ὠλετ'. ἀρ' ἔφυν κακός ;
 ἀρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος ; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἡ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 Πόλυθον, δις ἔξεφυσε καξέθρεψέ με.
 ἀρ' οὐκ ἀπ' ὡμοῦ ταῦτα δαιμονός τις ἀν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀν δρθοίη λόγον ;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὡς θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἡ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλīδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

XO. ἡμῖν μὲν, ωναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἔως δὲ ἀν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχ' ἐλπίδα.

OI. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

IO. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία ;

OI. ἐγὼ διδάξω σ· ἡν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
 σοι ταῦτ', ἐγωγ' ἀν ἐκπεφευγοίην πάθος.

IO. ποιον δέ μου περισσὸν ἥκουσας λόγον ;

OI. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
 ὃς νιν κατακτείναιεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι

810

815

820

825

830

835

840

- λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ’ ἀν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἵσος·
εὶ δὲ ἄνδρ’ ἐν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ’ ἔστιν ἡδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ρέπον.
10. ἀλλ’ ὡς φανέν γε τοῦπος ὥδ’ ἐπίστασο,
κούκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτο γ’ ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἡκουσ’, οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εὶ δὲ οὖν τι κάκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὗτοι ποτ’, δωναξ, τόν γε Λαιον φόνον
φανεῖ δικαίως ὄρθον, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνος γ’ ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν, ἀλλ’ αὐτὸς πάροιθεν ὠλετο.
ῶστ’ οὐχὶ μαντείας γ’ ἀν οὔτε τῇδ’ ἐγὼ
βλέψαιμ’ ἀν οῦνεκ’ οὔτε τῇδ’ ἀν ὕστερον.
50. καλῶς νομίζεις. ἀλλ’ ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψου τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ’ ἀφῆς.
10. πέμψω ταχύνασ· ἀλλ’ ἵωμεν ἐς δόμους·
οὐδέν γὰρ ἀν πράξαιμ’ ἀν δν οὐ σοὶ φίλον.
XO. στρ.α. εἴ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εῦσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, δν νόμοι πρόκεινται
ὑψίποδες, σύρανίαν
δι’ αἰθέρα τεκνωθέντες, δν Ὅλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει·
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει.
ἀντ.α. ὕβρις φυτεύει τύραννον·
ὕβρις, εἴ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
ἄ μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ·
ἀπότομον [*ἐξ]φρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ οὐ ποδὶ χρησίμῳ

- χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αὐτοῦμαι. 880
- θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἵσχων.
- στρ.β. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται,
Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ 883
δαιμόνων ἐδη σέβων,
κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων. 890
- τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδε ἀνὴρ τὸν βέλη
τὸν ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν; 895
- ἀντ.β. οὐκέτι τὸν ἀθικτὸν εἴμι γὰς ἐπ' ὄμφαλὸν σέβων,
οὐδὲ ἐς τὸν Ἀβαισι ναόν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν, 900
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
ἄλλ', ω κρατύνων, εἴπερ ὅρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε στὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
φθίνοντα γὰρ Λαῖον * * *
θέσφατ' ἔξαροῦσιν ἥδη,
κούδαμοῦ τιμᾶς Ἀπόλλων ἐμφανής.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910
10. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κάπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους πᾶγαν
λύπαισι παντοίαισιν οὐδὲ ὅποι ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἄλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγη. 915

ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ', ὡς Λύκει' Ἀπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἰ,
ἰκέτις ἀφίγματι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν' ἡμίν εὐαγῆ πόρης·
ώς νῦν ὁκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένου
κεῖνον βλέποντες ως κυβερνήτην νεώς.

920

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀρ' ἀν παρ' ὑμῶν, ὡς ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἔστιν Οἰδίπου ;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

925

ΧΟ. στέγαι μὲν αὖδε, καντὸς ἔνδον, ὡς ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ', ἐκείνου γ' οὐσα παντελὴς δάμαρ.

930

ΙΟ. αὗτως δὲ καὶ σύ γ', ὡς ξέν' ἄξιος γὰρ εἰ
τῆς εὐεπείας οῦνεκ'. ἀλλὰ φράξ' ὅπου
χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

935

ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;

ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα,
ηδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἀν; ἀσχάλλοις δ' ἵσως.

ΙΟ. τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ὥδ' ἔχει διπλῆν;

ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ώς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ.

940

ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;

ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθηκε Πόλυβος, [ὡς γέρον];

ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.

ΙΟ. ὡς πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ώς τάχος
μολοῦστα λέξεις; ὡς θεῶν μαντεύματα,

945

ἴν' ἔστε· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὅλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.

ΟΙ. ὡς φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,

950

- τί μ' ἔξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων ;
10. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
- ΟΙ. οὐτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶν καὶ τί μοι λέγει ;
10. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ώς οὐκέτ' ὅντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν' ; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἵσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ή νόσου ξυναλλαγῇ ;
- 960 ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ροπη.
- ΟΙ. νόσοις δὲ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
- ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, δὲ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ή τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὅρνις, δων ὑφηγητῶν ἔγω
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν ; δέ τε θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἔγὼ δὲ δόδ' ἐνθάδε
ἀψιαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῷμῷ πόθῳ
κατέφθιθε. οὐτω δὲ ἄν θανὼν εἴη ἔξι ἐμοῦ.
τὰ δὲ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κείται παρ' "Αἰδη Πόλυβος ἄξις οὐδενός.
- 965 10. οῦκοντιν ἔγώ σοι ταῦτα προῦλεγον πάλαι ;
- ΟΙ. ηῦδας· ἔγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
10. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐσ θυμὸν βάλῃς.
- ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;
10. τί δὲ ἄν φοβοῖτ' ἀνθρωπος, φῷ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δὲ ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς ;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, δῆπος δύναιτο τις·
σὺ δὲ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·
πολλοὶ γάρ ηδη κάν διείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνεννάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
- ΟΙ. καλῶς ἄπαντα ταῦτ' ἄν ἔξειρητό σοι,
- 975 980

- εὶ μὴ κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεὶ καλῶς λέγεις, ὅκνεῖν.
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὁφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. μέγας, ξυνίμῳ· ἀλλὰ τῆς ζωσης φόβος.
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἡς ὥκει μέτα.
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὸν ἐσ φόβον φέρου;
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ω ξένε.
ΑΓ. ἡ ρήτον; ἡ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
ΟΙ. μάλιστά γ'. εἰπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαυτοῦ, τό τε
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
ῶν οὖνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπωκεῖτ'. εὔτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ΑΓ. ἡ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἥσθ' ἀπόπτολις;
ΟΙ. πατρός τε χρῆζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
ΑΓ. τί δῆτ' ἔγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εὗνοις ἥλθον, ἐξελυσάμην;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἀν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
ΟΙ. ἀλλ' οὕποτ' εἴμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὅμοῦ.
ΑΓ. ω παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.
ΟΙ. πῶς, ω γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὖνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.
ΟΙ. ταρβῶ γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ΑΓ. ἡ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
ΑΓ. ἀρ' οἰσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ΑΓ. ὅθουνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
ΟΙ. πῶς εἴπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρός, ἀλλ' ἵσον.

985

990

995

1000

1005

1010

1015

- ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἵσου τῷ μηδενί ;
 ΑΓ. ἀλλ’ οὐ σ’ ἔγεινατ’ οὗτ’ ἐκεῖνος οὗτ’ ἔγώ 1020
- ΟΙ. ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ δὴ παιδά μ’ ὀνομάζετο ;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ,’ ἵσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. καθ’ ὅδ’ ἀπ’ ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισθε ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δὲ ἐμπολήσας, ἡ τεκών μ’ αὐτῷ δίδως ;
 ΑΓ. εὑρὼν ναπαίας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχᾶς. 1025
- ΟΙ. ὀδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΑΓ. ἐνταῦθε ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
- ΟΙ. ποιμὴν γάρ ἥσθα κάπι θητείᾳ πλάνης ;
 ΑΓ. σοῦ δ’, ὁ τέκνου, σωτήρ γε τῷ τότε ἐν χρόνῳ. 1030
- ΟΙ. τί δὲ ἄλγος ἵσχοντ’ ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ;
 ΑΓ. ποδῶν ἀν ἄρθρα μαρτυρήσειν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ’ ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
 ΑΓ. λύω σ’ ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γέ δνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
- ΑΓ. ὥστε ὀνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης δε εἰ.
 ΟΙ. ὁ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἡ πατρός ; φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἰδε· ὁ δοὺς δὲ ταῦτα ἐμοῦ λῶν φρονεῖ.
 ΟΙ. ἡ γὰρ παρ’ ἄλλου μ’ ἔλαβες οὐδὲ αὐτὸς τυχών ;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
- ΟΙ. τίς οὗτος ; ἡ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ ;
 ΑΓ. τῶν Λαίου δήπου τις ὀνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πᾶλαι ποτέ ;
 ΑΓ. μάλιστα τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἡ καστ’ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστε ἴδειν ἐμέ ; 1045
- ΑΓ. ὑμεῖς γέ ἀριστεῖτε ἀν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστάτων πέλας,
 δοτις κάτοιδε τὸν βοτήρ’, διν ἐννέπει,
 εἴτε οὖν ἐπ’ ἄγρῶν εἴτε κάνθαδ’ εἰσιδών ;
 σημήναθ’, ως ὁ καιρὸς εὐρῆσθαι τάδε.
 ΧΟ. οἴμαι μὲν οὐδέν τις ἄλλον ἡ τὸν ἐξ ἄγρῶν,
 διν κάματενες πρόσθεν εἰσιδεῖν ἀτὰρ 1050

- ηδ' ἀν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἀν Ἰοκάστη λέγοι.
OI. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, δοντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἔφιέμεσθα; τόνδ' οὖτος λέγει; 1055
- IO. τί δ' δοντιν' εἰπε; μηδὲν ἐντραπῆσ. τὰ δὲ
ρήθεντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
- OI. οὐκ ἀν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τούμὸν γένος.
- IO. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κῆδει, ματεύσης τοῦθ'. ἄλις νοσοῦντ' ἐγώ. 1060
- OI. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδὲ ἀν εἰ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
- IO. ὅμως πιθοῦ μοι, λίνσομει· μὴ δρᾶ τάδε.
- OI. οὐκ ἀν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
- IO. καὶ μὴν φρονοῦστά γ' εὐ τὰ λῷστά σοι λέγω.
- OI. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτα μὲν ἀλγύνει πάλαι.
- IO. ὡ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης δε εἰ.
- OI. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρα μοι;
ταύτην δ' ἔάτε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- IO. ίοὺ ίού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὕποθ' ὕστερον.
- XO. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- OI. δοποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τούμὸν δ' ἐγώ,
κεὶ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἵδειν βουλήσομαι.
αὗτη δ' ἵσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὐ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι:
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἐξέλθοιμ' τέτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τούμὸν γένος.
- XO. στρ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις, 1085

οὐ τὸν Ὀλυμπὸν ἀπείρων,
 ὁ Κιθαιρών, οὐκ ἔση τὰν αὔριον
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὐξεῖν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρι φέροντα τοῖς ἐμοῖς
 τυράννοις.

ἴηε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶη.

- ἀντ. τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098
 Πανὸς ὄρεσσιβάτα [που] 1100
 προσπελασθεῖσ', ἢ σέ γέ τις † θυγάτηρ
 Λοξίον; τῷ γὰρ πλάκες ὑγρόγομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἰθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων, 1104
 εἰθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὄρέων εῦρημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφᾶν Ἐλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίξει.
 ΟΙ. εὶ χρή τι κάμε μὴ συναλλάξωντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄρāν δοκῶ,
 ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γῆρᾳ ξυνάδει τῷδε τάνδρὶ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
 προῦχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἴδων πάρος. 1115
 ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἵσθι· Λαῖον γὰρ ἦν
 εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
 ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἢ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾶς. 1120
 ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυν, δευρό μοι φώνει βλέπων
 δοσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαῖον ποτ' ἤσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἢ δοῦλος οὐκ ὡνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.

- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125
 ΟΙ. χώροις μᾶλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὃν;
 ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἰσθα τῇδε που μαθών;

- ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙ. τόνδ' ὁς πάρεστιν ἡ ξυνήλλαξας τί πω;
 ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο.
 ΑΓ. κούδεν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἔγώ σαφῶς
 ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἰδ' ὅτι
 κάτοιδεν ἥμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 ὃ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἔγώ δ' ἐνὶ
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρι τρεῖς ὅλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους.
 χειμῶνα δ' ἥδη τάμα τ' εἰς ἔπαυλ' ἔγώ
 ἥλαινον οὐτός τ' εἰς τὰ Λαιὸν σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένου;
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἰσθα παῖδα μοὶ τινα
 δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἔγώ;
 ΘΕ. τί δ' ἔστι πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἴστορεῖς;
 ΑΓ. ὅδ' ἔστιν, ω τάν, κεῖνος ὁς τότ' ἦν νέος.
 ΘΕ. οὐκ εἰς ὅλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔστει;
- ΟΙ. ἀ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
 ΘΕ. τί δ', ω φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὖτος ἴστορεῖ.
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν;
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὖτος ἴστορεῖ;
 ΘΕ. ἔδωκ'. ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
- ΟΙ. ἀνὴρ δδ', ως ἕοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾶ.
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἰπον ως δοίην πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἡ ἔξ ἄλλου τινός;

- ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
 ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποοθ, ἵστόρει πλέον. 1165
 ΟΙ. δλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Λαιῶν τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. ἡ δοῦλος, ἡ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;
 ΘΕ. οἵμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. κᾶγωγ' ἀκούειν ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ πᾶς ἐκλήγεθ. ἡ δὲ ἐσω
 κάλλιστ' ἀν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
 ΟΙ. ἡ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', ἄναξ.
 ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὡς ἀναλώσαιμι νιν.
 ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὕκνῳ κακῶν. 1175
 ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὡς δέσποοθ, ὡς ἀλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθει ἦν. ὁ δὲ
 κάκ' ἐσ μέγιστ' ἐσωσεν. εἰ γὰρ οὐτος εἰ
 ὃν φησιν οὐτος, ἵσθι δύσποτμος γεγώς. 1180
 ΟΙ. ίοὺ ίού· τὰ πάντ' ἀν ἔξήκοι σαφῆ.
 ὡς φῶς, τελευταίον σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύσ τ' ἀφ' ὃν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὄμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἐδει κτανών. 1185
 ΧΟ. στρ. α. ἵω γενεὰι βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἵσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἡ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλίναι;
 τὸ σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
 τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σόν, ὡς τλάμον Οἰδιπόδα, βροτῶν
 οὐδένα μακαρίζω. 1195
 ἀντ. α. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαιμονος δλβου,

δὲ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμψώνυχα παρθένον
 χρησμῷδόν, θανάτων δὲ ἐμᾶ
 χώρᾳ πύργος ἀνέστα.
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάσσων.
 ταῦν δὲ ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1200
 Τί τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγῇ βίου;
 Ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
 ὡς μέγας λιμὴν 1204
 αὐτὸς ἥρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ¹
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἄλοντες φέρειν, τάλας,
 στῆγύ ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφεῦρε σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρῶν χρόνος. 1213
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
 Ἰὼ Λαιίειον *τέκνον,
 εἴθε σ' εἴθε σε
 μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γάρ ὡς
 περίαλλ' ιαχέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δὲ ὄρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν
 καὶ κατεκοίμησα τοῦμὸν δῦμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

δὲ γῆς μέγιστα τῆσδε ἀεὶ τιμώμενοι,
 οἵ τε ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δὲ εἰσόψεσθ', ὅσον δὲ
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἵμαι γάρ οὕτ' ἀν²Ιστρον οὕτε Φᾶσιν ἀν
 νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

1225

κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
έκόντα κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

1230

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδὲ ἀ πρόσθεν ἥδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

1235

ΧΟ. ωδυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αὐτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἀλγιστ' ἀπεστιν· ή γὰρ ὅψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κάν εἶμοὶ μυῆμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.

1240

ὅπως γὰρ ὅργῃ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἥδη Λάϊον πάλαι νεκρόν,

1245

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὅν
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οὖσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.

γοῦτο δ' εὐνάσ, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἔξ ἀνδρὸς ἀνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἴδ' ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίποις, ὑφ' οὐ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.

1250

φοιτᾶ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἔξαιτῶν πορεῦν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῶν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὖ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·

1255

οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀνσας ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα κάμπιπτει στέγη.

1260

οὐδὴ κρεμαστὴν τὴν γυναικὸν ἐσείδομεν,
πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπληγμένην.

ὅδος * ὡς ὁρᾶ νῦν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾶ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ’ ἦν τάνθένδ’ ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἴματων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ’ αὐτῆς, αἷσιν ἔξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαιτεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ’, ὁθούνεκ’ οὐκ ὅψοιντό νῦν
οὕθ’ οἵ ἔπασχεν οὕθ’ ὅποι ἔδρα κακά,
ἄλλ’ ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὅψοιαθ’, οὓς δὲ ἔχρηζεν οὐ γνωσοίατο.

τοιαῦτ’ ἐφυμνῶν πολλάκις τε κούχη ἄπαξ
ἥρασσ’ ἔπαιρων βλέφαρα. φοίνιαι δὲ ὅμοι
γλῆναι γένει ἐτεγγον, οὐδὲ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἄλλ’ ὅμοι μέλας
ὅμβρος χαλάζης αίματοῦς ἐτέγγετο.

τάδε ἔκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακά,
ἄλλ’ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ τακά.
δι πρὸν παλαιὸς δὲ ὅλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὅλβος δικαίως, νῦν δὲ τῆδε θῆμέρᾳ
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
οὗτοί ἔστι πάντων ὀνόματα, οὐδέν ἔστι ἀπόν.

ΧΟ. νῦν δὲ ἔσθ’ ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσιον οὐδὲ ῥητά μοι,
ώς ἔκ χθονὸς ρίψων ἑαυτόν, οὐδὲ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραιοῖς, ὡς ἡράστατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται τὸ γάρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γάρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δὲ εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ’ ἐποικτίσαι.

1265

1270

1275

1280

1285

1290

1295

ΧΟ. ὁ δεινὸν ἵδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὁ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρος ἥδη. τίς σ', ὁ τλῆμον,
 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
 μείζονα δαιμῶν τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαιμονι μοίρᾳ;
 φεῦ, δύστανος·
 ἀλλ' οὐδὲ ἐσιδεῖν δύναμαι σ', ἐθέλων
 πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

1300

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,
 ποι γᾶς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
 φθογγὰ διαπέταται φοράθην;
 Ἰὼ δαιμον, ἵν' ἔξήλλου.

1305

ΧΟ. ἐσ δεινόν, οὐδὲ ἀκουστόν, οὐδὲ ἐπόψιμον.

ΟΙ. Ἰὼ σκότου

νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὅν.
 οἵμοι,

1315

οἵμοι μάλ' αὐθις· οἶν εἰσέδυ μ' ἄμα
 κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσθε πήμασιν
 διπλὰ σε πενθεῖν καὶ διπλὰ φέρειν κακά.

1320

ΟΙ. Ἰὼ φίλος,

σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γάρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.

οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
 καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

1325

ΧΟ. ὁ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
 ὅψεις μαράναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ παθέα.

1330

- ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νν οῦτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γὰρ ἔδει μ' ὅραν,
 ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἴδειν γλυκύ;
 ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὥπωσπερ καὶ σὺ φῆς. 1335
 ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἢ
 στερκτόν, ἢ προσήγορον
 ἐτ' ἔστ' ἀκούειν ἀδονᾶ, φίλοι;
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
 ἀπάγετ', ω φίλοι, τὸν ὅλεθρον μέγαν,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
 ἐχθρότατον βροτῶν. 1340
 ΧΟ. δεῖλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἵσον,
 ᾧσ σ' ἡθέλησα μήδ' ἀναγρῶναι ποτε.
 ΟΙ. δλοιθ' ὅστις ἦν ὃς ἀγρίας πέδας
 νομάδος τ' ἐπιποδίας ἔλαβε μ' ἀπό τε φόνου
 ἔρυτο κάνεστωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
 τότε γὰρ ἀν θανών,
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδὲ ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1355
 ΧΟ. θέλοντι κάμοὶ τοῦτ' ἀν ἦν.
 ΟΙ. οῦκον πατρός γ' ἀν φονεὺς
 ἥλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὃν ἔφυν ἅπο.
 νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
 διμογενῆς δ' ἀφ' ὃν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εὶ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. 1365
 ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὥπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
 κρείσσων γὰρ ἥσθα μηκέτ' ὃν ἡ ζῶν τυφλός.
 ΟΙ. ᾧσ μὲν τάδ' οὐχ ὃδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
 μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
 ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
 πατέρα ποτ' ἀν προσεῖδον εἰς "Αἰδου μολών,
 οὐδὲ αὖ τάλαιναν μητέρ', οἴν ἐμοὶ δυοῖν
 ἔργ' ἔστι κρείσσον ἀγχόνης εἰργασμένα. 1370

ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοὶ;
οὐδὲ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
οὐδὲ ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' ἵρα, τῶν δὲ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ἀθεῖν ἄπαντας τὸν ἀστεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαίου.
τοιάνδε ἐγὼ κηλίδα μηνύσας ἐμὴν
ὅρθοῖς ἔμελλον ὅμμασιν τούτους ὄρᾶν;
ἢκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκονούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὀτων φραγμός, οὐκ ἀν ἐσχόμην
τὸ μῆποκλῆσαι τούμὸν ἄθλιον δέμας,
ἴν' ἡ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὰ Κιθαιρών, τί μ' ἔδεχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἡ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώματ', οἷον ἄρα με
κάλλος κακῶν ὑπουλον ἔξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ' ὁν κάκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὄδοις,
αἱ τούμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἄρα μου μέμνησθέ τι,
οἵ ἔργα δράσας ὑμὶν εἴτα δεῦρ' ἵων
όποι ἔπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταῦτὸν σπέρμα, κάπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χωπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

1375

1380

1385

1390

1395

1400

1405

- ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἀ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἐνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τάμα γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶστις τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ΧΟ. ἀλλ' ὁν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙ. οἵμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
ΚΡ. οὕθ' ὡς γελαστής, Οἰδίποους, ἐλήλυθα,
οὕθ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εὶ τὰ θυητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄγακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὗτῳ δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὅμβρος ἵρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῃ μάλισθ' ὄρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι πρὸς σοῦ γάρ, οὐδὲ ἐμοῦ, φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὥδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
ΟΙ. βῆψόν με γῆς ἐκ τῆσδε ὅσον τάχισθ', ὅπου
θυητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
ΚΡ. ἔδρασ' ἀν εὐ τοῦτ' ἵσθ' ἄν, εὶ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙ. ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἔδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
ΚΡ. οὗτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ', ἵν' ἔσταμεν

- χρείας, ἅμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὗτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὁρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ·
ἔμοι δὲ μῆποτ' ἀξιωθήτω τόδε
- πατρῶον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν, 1450
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὅρεσιν, ἔνθα κλήζεται
οὐμὸς Κιθαιρῶν οὖτος, διν μῆτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθη ζῶντες κύριον τάφον,
ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
- καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἀν νόσον
μητ' ἄλλο πέρσαι μηδέν οὐ γὰρ ἂν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ πί τῷ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἰσ', ἵτῳ· 1455
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προσθῆ μέριμναν· ἀνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἀν ωσι, τοῦ βίου·
ταῖν δὲ ἀθλίαιν οἰκτράν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αὖν οὕποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
- τράπεζ' ἄνευ τοῦδε ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψυαίοιμι, πάντων τῶνδε ἀεὶ μετειχέτην· 1460
αὖν μοι μελεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψυαῖσθαι μ' ἔασον κάποκλαύσασθαι κακά.
ἴθι ωναξ,
- ἴθι δὲ γονῆ γενναῖε. χερσί τὰν θιγῶν
δοκοῖμ' ἔχειν σφάς, ώσπερ ἡνίκ' ἐβλεπον. 1470
- τί φημί;
- οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρουρρούντοιν, καὶ μ' ἐποικτείρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατά ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;
- ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμι δὲ πορσύνας τάδε, 1475

γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἢ σ' εἶχεν πάλαι.

- οἱ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῇσδε τῆς ὁδοῦ
διάμων ἄμεινον ἥτις μὲν φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρο τοῖς, ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἵ τοῦ φυτοιηργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὡδὸν ὅραν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προνέενησαν ὅμματα·
ὅς ὑμίν, ὦ τέκνον, οὕθ' ὁρῶν οὕθ' ιστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἡρόθην. 1485
- καὶ σφὸς δακρύω προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὸς πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἦξετ' εἰς ὅμιλίας,
ποίας δ' ἑορτᾶς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
πρὸς οἰκον ἕξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἀν δὴ πρὸς γάμιων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὄνείδη λαμβάνων, ἀ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὅμοῦ δηλήματα; 1495
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἥροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κάκ τῶν ἵσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὀνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὄνειδεῖσθε. κἄτα τίς γαμεῖ; 1500
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκνον, ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κάγαμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
δλώλαμεν δύο ὅντε, μή σφε περιίδῃς 1505
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδὲ ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἰκτισόν σφας, ὅδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί. 1510

σφῶν δ', ὁ τέκυ', εἰ μὲν εἰχέτην ἥδη φρένας,
πιὸλλ' ἀν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθε μοι,
οὐ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, βίου δὲ λώφονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

- KR. ἀλις ἵν' ἔξηκεις δακρύων ἀλλ' ἵθι στέγης ἔσω. 1515
 OI. πειστέον, κεὶ μηδὲν ἥδυ. KR. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
 OI. οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἴμι; KR. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
 OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικου. KR. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
 OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. KR. τοιγαροῦν τεύξει τάχα. 1519
 OI. φῆς τάδ' οὖν; KR. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
 OI. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἥδη. KR. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
 OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. KR. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
 X.O. ὁ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε, 1525
 ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἥδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
 τὸστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,†
 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ωστε, θυητὸν ὄντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἀν
 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. 1530

ΟΙ ΔΙΠΟΤΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.	ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.	ΘΗΣΕΥΣ.
ΞΕΝΟΣ.	ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀττικῶν γερόντων.	ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀιτιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἡ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὡ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις,
ἡ πρὸς βεβήλοις ἡ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με κάξιδρυστον, ὡς πυθοίμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἀν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαιπωρὸς Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὅμματων, πρόσω·
χῶρος δ' ὃδ' ἵρος, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦντος ἀηδόνες.

οὖ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προύσταλης ὁδόν.

- ΟΙ. κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκὸν οὐ μαθεῖν με δεῖ τύδε.
ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;
ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.
ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων.
ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἡ μάθω μολοῦσά ποι;

5

10

15

20

25

- ΟΙ. ναι, τέκνουν, εἴπερ ἔστι γ' ἔξοικήσιμος.
 ΑΝ. ἀλλ' ἔστι μὴν οἰκητός. οἴομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γάρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὅρῳ.
 ΟΙ. ἡ δεῦρο προστείχοντα καξορμώμενον;
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα χῶ τι σοι λέγειν
 εὔκαιρόν ἔστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.
 ΟΙ. ὁ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὁρώσης οὐνεχ' ήμιν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις τρῶν ἀδηλοῦμεν φράσαι,

30

35

ΞΕΝΟΣ.

- πρίν νυν τὰ πλείον' ίστορεῖν, ἐκ τῆσδε ἕδρας
 ἔξελθ'. ἔχεις γάρ χῶρον οὐχ ἀγνὸν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δὲ ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδὲ οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.

40

- ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἀν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὔμενίδας ὅ γ' ἐνθάδε ὧν
 εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δὲ ἄλλαχοῦ καλά.

- ΟΙ. ἀλλ' ἵλεω μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο,
 ῶστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδε ἀν ἔξελθοιμ' ἔτι.

45

- ΞΕ. τί δέ ἔστι τοῦτο; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.

- ΞΕ. ἀλλ' οὐδὲ μέντοι τούξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἔστι θάρσος, πρίν γ' ἀν ἐνδείξω τί δρῶ.

- ΟΙ. πρός νυν θεῶν, ω ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
 τοιόνδε ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

50

- ΞΕ. σήμαινε, κούκ ἀτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.

- ΟΙ. τίς [δ'] ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν φεβήκαμεν;

- ΞΕ. ὅσ' οἶδα κάγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἴρος πᾶς ὅδε ἔστ'. ἔχει δέ νιν
 σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δὲ ὁ πυρφόρος θεὸς
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δὲ ἐπιστείβεις τόπον
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμ' Αθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύναι
 τόνδε ἰππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν

55

ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὡνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὃ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

60

ΟΙ. Ἡ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;

ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.

65

ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἡ πὲ τῷ πλήθει λόγος;

ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδε ἄρχεται.

ΟΙ. οὗτος δὲ τις λόγως τε καὶ σθένει κρατεῖ;

ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὸν Αἰγέως τόκος.

ΟΙ. ἀρ' οὖν τις αὐτῷ πομπὸς ἔξι ὑμῶν μόλοι;

70

ΞΕ. ὡς πρὸς τί, λέξων ἡ καταρτύσων, μόλοι;

ΟΙ. ὡς ἀν προσαρκῶν μικρὰ κερδάνη μέγα.

ΞΕ. καὶ τις πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;

ΟΙ. ὅσ' ἀν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.

ΞΕ. οἰσθ', ὃ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπείπερ εἰ

75

γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαιμονος,

αὐτοῦ μέν, οὐπερ κάφανης, ἔως ἐγὼ

τοῖσδε ἐνθιδὲ αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις

λέξω τάδε ἐλθών. οἴδε γὰρ κρινοῦσί σοι

ἡ χρή σε μίμνειν, ἡ πορεύεσθαι πάλιν.

80

ΟΙ. ὃ τέκνον, ἡ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;

ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,

ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.

ΟΙ. ὃ πότνιαι δεινῶπες, εὐτε νῦν ἔδρας

85

πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ,

Φοίβῳ τε κάμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,

ὅς μοι, τὰ πόλλα' ἐκεῖν' ὅτ' ἔξέχρη κυκά,

ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,

ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν

σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,

ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαιπωρον βίον,

κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,

ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπῆλασαν

90

σημεῖα δὲ ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὡς με τήνδε τὴν ὄδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἔξηγαγ' εἰς τόδ' ἀλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὄδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, καπὶ σεμνὸν ἔζόμην
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὄμφας τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἦδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεὶ⁹⁵
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὡς γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὡς μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμωτάτη πόλις,
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἀθλιον
εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γέ ἀρχαίον δέμας.¹⁰⁰

- ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὄδοῦ πύδα
κρύψον κατ' ἀλσος, τῶνδ' ἔως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων.¹⁰⁵

ΧΟΡΟΣ.

- στρ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
δι πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθον, λεῦσσε νιν,
προσδέρκου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδὲ
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
ἄν ποτ' ἀστιβές ἀλσος ἐσ
τάνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἄς τρέμομεν λέγειν,¹¹⁵

95

100

105

110

115

120

125

καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,

130

ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς

εὐφήμου στόμα φροντίδος

ἰέντες· τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν

λόγος οὐδὲν ἄξονθ',

ὅν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὕπω

135

δύναμαι τέμενος

γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

OI. ὅδ' ἔκεινος ἐγώ· φωνῇ γάρ δρῶ,

τὸ φατιζόμενον.

XO. ἵω ἵω,

140

δεινὸς μὲν δρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.

OI. μή μ', ἵκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

XO. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

OI. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι

πρώτης, ω τῆσδ' ἔφοροι χώρας.

145

δηλῶ δ· οὐ γάρ ἀν δῶς ἀλλοτρίοις

ὄμμασιν εἴρπον

κάπὶ σμικροῖς μέγας ὕρμουν.

XO. ἀντ. ἐ ἔ, ἀλαῶν ὄμμάτων

149

ἄρα καὶ ἡσθα φυτάλμιος, δυσαίων;

μακραίων τέ *γ' ἐπεικάσαι.

152

ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ

προσθήσεις τάσδ' ἀράς.

περᾶς γάρ

περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-

155

φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει

ποιάεντι, κάθυδρος οὐ

κρατήρ μειλιχίων ποτῶν

ρέύματι συντρέχει,

160

τῶν, ξένε πάμμορ', εὑ φύλαξαι·

μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-

λὰ κέλευθος ἐρατύει·

κλύεις, ω πολύμοχθ' ἀλάτα;

165

- λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάσ,
 ὥνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
- OI. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι ; 170
 AN. δῶ πάτερ, ἀστοῖς ἵστα χρὴ μελετᾶν,
 εἴκοντας ἢ δεῖ κοῦκ ἄκοντας.
- OI. πρόσθιγέ νύν μου. AN. ψαύω καὶ δή.
 OI. δῶ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ 174
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.
- XO. οὐ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 δῶ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
- OI. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προβῶ;] XO. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 OI. ἔτι; XO. προβίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γὰρ ἀτεις.
- AN. ἐπεο μάν, ἐπε' δῶδ' ἀμαυρῷ
 κώλῳ, πάτερ, ἢ σ' ἄγω. * *
 τόλμα ξεῦνος ἐπὶ ξείνης,
 δῶ τλάμον, ὅ τι καὶ πόλις 185
 τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
- OI. ἀγε νυν σύ με, παῖ,
 ὦν' ἀν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δὲ ἄκούσαιμεν,
 καὶ μὴ χρεία πολεμῶμεν. 190
- XO. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
- OI. ἀντ. οὗτως; XO. ἄλις, ώς ἄκούεις.
 OI. ἡ σθῶ; XO. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου 195
 λᾶος βραχὺς ὀκλάσας.
- AN. πάτερ, ἐμὸν τόδ· ἐν ἡσυχίᾳ
 βάστει βάσιν ἄρμοσαι,
- OI. ἵώ μοί μοι.
- AN. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν 200

προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

OI. ὅμοι δύσφρονος ἄτας.

XO. ὁ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὡν πολύπονος ἄγει; τίν' ἀν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;

OI. ὁ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή,

XO. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;

OI. μὴ μὴ μῆ μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
μηδὲ ἔξετάσῃς πέρα ματεύων.

XO. τί τόδε; OI. δεινά φύσις. XO. αὔδα.

OI. τέκνον, ὅμοι, τί γεγώνω;

XO. τίνος εὶς σπέρματος, ὁ ξένε, φώνει, πατρόθεν;

OI. ὅμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνουν ἐμόν;

AN. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.

OI. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.

XO. μακρὰ μελλεῖς, ἀλλὰ τάχυνε.

OI. Λαΐον ἵστε τιν' ἀπόγονον; XO. ίοὺ ίού.

OI. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; XO. ὁ Ζεῦ.

OI. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; XO. σὺ γὰρ ὅδ' εἰλ;

OI. δέος ἵσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.

XO. ὡῶ ὡῶ. OI. δύσμορος. XO. ὡώ.

OI. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

XO. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.

OI. ἀ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;

XO. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται

ὅν προπάθη τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-

ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-

να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδιδωσιν ἔ-

χειν. σὺ δὲ τῶνδε ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος

αὐθις ἄφυρμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,

μή τι πέρα χρέος

ἐμᾶς πόλει προσάψῃς.

205

210

215

220

225

230

235

ΑΝ. ὁ ξένοι

αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν [ἄλαον] πατέρα τόνδ' ἔμὸν
οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
ἀκόντων ἀλοντες αὐδάν,240
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἵκετεύομεν, ὁ ξένοι, οἰκτείραθ', ἀ
πατρὸς ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσπορωμένα
ὄμμα σὸν ὅμμασιν, ὡς τις ἀφ' αἴματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον245
αἰδοῦς κύρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες· ἀλλ' ἵτε, νεύσατε τὰν ἀδύκητον χάριν·
πρὸς σ' ὃ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,250
ἢ τέκνον, ἢ [Λέχος], ἢ χρέος, ἢ θεός.
οὐ γὰρ ἴδοις ἀν ἀναθρῶν βροτῶν,
δῆστις ἄν, εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἵσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἵσου
οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὖ σθένοιμεν ἀν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τὶ κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούστης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ' Αθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κάμοιγε ποὺ ταῦτ' ἔστιν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδε μ' ἔξαραντες εἰτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ' οὐδὲ τᾶργα τᾶμ'. ἐπεὶ τά γ' ἔργα μουν
πεπονθότ' ἔστι μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴς σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
δῶν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,265

270

- ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδὲ ἀν ὁδὸν ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δὲ οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὅν δὲ ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀλλ' ὅν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ῶσπερ με κάνεστήσαθ', ὁδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἴτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνυσίου βροτῶν.
Ἐγὺν οὖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαιμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ἵπηρετῶν.
ἀλλ' ὕσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἔχεγγυον,
ρύου με κάκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
ἥκω γάρ ιερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
διησιν ἀστοῖς τοῖσδε· ὅταν δὲ ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
τότεν εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
ΧΟ. ταρβεῖν μέν, ω γεραιέ, τάνθυμήματα
πολλή στ' ἀνάγκη τάπο σοῦ· λόγοισι γάρ
οὐκ ἀνόμασται βραχέσι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτα μοι διειδέναι.
ΟΙ. καὶ ποῦ σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
ΧΟ. πατρῶν ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὅς κάμε δεῦρ' ἐπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἦ φροντιδ' ἔξειν αὐτὸν, ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;
ΧΟ. καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.
ΟΙ. τίς δὲ στ' ὁ κείνω τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δὲ ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀιῶν,

θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὃ γέρον, τὸ σὸν
δυνομα διήκει πάντας, ὅστε κεὶ βραδὺς
εῦδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.

305

OI. ἀλλ' εὐτυχῆς ἵκοιτο τῇ θ αὐτοῦ πόλει
ἔμοι τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος;

AN. ὁ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;

310

OI. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; AN. γυναῖχ' ὄρῳ
στείχουσαν ἡμῶν ὑστον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νυν ἀμπέχει.
τί φῶ;

315

ἀρ' ἔστιν; ἀρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶ;
καὶ φημὶ κάποφημι κούκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα,

οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπὸ ὄμμάτων
σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δὲ ὅτι
μόνης τόδε ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα.

320

OI. πῶς εἴπας, ὁ παῖ; AN. πᾶδα σήν, ἐμὴν δὲ ὄρᾶν
ὄμαιμον· αὐδῆ δὲ αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὁ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἔμοὶ¹
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.

325

OI. ὁ τέκνον, ἥκεις; IS. ὁ πάτερ δύσμοιρ' ὄρᾶν.

OI. ὁ σπέρμ' ὄμαιμον. IS. ὁ δυσάθλιαι τροφαί.

OI. τέκνον, πέφηνας; IS. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

OI. πρόσψυανσον, ὁ παῖ. IS. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.

330

†OI. ἢ τῆσδε κάμοῦ; IS. δυσμόρου δὲ ἐμοῦ τρίτης.†

OI. τέκνον, τί δὲ ἡλθες; IS. σῆ, πάτερ, προμηθίᾳ.

OI. πότερα πόθοισι; IS. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
ξὺν φύπερ εἴχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.

OI. οἱ δὲ αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν;

335

IS. εἴσ' οὐπέρ εἰστι· δεινὰ δὲ ἐν κείνοις τὰ νῦν.

OI. ὁ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις

- φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἴστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
 τᾶξιν βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.340
- σφῶν δ', ὁ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἴκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶν δ' ἀντ' ἐκείνων τάμα δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἔξι ὅτου νέας345
 τροφῆς Ἐληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὑλην ἄστιος ηλίπτους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὅμβροις ἡλίου τε καύμασι350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
 σὺ δ', ὁ τέκνουν, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ¹
 μαντεῖ ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἀ τοῦδε ἔχρησθη σώματος, φύλαξ τέ μου355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
 νῦν δ' αὐτὸν τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ¹
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτο ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.360
- I2. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖς τροφήν,
 παρεῖσ' ἔάσω. δἰς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐθὶς πάλιν.
 ἀ δὲ ἀμφὶ τοῦν σοῦν δυσμόροιν παιδοιν κακὰ
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.365
- πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἔασθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἴα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·370
- νῦν δὲ ἐκ θεῶν του κάξ * ἀλειτηροῦ φρενὸς

εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.

δ' ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἀργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
κῆδος τε καινὸν καὶ ἔννασπιστὰς φίλους,
ώς αὐτíκ' Ἀργος ἡ τὸ Καδμεῖον πέδον
τιμῆ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὃ πάτερ, λόγων,
ἄλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ³⁷⁵
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

- OI. ηδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ἄραν τιν' ἔξειν, ὅστε σωθῆναι ποτε;
IS. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὃ πάτερ, μαντεύμασιν.
OI. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνουν;
IS. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ³⁸⁰
θανόντ' ἔσεσθαι ξῶντά τ' εὐσοίας χάριν.

- OI. τίς δ' ἀν τοιοθδ' [ὑπ'] ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
IS. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
OI. ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
IS. νῦν γὰρ θεοί σ' ὄρθοῦσι, πρόσθε δ' ὄλλυσαν.
OI. γέροντα δ' ὄρθοῦν φλαύρον δις νέος πέση.
IS. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἵσθι σοι τούτων χάριν³⁹⁰
ηζοντα βαιοῦ κούχῃ μυρίου χρόνου.

- OI. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἔρμήνευέ μοι.
IS. ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ μιβάινῃς ὄρων.
OI. ἡ δ' ὀφέλησις τίς θύραισι κειμένου;
IS. κείνοις δ τύμβος δυστυχῶν δ σὸς βαρύς.
OI. καῦνεν θεοῦ τις τοῦτό γ' ἄν γνώμη μάθοι.
IS. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδὲ ἵν' ἄν σαυτοῦ κρατῆσ.⁴⁰⁰

375

380

385

390

395

400

405

- ΟΙ. ἡ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει ;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐῇ τοῦμφυλον αἷμά σ', ὁ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἀρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἀρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὁ τέκνου, συνυλλαγῆς ; 410
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὄργης, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἀ δὲ ἐννέπεις, κλίουσα τοῦ λέγεις, τέκνου ;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἔστιας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ ;
 ΙΣ. ὡς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παιδῶν τις οὖν ἥκουστε τῶν ἐμῶν τάδε ;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὅμοιώς, κάξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
 τούμοῦ πόθου προϊθεντο τὴν τυραννίδα ;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ. φέρω δὲ ὅμως. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δὲ ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
 ἥσ τον ἔχονται κάπαναιροῦνται δόρυ
 ώς οὕτ' ἀν δὲ τον σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν, οὕτ' ἀν οὐξεληλυθὼς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὗτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδὲ ἥμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κάξεκηρύχθην φυγάς. 430
 εἴποις δὲ ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήμυστεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἥμέραν,
 διπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἥδη πᾶς δὲ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμανθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἥμαρτημένων,

- τὸ τηνίκ' ἥδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
 ἥλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἡθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἡλώμην ἀεί·
 ἐκ ταῖνδε δ', οὕσαν παρθένοιν, δοσον φύσις
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν.
 τὸ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦτο συμμάχον,
 οὕτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 διηστος ἦξει, τοῦτ' ἐγῳδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ ἀκούων, συννοῶν τε τάξις ἐμοῦ
 παλαιίφαθ' ἀμοὶ Φοῖβος ἤνυστέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
 μαστῆρα, κεῖ τις ἀλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὡς ξένοι, θελητέ μου
 πρὸς ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκήν ποιεῖσθαι, τῇδε μὲν πόλει μέγαν
 σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.
 ΧΟ. ἐπάξιος μέν, Οἰδίποους, κατοικτίσαι,
 αὐτός τε παιδές θ' αἴδῃ· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτῆρα σαυτὸν τῷδε ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
 ΟΙ. ὡς φίλταθ', ὡς νυν πᾶν τελοῦντι προξένει.
 ΧΟ. θοῦ νυν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἄς
 τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδουν.
 ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὡς ξένοι, διδάσκετε.
 ΧΟ. πρῶτον μὲν ἴρας ἔξι ἀειρύτου χοὰς
 κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὅσιών χειρῶν θιγών.
 ΟΙ. δταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
 ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχη,
 ὃν κράτ' ἔρεψον καὶ λαβᾶς ἀμφιστόμους.

440

445

450

455

460

465

470

- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἡ κρύκαισιν, ἡ ποίῳ τρύπῳ ;
 ΧΟ. οἵσ * γε νεαρᾶς νεοτόκω μαλλῷ λαβών. 475
- ΟΙ. εἴεν τὸ δὲ ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαι με χρή ;
 ΧΟ. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
 ΟΙ. ἡ τοῦσδε κρωστοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε ;
 ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς τὸν τελευταῖον δὲ ὅλον.
 ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήστας θῶ ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
 ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ ;
 ΧΟ. τρὶς ἐννέ αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι μέγιστα γάρ. 485
 ΧΟ. ᾧ σφας καλοῦμεν Εὔμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον
αὐτοῦ σύ γ', αὐτὸς κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτα σοι 490
δράσαντι θαρσῶν ἀν παρασταίην ἐγώ,
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ω̄ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ω̄ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων ;
 ΑΝ. ἡκούσαμέν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐκ ὁδωτά· λείπομαι γάρ ἐν 495
τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν
σφῶν δὲ ἀτέρα μολοῦστα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γάρ οἷμαι κάντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἦν εῦνους παρῆ.
ἄλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον μόνον δέ με 500
μὴ λείπετ'. οὐ γάρ ἀν σθένοι τούμον δέμας
ἔρημον ἔρπειν οὐδὲ ὑφηγητοῦ *γ' ἄνευ.
 ΙΣ. ἄλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δὲ ἵνα
χρὴ σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τούκεῖθεν ἄλσους, ω̄ ξένη, τοῦδ'. ἦν δέ του 505
σπάνιν τιν' ἶσχης, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.
 ΙΣ. χωροῖμ' ἀν ἐς τόδ'. Ἀντιγόνη, σὺ δὲ ἐνθάδε

φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδὲ εἰ πονῆ τις, δεῖ πόγου μημῆν ἔχειν.

509

ΧΟ. στρ.α. δεινὸν μὲν τὸ πᾶλαι κείμενον ἥδη κακόν, ω̄ ξεῖν',
ἐπεγείρειν·

ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι

ΟΙ. τί τοῦτο;

ΧΟ. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ἢ ξυνέστας.

ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τὰς σᾶς * ἢ πέπονθ' ἀναιδῆ.

515

ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήζω, ξέν', ὁρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

ΟΙ. ὅμοι.

ΧΟ. στέρξον, ἵκετεύω.

ΟΙ. φεῦ φεῦ.

ΧΟ. πείθου· κάγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήζεις.

520

ΟΙ. ἀντ.α. ἡνεγκον κακότατ', ω̄ ξένοι, ἡνεγκον ἔκων μέν, θεὸς
ἴστω,
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐσ τί;

ΟΙ. κακῷ μ' εὖνά πόλις οὐδὲν ἴδρις
γάμων ἐνέδηστεν ἄτα.

525

ΧΟ. ἡ ματρόθεν, ώς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

ΟΙ. ὅμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
ω̄ ξεῖν'. αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν

530

ΧΟ. πῶς φῆς;

ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα

ΧΟ. ω̄ Ζεῦ.

ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.

ΧΟ. στρ.β. σαὶ τ' ἄρ' εἴσ' ἀπόγονοί τε καὶ

ΟΙ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί.

535

ΧΟ. ίώ. ΟΙ. ίώ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

ΧΟ. ἐπαθεὶς ΟΙ. ἐπαθον ἄλαστ' ἔχειν.

- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, δέ μήποτ' ἐγώ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἔξελέσθαι.
- ΧΟ. ἀντ.β. *δύστανος, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙ. τί τοῦτο; τί δέ ἐθέλεις μαθεῖν;
- ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπᾶ, δευτέραν ἔπαισας, ἐπὶ νόσῳ νόσου.
- ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
- ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
καὶ γάρ *ἄναυς ἐφόνευσα καὶ ὠλεσα·
νόμῳ δὲ καθαρός, ἄιδρις ἐς τόδ' ἥλθον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὅμφην σὴν *ἀποσταλεὶς πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρας χρόνῳ
τὰς αἴματηράς ὅμμάτων διαφθορὰς
ἔγρωκά σ', ὡς παῖ Λαίου, ταῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἔξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστημον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὅισθ' ὃς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας 555
θελω 'περέσθαι, δύσμορδ' Οἰδίπου, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.

δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἀν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὅποιας ἔξαφισταίμην ἐγώ,
ώς οἰδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ἔνεος,
ῶσπερ σύ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνήρ ἐπὶ ἔνεης
ἥθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῷ κάρα,
ῶστε ἔνεον γ' ἀν οὐδέν' ὅισθ', ωσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν· ἐπεὶ 565
ἔξοιδ' ἀνήρ διν χῶτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.

ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν ωστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὃς είμι, κάφ' ὅτου πατρὸς γεγώς 570

- καὶ γῆς ὅποίας ἥλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
 ὅστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 εἰπεῖν ἂ χρήξω, χῶ λόγος διέρχεται.
- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν δίδασχ', ὅπως ἀν ἐκμάθω. 575
- ΟΙ. δώσων ἵκανω τούμπον ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδάιον εἰς ὅψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείστον' ἡ μορφὴ καλή.
- ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποίῳ γάρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
- ΟΙ. ὅταν θάνω γὰρ καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
- ΘΗ. τὰ λοισθ' ἄρ' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δὲ ἐν μέσῳ
 ἡ λῆστιν ἴσχεις ἡ δὲ οὐδενὸς ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἔξαιτει χάριν.
- ΟΙ. ὅρα γε μῆν οὐ σμικρός, οὐχ, ἀγὰν ὅδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἡ μοῦ λέγεις;
- ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
- ΘΗ. ἀλλ' εὶς θέλοντ' ἄν γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἥθελον, παρίεσαν. 590
- ΘΗ. ω μῶρε, θυμὸς δὲ ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
- ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, ταῦν δὲ ἔα.
- ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. ἡ τὴν παλαιὰν ξύμφορὰν γένους ἐρεῖς;
- ΟΙ. οὐ δῆτ'. ἐπεὶ πᾶς τοῦτο γένος Ἑλλήνων θροεῖ.
- ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἡ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
- ΟΙ. οὐτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
 πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἄν πεμψαίαθ', ώστ' οἰκεῖν δίχα;
- ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἔξαναγκάσει στόμα. 600
- ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
- ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.

ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τάμὰ κάκείνων πικρά;
 ΟΙ. ὁ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατής χρόνος.

φθίνει μὲν ἵσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταύτὸν οὕποτ' οὗτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.

τοῖς μὲν γὰρ ἥδη, τοῖς δὲ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καῦθις φίλα.

καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ ταῦν εὐημερεῖ
 καλῶς *τὸ πρὸς σέ, μυρίας δὲ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἵών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ἔνυμφωνα δεξιώματα

δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·

ἴν' οὐμὸς εῦδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.

ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἥδὺ τάκινητ' ἔπη,
 ἕα μὲν οἵσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον
 πιστὸν φυλάσσων, κοῦποτ' Οἰδίπον έρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.

ΘΗ. τίς δῆτ' ἀν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
 τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἱέν εστιν ἔστια;
 ἔπειτα δὲ ικέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε κάμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
 ἀγὼ σεβισθεὶς οὕποτ' ἐκβαλὼ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρᾳ δὲ ἔμπαλιν κατοικιῶ.
 εἰ δὲ ἐνθάδ' ἥδὺ τῷ ἔνεψι μίμινειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δὲ ἐμοῦ στείχειν μέτα

610

615

620

625

630

635

- τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμι σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῆδε γάρ ἔυνοίσομαι.
- ΟΙ. ὁ Ζεῦ, διδούης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
- ΘΗ. τί δῆτα χρήζεις; ἡ δόμους στείχειν ἐμούς;
- ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρος ἐσθ' ὅδε,
- ΘΗ. ἐν φῷ τί πράξεις; οὐ γάρ ἀντιστήσομαι.
- ΟΙ. ἐν φῷ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
- ΘΗ. μέγ' ἀν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
- ΟΙ. εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
- ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδε γ' ἀνδρός οὐ σε μὴ προδῶ.
- ΟΙ. οὕτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.
- ΘΗ. οὐκον πέρα γ' ἀν οὐδὲν ἥ λόγῳ φέροις.
- ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
- ΟΙ. ηὔουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσθ' ἔσται μέλον.
- ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἄ χρή με δρᾶν.
- ΟΙ. ὄκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τούμδον οὐκ ὄκνει κέαρ.
- ΟΙ. οὐκ οἰσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἰδ' ἔγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπεῖλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὗτοῦ γένηται, φροῦδα τάπειλήματα.
- κείνοις δ' ἵσως κεὶ δείν' ἐπερρώσθῃ λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἰδ' ἔγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
- θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κάνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προῦπεμψέ σε·
- ὅμως δὲ κάμον μὴ παρόντος οἰδ' ὅτι
τούμδον φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
- ΧΟ. στρ.α. εὐίππου, ξένε, τάσδε χώρας
ἴκου τὰ κράτιστα γῆς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ'
- ἀ λίγεια μινύρεται
θαμίζουστα μάλιστ' ἀηδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,

640

645

650

655

660

665

670

τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσὸν

καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ

675

φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον

ἀνήνεμόν τε πάντων

χειμώνων· ἵν' ὁ βακχιώτας

ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει

θείαις ἀμφιπολῶν τιθῆναις.

680

ἀντ.α. θάλλει δὲ οὐρανίας ὑπ' ἄχνας

οἱ καλλίβοτροις κατ' ἡμαρ ἀεὶ

νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν

ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε

χρυσταυγὴς κρόκος οὐδὲ ἄηπνοι

685

κρῆναι μινύθουσιν

Κηφισοῦ νομάδες ρεέθρων,

ἄλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι

ῶκυτόκος πεδίων ἐπινίστεται

ἀκηράτῳ σὺν ὅμβρῳ

690

στερνούχον χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν

χοροί νιν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ τ

ά χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

στρ.β. ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,

694

οὐδὲ ἐν τῷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε βλαστὸν

φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον,

ἐγχέων φόβημα δαῖων,

ὅ τῷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,

700

γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·

τὸ μέν τις *οὕ, νεαρὸς οὔτε γήρα

σημαίνων, ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὃ γὰρ αἰὲν ὅρῶν κύκλος

λεύσσει νιν Μορίου Διὸς

705

χά γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἀντ.β. ἄλλον δ' αἴνον ἔχω ματροπόλει τῷδε κράτιστον,

707

δῶρον τοῦ μεγάλου διόμονος, εἰπεῖν, . . αὖχημα μέγιστον,

εὔπιπον, εὔπωλον, εὐθάλασσον.

711

ῷ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς

τόδ' είσας αὐχημ', ἀναξ Ποσειδάν,
ἴπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιᾶς.

715

ἀ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἀλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρήδων ἀκόλουθος.

AN. ὃ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

720

OI. τί δ' ἔστιν, ὃ παῖ, καινόν; AN. ἀστον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

OI. ὃ φιλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἀν ἥδη τέρμα τῆς σωτηρίας.

725

XO. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὅρῳ τιν' ὑμᾶς δμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
δὺ μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.

730

ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τοι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πείσων ἐπεσθαί πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,

735

οὐκ ἐξ ἔνδος στεῖλαντος, ἀλλ' ἄνδρῶν ὑπο
πάντων κελευσθείς, σύνεχ' ἥκε μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ', ὃ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἴκον πρὸς οἰκόν. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
δύσφερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῷ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
δρῶν σε τὸν δύστηγον δῆτα μὲν ξένον,

740

ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπι προσπόλου μᾶς

745

- βιοστερή χωροῦντα, τὴν ἐγώ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐσ τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διαιτῇ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τούπιόντος ἀρπάσαι.
 750
- ἀρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὡς τάλας ἐγώ,
ώνείδιος' ἐσ σὲ κάμε καὶ τὸ πᾶν γένος;
 755
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τάμφανῆ κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρῷων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῷους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών, ἐπαξία γάρ· ἡ δὲ οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἄν, οὐσα σὴ πάλαι τροφός.
 760
- OI. Ὡς πάντα τολμῶν κάποια παντὸς ἄν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾶ κάμε δεύτερον θέλεις
ἔλειν, ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς;
 765
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἥθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἥδη μεστὸς ἡ θυμούμενος,
καὶ τοὺς δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἔξεώθεις κάξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον.
 770
νῦν τ' αὐθις ἡνίκ' εἰσορᾶς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾶ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας φιλεῖν;
 775
ὡσπερ τις εἰ σοὶ λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδὲ ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δὲ ἔχοντι θυμὸν ὃν χρήζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι.
ἀρ' ἄν ματαίου τῆσδ' ἄν ἥδονῆς τύχοις;
- 780

- τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δὲ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὡς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἐμ' ἄξων, οὐχὶ ἵν' ἐσ δόμους ἄγης,
ἄλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῶνδε ἀπαλλαχθῆ χθονός. 785
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἄλλα σοι τάδε ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖσι ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἡ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳπερ ἐκ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καντοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δὲ ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν ἐν δὲ τῷ λέγειν
κάκ' ἀν λάβοις τὰ πλείον' ἡ σωτήρια. 795
ἄλλ' οἴδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, θεοί·
ἡμᾶς δὲ ἔα ξῆν ἐνθάδε· οὐ γὰρ ἀν κακῶς
οὐδὲ ὠδὲ ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.
KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐσ τὰ σὰ
ἡ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 800
OI. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτε ἐμὲ
πείθειν οἴσος τ' εἰ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
KP. δὲ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἄλλα λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; 805
OI. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δὲ οὐδέν' οἴδ' ἐγὼ
δίκαιον, ὅστις ἔξ ἄπαντος εὖ λέγει.
KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
OI. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δὲ ἐν καιρῷ λέγεις.
KP. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἵστος καὶ σοὶ πάρα. 810
OI. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσο' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἵ „ἀνταμείβει ρήματ', ην σ' ἐλω ποτέ,—

- ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ ; 815
 KP. ἡ μὴν σὺ κανεὶς τῶνδε λυπηθεὶς ἔσται.
- ΟΙ. ποιώ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις ;
 KP. παιδῶν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ἔνυναρπάσας ἔπειμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
- ΟΙ. οἴμοι. KP. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; KP. τήνδε γ' οὐ μακροῦ χρόνου.
- ΟΙ. ἵω ξένοι, τί δράσετ'; ἡ προδώσετε,
 κούκλης ἔξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
- ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θάσσον· οὕτε γάρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὕθ' ἀ πρόσθεν εἴργασαι. 825
 KP. ὑμῖν ἀν εἴη τήνδε καιρὸς ἔξαγειν
 ἀκουσταν, εἰ θέλουστα μὴ πορεύεται.
- ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποι φύγω; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἡ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾶς, ξένε;
- KP. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ὃ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὃ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.
- KP. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; KP. τοὺς ἐμοὺς ἔγω.
 ΟΙ. στρ. ἵω πόλις.
- ΧΟ. τί δρᾶς, ὃ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον εἰ χερῶν.
 KP. εἴργον. ΧΟ. σοῦ μὲν σύ, τάδε γε μωμένου. 835
 KP. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
- ΟΙ. οὐκ ἡγόρευον ταῦτ' ἔγω; ΧΟ. μέθεις χεροῦν
 τὴν παῖδα θάσσον. KP. μὴ πιτασσ' ἀ μὴ κρατεῖς.
- ΧΟ. χαλάν λέγω σοι. KP. σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν. 840
 ΧΟ. προβάθ' ὥδε, βάτε βάτ', ξυτοποι.
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει.
 προβάθ' ὥδέ μοι.
- ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὃ ξένοι ξένοι.
- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἰ μοι; AN. πρὸς βίαν πορεύομαι. 845
 ΟΙ. ὅρεξον, ὃ παῖ, χείρας. AN. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
 KP. οὐκ ἄξειθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὃ τάλας ἐγώ, τίλας.
 KP. οῦκον ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
 ὁδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὅν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὁν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἰδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὅθούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οῦτε νῦν καλὰ
δρᾶς οῦτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,

ὅργῃ χάριν δούς, η σ' ἀεὶ λυμαίνεται.

850

ΧΟ. ἐπίσχεις αὐτοῦ, ξεῖνε. KP. μὴ ψαύειν λέγω.

ΧΟ. οὗτοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος.

KP. καὶ μεῖζον ἄρα ρύσιον πόλει τάχα

θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; KP. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

ΧΟ. δεινὸν λέγεις. KP. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,

ἥν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.

ΟΙ. ὁ φθέγμ' ἀναιδές, η σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;

KP. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἴδε δαίμονες

θεῖεν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι,

ὅς μ', ω κάκιστε, ψιλὸν ὅμμι ἀποσπάσις

πρὸς ὅμμασιν τοῖς πρόσθεν ἔξοιχει βίᾳ.

τοιγάρ σέ *γ', αὐτὸν καὶ γένος τὸ σόν, θεῶν

ὅ πάντα λεύσσων Ἡλιος δοίη βίον

τοιοῦτον οὖν κάμε γηράναι ποτέ.

865

KP. δράτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

ΟΙ. ὁρῶσι κάμε καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι

ἔργοις πεπονθὼς ρήμασίν σ' ἀμύνομαι.

KP. οὗτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἀξω βίᾳ

κεὶ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς.

870

ΟΙ. ἀντ. ἵω τάλας.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.

KP. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.

KP. τοῖς τοι δικαίοις χώ βραχὺς νικᾷ μέγαν.

880

ΟΙ. ἀκούεθ' οὖς φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ.

— — — KP. Ζεὺς *γ' ἀν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.

ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; KP. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

ΧΟ. ἵω πᾶς λεώς, ἵω γᾶς πρόμοι,

μολετε σὺν τάχει, μολετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσιν *γε δῆ.

885

ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ
τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ; λέξαθ', ώς εἰδῶ τὸ πᾶν,
οὐ χάριν δεῦρ' ἥξα θᾶσσον ἡ καθ' ἡδονὴν πυδός.

890

ΟΙ. ὡ φιλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφάνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

895

ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἵα περ πέπονθ' ἀκήκοας.

ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεών
ἄνιππον ἵππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ρυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὅδοι,
ώς μὴ παρελθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένῳ γένεωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.

900

ἴθ', ώς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δὶ' ὄργης ἥκον, ἢς ὅδ' ἄξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἀν ἔξι ἐμῆς χερός·
νῦν δ' ὡσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κούκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἀν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρο μοι στήσης ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὗτ' ἐμοῦ καταξίως
οὕθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
ὅστις δίκαι ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κάνευ νόμουν κραίνουσαν οὐδέν, εἰτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὡδὸν ἐπεισπεσῶν
ἄγεις θ' ἀ χρήζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ·
καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἡ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κάμ' ἵσον τῷ μηδενί.

905

910

915

- καίτοι σε Θῆβαι γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γάρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδὲ ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τάμα καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἵκτηρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἄν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδὲ εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, δοτις ἦν, χθονὸς
οὐθ' εἴλκον οὕτ' ἄν ἡγον, ἀλλ' ἡπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' δὲ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὅμοιν τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἴναι βίᾳ τε κούχη ἑκάνων καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὅμοιώς καπό τῆς γλώσσης λέγω.
ΧΟ. ὁρᾶς ἵν' ἥκεις, ω ἔνεν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δὲ ἐφευρίσκει κακά.
ΚΡ. ἐγὼ οὕτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὕτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φήσ,
τοῦργον τόδε ἐξέπραξα, γιγνώσκων δὲ
οὐδείς ποτὲ αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἄν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστε ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ἥδη δὲ ὁ θόσούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κάναγνον οὐ δεξούατ', οὐδὲ ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς ⁷Αρεος εῦβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήδη χθόνιον ὅνθ', δις οὐκ ἐσ
τοιούσδε ἀλήτας τῇδε ὅμοιν ναίειν πόλει.
φέ πίστιν ἴσχων τήνδε ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἄν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἡράτο καὶ τῷμῷ γένει.

920

·

925

930

935

940

945

950

ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἡξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστιν ἄλλο πλὴν
 θανεῖν θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.

955

πρὸς ταῦτα πράξεις οἶνον ἣν θέλησ· ἐπεὶ
 ἔρημία με, κεὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
 καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

OI. ὃ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960

πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
 ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἂς ἐγὼ τάλας
 ἥνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
 τάχ' ἣν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.

965

ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἣν ἐξεύροις ἐμοὶ
 ἀμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου

τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.

ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ¹
 χρησμοῖσιν ἵκνειθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,

970

πῶς ἣν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζοις ἐμοί,

ὅς οὗτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,

οὐ μητρὸς εἰχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἡ;

εἰ δ' αὖ φανεῖς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην,

ἔς χεῖρας ἥλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,

975

μηδὲν ἔνυεις ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,

πῶς *δᾶν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἣν εἰκότως ψέγοις:

μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους

οὗσης ὄμαιμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν

οἵους ἐρῶ τάχ'. οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,

σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.

ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὅμοι μοι κακῶν,

οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδύνα, καὶ τεκοῦσά με

αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέμοι.

ἀλλ' ἐν γὰρ οὐν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ

κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν

980

985

ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὕτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὕθ' οὐδὲ αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
φόνους πατρώους ἔξονειδίζων πικρῶς.

990

ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον δωρ σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἀν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ή τίνοι' ἀν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καντὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων οἷς ἔγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἀν οἵμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ρήτὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.

995

καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατώκηνται καλῶς.
καθ' ὃδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλαυθάνει,
δόθουνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ηδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
ἀφ' ής σὺν κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἔχειρον τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών.
ἀνθ' ὃν ἔγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατασκῆπτω λιτᾶς
ἔλθειν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθης
οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ηδε φρουρεῖται πόλις.

1005

XO. δέ ξεῖνος, δῶναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δέ ἀμυναθεῖν.

1010

ΘΗ. ἄλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἔξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ήμεῖς δέ οἱ παθόντες ἔσταμεν.

ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἔκει, πομπὸν δέ με
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδε ἔχεις

1015

τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξης ἔμοι·
εἰ δὲ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν
ἄλλοι γάρ οἱ σπεύδοντες, οὐς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.

ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δὲ ὡς ἔχων ἔχει
καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γάρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.

κούκι ἄλλον ἔξεις εἰς τόδι· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδὲ ἀσκευον ἐσ τοσήνδ' ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης ταῦν,
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὁν ἔδρας τάδε.
ἄ δει μὲν ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἔνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.

νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;

ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὁν ἐρεῖς ἔμοι·
οἶκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἀ χρὴ ποιεῖν.

ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νυν σὺ δὲ ἡμίν, Οἰδίπους,
ἐκηλος αὐτοῦ μίμινε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω γὰ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.

ΟΙ. ὅναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.

ΧΟ. στρ.α. εἴην ὅθι δαῖων

ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἀρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίας,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ὃν καὶ χρυσέα
κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε
προσπόλων Εὔμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἷμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα καὶ τὰς διστόλους

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

- ἀδμῆτας ἀδελφᾶς
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοῦ
τούσδε ἀνὰ χώρους.
ἀντ.α. ἢ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶσ^{τοβο}
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλοισιν, ἢ ριμφαρμάτοις
φεύγοντες διμήλαις.
ἀλώσεται· δεινὸς δὲ προσχώρων ["]Αρης,
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γάρ ἀστράπτει χαλινός,
πᾶσα δὲ δρμάται κατ' ἀμ-
πυκτήρια φᾶλαρα πώλων ¹⁰⁶⁵
ἄμβασις, οἱ τὰν ἴππιαν
τιμῶσιν ¹⁰⁷⁰ Αθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάχον
‘Ρέας φίλον νίόν.
στρ.β. ἔρδονσιν, ἢ μελλουσιν; ὡς
προμνᾶται τί μοι
γνώμα τάχ' ἀνδώσειν
τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δὲ εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἀμαρ·
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειάς ¹⁰⁷⁵
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδε ἀγώνων
θεωρήσασα τούμὸν ὅμμα.
ἀντ.β. ἵω Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν,
* παντόπτας, πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει ^{τοὺς} πινικείω τὸν εὔαγρον τελειώσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς ¹⁰⁸⁵ Αθάνα.
καὶ τὸν ἀγρευτὰν ^{τοὺς} Απόλλω
καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὄπαδὸν
ἀκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς

μολεῖν γὰρ τῷδε καὶ πολίταις.

1095

δὸς ἔστιν ἀλήτη, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ώς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδε ἀσσον αὐθις ὅδε προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἴπας; AN. ὁ πάτερ πάτερ.

τίς ἀν θεῶν σοι τόνδ' ἄφιστον ἄνδρος ἵδειν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;

1100

ΟΙ. ὁ τέκνον, ἦ πάρεστον; AN. αἰδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὄπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ', ὁ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἔλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.

1105

ΑΝ. αἵτεις ἂ τεύξει· σὺν πάθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ στον; AN. αἴδος ὄμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὁ φίλτατ' ἔρνη. AN. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὁ σκῆπτρα φωτός. AN. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδὲ ἔτ' ἀν πανάθλιος
θανὼν ἀν εἶην σφῶν παρεστώσαν ἐμοὶ.

1110

ἔρείστατ', ὁ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
*ἔμφύντε τῷ φύσαντι, κάναπαύσετον
τοῦ πρόσθ ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαΐσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος.

1115

ΑΝ. ὃδε ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον *τοῦτ' *ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὁ ἔστιν, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.

1120

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐσ τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἔξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐστεβὲς
μόνοις παρ' ὑμῖν εὖρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τούπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δὲ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

1125

ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ κούκ ἄλλον βροτῶν.
καὶ μοι χέρ', δωναξ, δεξιὰν ὅρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἀν ἄθλιος γεγὼς
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, φῦ τίς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἔάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἶόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλουν δικαίως, ὥσπερ ἐσ τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὗτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῦσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὐδ' εἰ πρὸ τούμου προῦλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ· ὃν γὰρ ὕμοσ' οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χῶπως μὲν ἀγῶν ἡρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἢ γ' εἴσει καῦτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αλγέως; δίδασκέ με,
ώς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὃν σὺ πυνθάνει.

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολιν
οὐκ ὅντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' φῦ
θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὠρμώμην ἐγώ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακήματι;

ΘΗ. οὐκ οἰδα πλὴν ἔν σου γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὅγκου πλέων.

1130

1135

1140

1145

1150

1155

1160

ΟΙ.	ποιόν τιν'; οὐ γάρ ἥδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.	
ΘΗ.	σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.	1165
ΟΙ.	τίς δῆτ' ἀν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;	
ΘΗ.	ὅρα κατ' Ἀργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενῆς ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.	
ΟΙ.	ὦ φίλτατε, σχέσις οὐπερ εἰ.	ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙ.	μή μου δεηθῆς.	ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε.
ΟΙ.	ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἔσθ' ὁ προστάτης.	
ΘΗ.	καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμι τι;	
ΟΙ.	παῖς οὐμός, ὀναξ, στυγνός, οὖ λόγων ἐγὼ ἀλγιστ' ἀν ἀνδρῶν ἔξανασχοίμην κλύων.	
ΘΗ.	τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἂν μὴ χρήζεις; τί σοι τοῦτ' ἔστι λυπηρόν, κλύειν;	1175
ΟΙ.	ἔχθιστον, ὀναξ, φθέγμα τοῦθ' ἡκει πατρί· καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.	
ΘΗ.	ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναγκάζει, σκόπει· μή σοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.	
ΑΝ.	πάτερ, πιθοῦ μοι, κεὶ νέα παραινέστω.
τὸν ἄνδρ' ἔσασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἀ βιούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίᾳν παρασπάσει γνώμης, ἂ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι καλῶς εὐρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.	1180
	ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε τὰ τῶν * κάκιστα δυσσεβεστάτων, πάτερ,
θέμις σέ γ' εἴναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' αὐτόν—εἰσὶ χάτέροις γοναὶ κακαὶ καὶ θυμὸς ὁξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπωδαῖς ἔξεπάδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει πατρῶα καὶ μητρῶα πήμαθ' ἀπαθεῖς,	1185
		1190
		1195

- καν κεῖνα λεύσσης, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γάρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὅμμάτων τητώμενος. 1200
- ἀλλ' ἡμὶν εἰκε. λιπαρεῖν γάρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδὲ αὐτὸν μὲν εὐ
πάσχειν, παθόντα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἥδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δὲ οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὁδὸς ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
- ΟΗ. ἄπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δἰς χρήζω κλύειν,
ῳ πρέσβυν. κομπεῖν δὲ οὐχὶ βούλομαι σὺ δὲ
σῶς ἵσθ', ἔάν περ κάμε τις σώζῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. στρ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ ἀμέραι κατέθεντο δὴ 1215
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δὲ οὐκ ἀν ἴδοις ὅπου,
ὅταν τις ἐσ πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· *δὲ ἐπίκουρος ἵστοτελεστος,
"Αἴδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐσ τελευτάν.
- ἀντ. μὴ φῦναι τὸν ἄπαντα νικᾶ λόγον· τὸ δὲ, ἐπεὶ φανῆ,
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὐτὸν τὸ νέον παρῇ, κούφας ἀφροσύνας φέρουν, 1225
τίς πλάγχθη τὸ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φόροι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ. 1230
- ἐπ. ἐν φὶ τλάμων ὅδ, οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240

ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατάκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἀται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
 αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν,
 αἱ δὲ ἀνατέλλοντος,
 αἱ δὲ ἀνὰ μέσταν ἀκτῶν,
 αἱ δὲ νυχιῶν ἀπὸ ριπᾶν.

AN. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος,
 —ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὁ πάτερ,—δὶ' ὄμματος
 ἀστακὶ λείβων δάκρυον ὥδ' ὁδοιπορεῖ.

OI. τίς οὖτος;

AN. ὅνπερ καὶ πᾶλαι κατείχομεν
 γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἵμοι, τί δράσω; πότερα τάμαυτοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδε ὄρῶν
 πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 σὺν σφῷν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένου
 ἐσθῆτι σὺν τοιᾳδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
 γέρων γέροντι συγκατώκηκεν *πίνος
 πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δὲ ὄμματοστερεῖ
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσεται·
 ἀδελφὰ δὲ, ὡς ἔοικε, τούτοισι φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης ηδύος θρεπτήρια.
 ἀγὼ πανώλης ὅψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·

καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
 ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τάμα μὴ ἔτι ἄλλων πύθη.
 ἀλλ' ἔστι γάρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
 παρασταθήτω. τῶν γάρ ήμαρτημένων
 ἄκη μέν ἔστι, προσφορὰ δὲ οὐκ ἔστ' ἔτι.
 τί σιγᾶς;

φώνησον, ὁ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραφῆς.

1245

1250

1255

1260

1265

1270

οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδὲ ἂ μηνίεις φράσσας;
δὸς σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμὰς δὲ δύμαίμονες,
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσιοιστον κάπροσήγορον στόμα,
ώς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὗτος ἀφῆ γε μηδὲν ἀντειπῶν ἔπος.

1275

ΑΝ. λέγ', δὲ ταλαίπωρ', αὐτὸς δὲ χρεία πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ρήματ' ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

1280

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερω· καλῶς γάρ ἔξηγεῖ σύ μοι
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μὲν δὲ ἀνέστησεν μολεῖν
ὅ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἔξοδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, δέξέντε, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ' ἀδελφᾶν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.

1285

ἢ δὲ ἥλθον ἥδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρώς ἔξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῆ πεφυκὼς ἡξίουν γεραιτέρᾳ.

1290

ἀνθ' δὲ μὲν Ἀτεοκλῆς, δὲν φύσει νεώτερος,
γῆς ἔξεώσειν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς Ἐλεγχον χειρὸς οὐδὲ ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. δὲν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἑρινὸν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κάποδε μάντεων ταύτῃ κλύω.

1295

ἐπεὶ γάρ ἥλθον Ἀργος ἐσ τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ζῆστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐσ Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδε ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,

1300

1305

ἢ τὸν τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.

εἰεν· τί δῆτα μὲν ἀφιγμένος κυρῶ;

σοὶ προστροπαίους, ὃ πάτερ, λιτὰς ἔχων,

αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,

οἱ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε

λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δυρυστοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν

δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὄδοις·

δεύτερος δ' Αἴτωλὸς Οἰνέως τόκος

Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·

τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ

Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ

Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν πυρί·

ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὅρνυται,

ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ

μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·

ἔγὼ δὲ σός, κεὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ

πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,

ἄγω τὸν Ἀργούς ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.

οἱ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ Ψυχῆς, πάτερ,

ἴκετεύομεν ξύμπαντες ἔξαιτούμενοι

μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ

τῷδ' ἀνδρὶ τούμον πρὸς καστιγνήτου τίσιν,

οἵ μ' ἔξεώσει κάπεστύλησεν πάτρας.

εἰ γάρ τι πιστόν ἔστιν ἐκ χρηστηρίων,

οἵσι ἀν σὺ προσθῆ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.

πρός νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων

αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ

πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·

ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε

κάγω, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξειληφότες.

ὁ δὲν δόμοις τύραννος, ὃ τάλας ἔγω,

κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·

δον, εἰ σὺ τὴμῇ ξυμπαραστήσει φρενί,

1310

1315

1320

1325

1330

1335

1340

βραχεῖ σὺν ὅγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δὲ ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ἔννθελοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἀνευ σοῦ δὲ οὐδὲ σωθῆναι σθένω.

1345

XO. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ἔνυμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

OI. ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονός
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ¹
 Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
 οὕ τὰν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
 νῦν δὲ ἀξιωθεὶς εἴσι κάκούσας γένεται
 τοιαῦθεντὸν τοῦδε οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον
 ὃς γένεται, ὁ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἀ νῦν ὁ σὸς ἔνναμος ἐν Θήβαις ἔχει,
 τὸν αὐτὸν πατέρα τόνδε ἀπήλασας
 καῦθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἀς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτε ἐν πάνῳ
 ταῦτῷ βεβηκώς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί·

1350

οὐ κλαυστὰ δὲ ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
 τάδε, ὥσπερ ἀν ζῷ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδε ἔθηκας ἵντροφον,
 σύ μ' ἔξεωσας· ἐκ σέθεν δὲ ἀλώμενος
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.

1355

εἰ δὲ ἔξεφυστα τάσδε μὴ μαυτῷ τροφοὺς
 τὰς παιδας, ἢ τὰν οὐκ ἀν ἢ, τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δὲ αἴδε μ' ἐκσώζουσιν, αἴδε ἐμαὶ τροφοί,
 αἴδε ἄνδρες, οὐ γυναικες, εἰς τὸ συμπονεῖν
 ὑμεῖς δὲ ἀπ' ἄλλου κούκ ἐμοῦ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' δὲ δαιμῶν εἰσορᾶ μὲν οὐ τί που
 ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι
 πρὸς αἴστου Θήβης. οὐ γάρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἴματι
 πεσεῖ μιαυθεὶς χῶ σύνναιμος ἐξ ἵσου.

1365

1370

τοιάσδε ἀρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανήκ' ἔγω
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ἔυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἴν' ἀξιώτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ ἔσται μάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδε ἐφύτον. αὖτε γὰρ τάδε οὐκ ἔδρων.

1375

τοιγάρε τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαιόφατος
Δίκη ἔγνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.

1380

σὺ δὲ ἔρρε πόπτυστός τε κάπατωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαι ποτε
τὸ κοῖλον Ἀργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ¹
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὐπερ ἐξελήλασαι.

1385

τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγὺν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίση,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δὲ Ἀρη
τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῆσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στείχε, καλέγγελλ' ἵων
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἄμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

1390

ΧΟ. Πολύνεικες, οὗτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ἔννήδομαι σοι, νῦν τ' ἦθ' ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟ. οἵμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἵμοι δὲ ἔταιρων οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος
Ἀργους ἀφωρμήθημεν, ὃ τάλας ἔγω.

1400

τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαι τινι
ἔξεσθ' ἔταιρων, οὐδὲ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὅιτ' ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχη.
ὦ τοῦδε ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε *ταῦτ' ἀρωμένους,
μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδε ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐσ δόμους

1405

νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἄλλ' ἐν τάφοισι θέσθε καν κτερίσμασιν.
καὶ σφῶν δὲ νῦν ἔπαινος, διν κομίζετον
τοῦδε ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἢ τ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

1410

ΑΝ. Πολύνεικες, ἵκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.

ΠΟ. ὡ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.

1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἀργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἄλλ' οὐχ οἶόν τε. πῶς γὰρ αὐθις αὖ πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δὲ αὐθις, ὡ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

1420

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὗτῳ γελᾶσθαι τοῦ καστιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὁρᾶς τὰ τοῦδε οὖν ὡς ἐς ὅρθὸν ἐκφέρει
μαυτεύμαθ', δισ σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

1425

ΠΟ. χρήζει γάρ· ήμιν δὲ οὐχὶ συγχωρητέα.

ΑΝ. οἵμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδε ἔπεσθαι τάνδρός, οἵ τ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐδὲ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'. ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεα λέγειν.

1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὡ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχης γ'. ἄλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδος
ἔσται μελουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ

πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδε Ἐρινύων.

σφῶν δὲ εὐδοίη Ζεύς, τάδε εἰ τελεῖτε μοι
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθις ἔξετον.

μέθεσθε δὲ ἥδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθις.

ΑΝ. ὡ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΟ. μή τοι μ' ὀδύρουν. ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὅρμώμενον
εἰς προῦπτον Ἀιδην οὐ καταστένοι, κάσι;

1440

ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἀ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά ταρ' ἐγώ,

εῖ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαιμονι
καὶ τῆδε φῦναι χάτέρα. σφῶν δ' οὐν ἐγώ¹⁴⁴⁵
θεοῖς ἀρῷμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἔστε δυστυχεῖν.

ΧΟ. στρ.α. νέα τάδε νεόθεν ἥλθε μοι

* νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.¹⁴⁵⁰

μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὅρᾳ ὅρᾳ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, τέπει μὲν ἔτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθίς αὐξων ἄνω.¹⁴⁵⁵

ἔκτυπεν αἰθήρ, ὁ Ζεῦ.

ΟΙ. ὁ τέκνα τέκνα; πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,

τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;

ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἔστι τάξις ἐφ' ὃ καλεῖς;

ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται¹⁴⁶⁰

βροντὴ πρὸς Ἀιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.

ΧΟ. ἀντ.α. ἵδε μᾶλα, μέγας ἐρείπεται

κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐσ δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.¹⁴⁶⁵

ἐπτηξα θυμόν· *οὐρανοῦ γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.

τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια τόδ· οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾶ ποτ' οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς,¹⁴⁷⁰
ῳ μέγας αἰθήρ, ὁ Ζεῦ.

ΟΙ. ὁ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος

βίου τελευτή, κούκετ' ἔστ' ἀποστροφή.

ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;

ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν¹⁴⁷⁵
ἄνακτα χώρας τῆσδε τις πορευσάτω.

ΧΟ. στρ.β. ἔα, ἴδοὺ μάλ' αὐθίς ἀμφίσταται διαπρύσιος ὅτοβος. ἵ-

λεως, *δαιμον, ἵλεως, εἴ τι γὰ¹⁴⁸⁰

ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.

ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μηδὲ ἄλαστον ἄνδρ' ἴδων

ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως· Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.¹⁴⁸⁵

ΟΙ. ἀρ' ἐγγὺς ἄνήρ; ἀρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,

- κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
 ΑΝ. τί δ' ἀν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
 ΟΙ. ἀνθ' ὁν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν
δοῦναι σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἀντ.β. ἵω ἵω πᾶ, βάθι βάθ.· εἴτ' ἄκραν ἐπιγύαλον ἐναλίω
Ποσειδανίῳ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἔστιαν δγίζων, ίκοῦ. 1495
- ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. — Ὡ μῆσσ', ωναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, 1500
σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνός, η τις ὁμβρία
χαλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γάρ θεοῦ
τοιάτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προύφαντης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν ὃ θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ. 1505
- ΘΗ. τί δ' ἔστιν, ὃ παῖ Λαίου, νεόρτον αὖ;
- ΟΙ. ρόπη βίου μοι. καί σ' ἄπερ ξυνήνεστα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
- ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510
- ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.
- ΘΗ. πῶς εἶπας, ὃ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
- ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
* στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη. 1515
- ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὅρῳ
κούν ψευδόφημα· χῶ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἢ σοι
γήρως ἀλυπτα τῆδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὖ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὐδὲ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις.
ὡς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε

δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆ.

1525

Ἄ δ' ἔξαγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ
αὐτὸς μαθήσει κεῖσ' ὅταν μόλις μόνος·
ῶς οὗτ' ἀν ἀστῶν τῶνδ' ἀν ἔξείποιμί τῷ
οὗτ' ἀν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.

ἄλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικυῆ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν', δ' ἀεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
χοῦτως ἀδῆον τήγυδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κανεὶς τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν.

1530

Θεοὶ γάρ εὖ μέν, ὁψὲ δὲ εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖα ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ·
δομὴ σύ, τέκνον Αἴγανος, βούλον παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.

1535

χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ἥδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὡδὸς ἐπεσθ'. ἐγὼ γάρ ἡγεμῶν
σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶν πατρί.

1540

χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἔατέ με
αὐτὸν τὸν Ἱερὸν τύμβον ἔξευρεῖν, ἵνα
μοιρός ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ', ὡδε, τῇδε βάτε· τῇδε γάρ μὲν ἄγει
Ἐρμῆς δομοπός ἢ τε νερτέρα θεός.

1545

ὦ φῶς ἀφεγγέες, πρόσθε πού ποτ' ἥσθ' ἐμόν,
νῦν δὲ ἐσχατόν σου τούμπον ἀπτεται δέμας.

1550

ἥδη γάρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἀιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτὸς τε χώρα θ' ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαιμονες γένοισθε, καπέ εὐπραξίᾳ
μέμηνσθε μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

1555

XO. στρ. εἰ θέμις ἔστι μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ,

- Αἰδωνεῦ, Αἰδωνεῦ, λίσπομαι
 * ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον * εὖ κατανύσαι
 μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον. 1560
- πολλῶν γάρ ἀν καὶ μάταν
 πημάτων ἴκνουμένων
 πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὖξοι. 1565
- ἀντ. ὡ χθόνιαι θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου
 θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυξέστοις
 εὐνᾶσθαι, κυνζεῖσθαι τ' ἔξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδα
 λόγος αἱὲν ἀνέχει·
 ὅν, ὡ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆμα
 ὄρμωμένῳ νερτέρας
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. 1575
- ΑΓΓΕΛΟΣ.
- ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἀν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
 ἀ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὕθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τāργ' ὅσ' ἦν ἔκει. 1580
- ΧΟ. ὀλωλε γάρ δύστηνος; ΑΓ. ὡς λελοιπότα
 κείνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἔξεπίστασο.
- ΧΟ. πῶς; ἀρα θείᾳ κάπονῳ τάλας τύχῃ;
 ΑΓ. τοῦτ' ἔστιν ἥδη κάποθαυμάσαι πρέπον. 1585
- ώς μὲν γάρ ἐνθένδ' εἴρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῶν πᾶσιν ἔξηγούμενος·
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένοι,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μῖ,

κοιλου πέλας κρατῆρος, οὐ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοιλης τ' ἀχέρδου κάπο λαῖνου τάφου,

1595

καθέζετ· εἰτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
καππειτ' ἀνύσας παῖδας ἡνώγει ρυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὸ δὲ εὐχλόου Δῆμητρος εἰς προσύψιον
πάγον μολοῦσαι τάσδε ἐπιστολὰς πατρὶ¹
ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτι τ' ἔξησκησαν ή νομίζεται.

1600

Ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν
κούκην ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὅν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ρίγησαν, ὡς ἥκουσαν· εἰς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδὲ ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμῆκεις γόοις.
οἱ δὲ ὡς ἀκούει φθόγγον ἔξαιφνης πικρόν,

1610

πτύξας ἐπ' αὐτᾶς χεῖρας εἶπεν, ὃ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδε ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμα, κούκέτι

τὴν δυσπόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἰδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνου
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἔξι ὅτου πλέον
ἥ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ², οὐ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἥδη τὸν βίον διίξετον.

1615

τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδὲ ἔτ' ὡρώρει βοή,
ἥν μὲν σιωπή, φθέγμα δὲ ἔξαιφνης τινὸς
θώῦξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἔξαιφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·

1620

1625

ῳ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μὲλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τάπο σοῦ βραδύνεται.
δὸς ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδῆ μολέν oī γῆς ἄνακτα Θησέα.

1630

κάπει προσῆλθεν, εἴπεν, ὁ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
ἵμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεστον
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἔκών, τελείν δὸς ὅσ' ἀν
μέλλης φρονῶν εὐ̄ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί.

1635

δὸς, ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οὔκτου μέτα
κατήγνεστεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένω.

ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυρᾶς χερσὸν ὃν παιδῶν λέγει,
ὁ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ¹
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδὸν μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἄλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν δὲ κύριος
Θησέus παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.

1640

τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δὸς ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δὲ αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον

1645

χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδὲ ἀνασχετοῦ βλέπειν.

ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
όρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἀμά
καὶ τὸν θεῶν "Ολυμπον ἐν ταῦτῷ λόγῳ.

1650

μόρῳ δὲ διοίῳ κεῖνος ἀλετ' οὐδὲ ἀν εἴς
θυητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία

θύελλα κινηθείσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ,

1660

ἀλλ' ἡ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἡ τὸ νερτέρων
εῦνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.

ἀνὴρ γάρ οὐ στεγακτὸς οὐδὲ σὺν νύσσαις
ἀλγεινὸς ἔξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἀν παρείμην οἶσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἱ τε παῖδες χοὶ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἴδ' οὐχ ἑκάστη γών γάρ οὐκ ἀσήμιονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὄρμωμένας.

ΑΝ. στρ.α. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ 1665

οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἐμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν,
φτινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἐμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθούσα.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; AN. *ἔξεστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟ. βέβηκεν; AN. ὡς μάλιστ' ἀν εἰ πόθῳ λάβοις.

στρ.β. τί γάρ, ὅτῳ μήτ' Ἀρης

μήτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἐμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ *φερόμεναι.
τάλαινα, νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὅμμασιν βέβακε.

πῶς γάρ ἡ τιν' ἀπίαν 1685

γάν ἡ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου

δύσοιστον ἔξομεν τροφάν;

οὐ κάτοιδπ. κατά με φόνιος

*Αἴδας ἔλοι πατρὶ ἔυνθανεῖν γεραίῳ 1690
τάλαιναν, ὡς ἐμοιγ' δ μέλλων βίος οὐ βιωτός.

ΧΟ. ὁ διδύμα τέκνων ἀρίστα,

τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς

μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον οὐ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.

ΑΝ. ἀντ.α. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.

1665

1670

1675

1680

1685

1690

1695

1697

καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
ὅπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότου είμένος·
οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
καὶ τὰδε μὴ κυρήσῃς.

1700

ΧΟ. ἔπραξεν; AN. *ἔξέπραξεν οἶον ηθελεν.

ΧΟ. τὸ ποιον; AN. ἀς ἔχρηξε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἀντ.β. ἔθανε· κοίταν δὲ ἔχει

1705

νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.

*ἔτι γὰρ ὅμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρύον, οὐδὲ ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαινα
ἀφανίσαι τοσόνδε ἄχος.

1710

Τιὼ· μὴ
γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρηξε, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὕδε μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος

1715

*ἐπαρμένει σέ τ', ὦ φίλα, *τὰς πατρὸς ὡδὲ ἐρήμας;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γένεσθεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,

1720

λήγετε τοῦδε ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.

AN. στρ.γ. πᾶλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ρέξομεν; 1724

AN. ἵμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;

AN. τὰν χθόνιον ἔστιαν ἰδεῖν

ΙΣ. τίνος; AN. πατρός, τάλαιν' ἐγώ.

ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδε ἔστι; μῶν

οὐχ ὄρᾶς; AN. τί τόδε ἐπέπληξες;

1730

ΙΣ. καὶ τόδε, ὡς AN. τί τόδε μᾶλ' αὐθίς;

ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.

AN. ἄγε με, καὶ τότε ἐπενάριξον.

ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'

- αὐθις δὸς ἔρημος ἀπορος 1735
 αἰῶνα τλάμον' ἔξω ;
- ΧΟ. φίλαι, τρέστητε μηδέν. AN. ἀλλὰ ποῖ φύγω ;
 ΧΟ. καὶ πάρος *ἀπέφυγε AN. *τί ;
 ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. 1740
 AN. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς ;
 AN. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
 οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτευε.
 AN. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος *ἐπεῖχε.
 AN. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δὲ ὑπερθεν. 1745
 ΧΟ. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτον τι.
 AN. [ναι, ναι. ΧΟ. ξύμφημι καῦτός. *αἰαῖ
 AN. φεῦ, φεῦ.] ποῖ μολωμεν δὲ Ζεῦ ;
 ἐλπίδων γάρ ἐς *τίν *ἔτι με
 δαίμων ταῦν γέ ἐλαύνει ; 1750
 ΧΟ. παύετε θρήνων, παῖδες ἐν οἷς γάρ
 χάρις ἡ χθονία ξύν ἀπόκειται,
 πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
 AN. δέ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
 ΘΗ. τίνος, δέ παῖδες, χρείας ἀνύσαι ; 1755
 AN. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
 πατρὸς ἡμετέρου.
 ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν.
 AN. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν ;
 ΘΗ. δέ παῖδες, ἀπειπεν ἐμοὶ κεῖνος 1760
 μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
 μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θυητῶν
 θήκην ιεράν, ἦν κεῖνος ἔχει.
 καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
 χώραν ἔξειν αἱὲν ἀλυπον. 1765
 ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
 χὼ πάντ' ἀΐων Διὸς Ὁρκος.
 AN. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,
 ταῦτ' ἀν ἀπαρκοῖ· Θήβας δέ ἡμᾶς

*τὰς ὡγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ίόντα φόνον
τοῖσιν ὄμαιμοις.*

1770

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα γ' ἀν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν, οὐ *δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

1775

ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδὲ ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΤΕΛΟΣ. *

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ω ΚΟΙΝΩΝ αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἀρ' οἰσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
όποιον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὕτ' ἀλγεινὸν οὕτ' ἄτης *ἔχον
οὕτ' αἰσχρὸν οὕτ' ἀτιμόν ἐσθ', δροῖον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδῆμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσηκουσας; ή σε λανθάνει
πρὸς τὸν φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

5

10

ΙΣΜΗΝΗ.

έμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὕθ' ἡδὺς οὕτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾶ θαυόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἴδ' ὑπέρτερον,
οὕτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὕτ' ἀτωμένη.

15

ΑΝ. ήδη καλῶς, καὶ σ' ἔκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὰ καστιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δὲ ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
*προθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
τὸν δὲ ἀθλίως θαυόντα Πολυνείκους νέκυν

25

ἀστοῖσί φασι ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκύσαι τινα,
ἔân δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κάμοι, λέγω γὰρ κάμε, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἀν τούτων τι δρᾶ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

IΣ. τί δ', ὁ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἀν ἦ φάπτουσα προσθείμην πλέον;

AN. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

IΣ. ποιόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἰ;

AN. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.

IΣ. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

AN. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομα.

IΣ. ὁ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

AN. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.

IΣ. οἵμοι φρόνησον, ὁ κασιγνήτη, πατὴρ

ὡς νῦν ἀπεχθήσεις δυσκλεής τ' ἀπώλετο

πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς

ὅψεις ἀράξεις αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·

ἐπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον

τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν

αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον

κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.

νῦν αὖ μόνα δὴ νῷ λελειμμένα σκόπει

δσφ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμον βίᾳ

ψῆφον τυράννων ἦ κράτη παρέξιμεν.

30

35

40

45

50

55

60

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὗνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρειστόνων
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἀλγίονα.

ἔγώ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἵσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περιστὰ πράστειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

AN. οὕτ' ἀν κελεύσαμ' οὕτ' ἀν, εἰ θέλοις ἔτι
πράστειν, ἐμοῦ γ' ἀν ἡδέως δρῷης μέτα.
ἀλλ' ἵσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἔγώ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
δν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ ἀεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

IΣ. ἔγώ μὲν οὐκ ἀτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

AN. σὺ μὲν τάδ' ἀν προῦχοι· ἔγώ δὲ δὴ τάφου
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

IΣ. οἵμοι ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.

AN. μή μον προτάρθει· τὸν σὸν ἔξυρθου πότμον.

IΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ¹
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῷς ἔγώ.

AN. οἵμοι, καταύδα· πολλὸν ἔχθιων ἔσει
σιγῶσ', ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

IΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

AN. ἀλλ' οἴδ' ἀρέσκουσ' οἵσι μάλισθ' ἀδεῖν με χρῆ.

IΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἔρᾶς.

AN. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

IΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμήχανα.

AN. εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθαρει μὲν ἔξι ἐμοῦ,
ἔχθρα δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.

65

70

75

80

85

90

ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γάρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἵσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὄρθως φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανὲν

100

Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἔφανθης ποτ', ω χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον, Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦτα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὁξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
* ὃς ἐφ' ἡμετέρᾳ γὰρ * Πολυνείκους
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
δξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιώνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων
ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι.

110

ἀγτ.α. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων *φουώσαισιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα,

115

εἴβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων
αἰμάτων γένυσιν πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἡφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἀρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι.

120

Ζεὺς γάρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ῥεύματι προσνιστορένους,
χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτης,
παλτῷ ῥίπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ηδη
νίκην ὄρμῶντ' ἀλαλάξαι·

125

| στρ.β. ἀντιτύπᾳ δ' ἐπὶ γὰρ πέσε ταυταλωθεὶς
πυρφόρος ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὄρμῃ

135

95

βακχεύων ἐπέπνει
ρίπαις ἔχθιστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλᾳ μὲν ἄλ-
λᾳ· τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας "Αρης
δεξιόστειρος.

140

ἐπτὰ λοχαγοὶ γάρ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἵσοι πρὸς ἵσους ἐλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῦ στυγεροῖν, ὁ πατρὸς ἐνὸς
μητρός τε μᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

145

ἀντ. β. ἄλλὰ γάρ ἡ μεγαλώνυμος ἥλθε Νίκα
τὰ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπελθωμεν, δ Θήβας δ' ἐλελίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.

150

ἄλλ' ὅδε γάρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων δ Μενοικέως, *ἄρχων νεοχμὸς
νεαράῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων;
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προῦθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

155

160

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ¹
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὕρθωσαν πάλιν
ἡμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ίκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαιῶν
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὐθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὕρθου πόλιν,
καπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι

165

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
 καθ' ἡμέραν ἀλοντο πάσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστέα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὸν ἀν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γάρ δοτις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἀπτεται βουλευμάτων,
 ἄλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
 κάκιστος εἴναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἵστω Ζεὺς ὁ πάνθ δρῶν ἀεί,
 οὕτ' ἀν σιωπήσαμι τὴν ἄτην ὁρῶν
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὕτ' ἀν φίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ήδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες δρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῦσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὐξῶ πόλιν
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μέν, δος πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὀλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἀ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὐξύναμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
 δος γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθῶν ἥθελησε μὲν πυρὶ
 πρῆσαι κατύκρας, ἥθελησε δ' αἷματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,

170

175

180

185

190

195

200

τοῦτον πόλει τῇδε * ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῆσαι τινα,
ἔαν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστόν, αἰκισθέντ' ἵδεῖν.
τοιόνδε ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.

205

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, πᾶν Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύστονυν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλειν
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πού γ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χώπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. ὡς ἀν σκοποί νυν ἥτε τῶν εἰρημένων.

215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἀν ἄλλῳ τοῦτο ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος δος θανεῖν ἐρῆ.

220

ΚΡ. καὶ μὴν δὲ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἱκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γάρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὅδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γάρ ηὕδα πολλά μοι μυθουμένη,
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεὶ τάδε εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθεν ἐλίσσων ἦμυτον * σπουδῆ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρος ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, κεὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δὲ ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γάρ ἔρχομαι δεδραγμένος,

225

230

235

- τὸ μὴ παθεῖν ἀν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
 ΚΡ. τί δὲ ἐστὶν ἀνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γάρ
 πρᾶγμ' οὗτ' ἔδρασ' οὗτ' εἰδον ὅστις ἦν δὲ δρῶν,
 οὐδὲ ἀν δικαίως ἐσ κακὸν πέσοιμί τι. 240
- ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποιφάργυνσαι κύκλῳ
 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δὲ ὡς τι σημανῶν νέον.
 ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὕκνου πολύν.
 ΚΡ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
 θάψας βέβηκε κάπτι χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἀ χρή. 245
- ΚΡ. τί φήσ; τίς ἀνδρῶν ἦν δὲ τολμήσας τάδε
 ΦΥ. οὐκ οἶδεν· ἐκεῖ γάρ οὕτε του γενῆδος ἦν
 πλῆγμ', οὐδὲ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
 καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδὲ ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἀσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δὲ ὁ πρῶτος ἡμίν ἡμεροσκόπος
 δείκνυστι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
 οὐ μὲν γάρ ἡφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
 λεπτὴ δὲ ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπῆν κόνις. 250
- σημεία δὲ οὕτε θηρὸς οὕτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δὲ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρύθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κανένας ἐγίγνετο
 πληγὴ τελευτῶσ', οὐδὲ δὲ κωλύσων παρῆν. 255
- εἰς γάρ τις ἦν ἔκαστος οὐξειργασμένος,
 κούδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφενγε * μὴ εἰδέναι.
 ἡμεν δὲ ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἱρειν χεροῖν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὄρκωμοτεῖν
 τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναι 260
- τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δέ, ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐσ πέδον κάρα 265

νεῦσαι φόβῳ προῦτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν
οὗτ' ἀντιφωνεῖν οὐθὲ ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ην δ' ὁ μῆθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κούχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμε τὸν δυσδαιμόνα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἔκοῦσιν, οἰδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

270

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ' * ^ἢ, ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν δργῆς κάμε μεστῶσαι λέγων,
μὴ ἕφευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.

280

λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαιμονις λέγων
πρόνοιαν ἵσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας

285

ναοὺς πυρώσων ἥλθε κάναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδὲ ὑπὸ ζυγῷ

290

λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἔξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.

οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἔξανίστησιν δόμων·
τύδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν

295

καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἔξεπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

300

ἀλλ' εἴπερ ἵσχει Ζεὺς ἐτ' ἔξ ἐμοῦ σέβας,
εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω,
εὶ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εύροντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὁφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν "Αἰδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἀν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον

305

τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἔξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φίλειν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἀν ἥ σεσωσμένους.

310

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἥ στραφεὶς οὗτως Ἱω;

315

ΚΡ. οὐκ οἰσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἥ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;

ΚΡ. τί δαί; ῥνθιμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιὰ τὰς φρένας, τὰ δ' ὅτ' ἐγώ.

ΚΡ. οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

320

ΦΥ. οὕκουν τό *γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.

ΦΥ. φεῦ.

ἥ δεινὸν φίδοκῆ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.

ΚΡ. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτε μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῦθ' ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

325

ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μᾶλιστ', ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μῆ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεῖς, ὁφεῖλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

330

ΧΟ. στρ.α. πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·

τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ

335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν

περῶν ὑπ' οἴδμασιν,

θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

- ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
ἱλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἵππείῳ γένει πολεύων.
 ἀντ.α. *κουφονόων τε φῦλον ὄρνιθων ἀμφιβαλῶν ἄγει 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθιη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
 σπείραισι δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχανᾶς ἀγραύλου
 θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
 ἵππον τέξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν οὔρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον.
 στρ.β. καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους 354
 ὁργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσταύλων
 πάγων *ἐναίθρεια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
 τὸ μέλλον· "Αἰδα μόνον
 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
 ἀντ.β. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365
 ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει.
 νόμους παρείρων χθονὸς
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,
 ὑψίπολις· ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
 ξύνεστι τολμας χάριν.
 μῆτ' ἐμοὶ παρέστιος
 γένοιτο μῆτ' ἵσον φρονῶν, ὃς τάδ' ἔρδοι. 375
 ἐσ δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὡ δύστηνος
 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
 τί ποτ'; οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν 380
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύῃ καθελόντες;
 ΦΥ. ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον *ἡ ἔξειργασμένη·

τήνδ' εῖλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψυρρος ἐσ δέον περᾶ.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ἔνυμετρος προῦβην τύχη;
ΦΥ. ἄναξ, θροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.

ψεύδει γάρ ἡ πίνοια τὴν γνώμην. ἐπεὶ
σχολῆ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἀν ἔξηγάχουν ἐγὼ
ταῖς σαῖς ἀπειλᾶις, αἰσ ἔχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἥδονή,
ἥκω, δι' ὄρκων καίπερ ὧν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἡ καθευρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρίνε καξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός είμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
ΦΥ. αὗτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἡ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὄρθως ἀ φῆς;
ΦΥ. ταύτην γ' ἵδων θάπτουσαν διν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἀρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
ΚΡ. καὶ πῶς ὄράται κάπιληπτος ἥρεθη;
ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῦν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν στήραντες ἡ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὅσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδῆσοι πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἕσ τ' ἐν αἰθέρῃ
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἥλιον κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἔξαιφνης χθονὸς
τυφῶς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,

385

390

395

400

405

410

415

πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ῦλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
αιθήρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁράται, κάνακωκύει πικρᾶς
ὅρνιθος ὁξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὗτῳ δὲ καῦτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾶ νέκυν,
γόοισιν ἔξῳμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἡράτο τοῖσι τοῦργον ἔξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὔκρυτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χήμεις ἰδόντες ίέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἡλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τὸν φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἡσσω λαβεῖν
ἔμοι πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

- KP. σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα
φήσ, ἡ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
AN. καὶ φημὶ δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
KP. σὺ μὲν κομίζοις ἀν σεαυτὸν ἡ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἥδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
AN. ἥδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἔμφανή γὰρ ἦν.
KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
AN. οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἵ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.

420

425

430

435

440

445

450

οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὃστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θητὸν ὅνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθεις, ἀλλ' ἀεὶ ποτε
ζῇ ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ;
κεὶ μὴ σὺ προύκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτὸν ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἀλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν,
κείνοις ἀν ἥλγουν τοῦσδε δὲ οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δὲ εἰ δοκῶ νῦν μῷρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μῷρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.

455

- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὡμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δὲ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
ΚΡ. ἀλλ' ἵσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μᾶλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σιδηρὸν ὅπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἀν εἰσιδοις.
σμικρῷ χαλινῷ δὲ οἴδα τοὺς θυμουμένους
ἱππούς καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλος ἐστι τῶν πέλας.
αὗτη δὲ ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο,
νῦμοις ὑπερβαίνοντα τοὺς προκειμένους·
ὑβρίς δὲ, ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπιαυχεῖν καὶ δεδρακύιαν γελᾶν.
ἢ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὗτη δὲ ἀνήρ,
εἰ ταῦτα ἀνατὰ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα[ς]

460

465

470

475

480

485

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἔρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χὴ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἵσον
ἐπαιτιώμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.

490

καὶ νιν καλεῖτ· ἐσω γὰρ εἰδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδὲ ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δὲ οὐθὺμὸς πρόσθεν γῆρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὄρθως ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις

495

ἀλοὺς ἐπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;

ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδὲ ἀρεσθείη ποτέ,
οὗτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἀν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν *έγκλείοι φόβος.

505

ἄλλ' ἢ τυραννὸς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
καᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἀ βούλεται.

ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων δρᾶς.

ΑΝ. δρῶσι χούτοι· σοὶ δὲ οὐ πιλλουσι στόμα.

ΚΡ. σὺ δὲ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

510

ΑΝ. οὐδέν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς δμοσπλάγχνους σέβειν.

ΚΡ. οὕκουν ὅμαιμος χῶ καταντίον θανών;

ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μᾶς τε καὶ ταύτον πατρός.

ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς.

515

ΚΡ. εἴ τοι σφε τιμᾶς ἐξ ἵσον τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὥλετο.

ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· δὲ ἀντιστὰς ὑπερ.

ΑΝ. ὅμως δὲ γ' "Αιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

ΚΡ. ἀλλ' οὐχ δὲ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἵσος.

520

- AN. τίς οἶδεν εἰ κάτω στὶν εὐαγῆ τάδε ;
 KP. οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνη, φίλος.
 AN. οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
 KP. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- XO. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ εἰβομένη·
νεφελη δ' ὁφρύων ὑπερ αἴματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγονος εὐώπα παρειάν. 530
- KP. σὺ δ', ή κατ' οἴκους ως ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἔξεπινές, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ή ἔξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι ; 535
- IΣ. δέδρακα τοῦργον, εἰπερ ἥδ' ὅμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- AN. ἀλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτο γ' ή δίκη σ', εἴπει
οὕτ' ἡθέλησας οὕτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- IΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοίσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη. 540
- AN. ὃν τοῦργον, "Αἰδης χοὶ κάτω ξυνίστορες"
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὖ στέργω φίλην.
- IΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
- AN. μή μοι θάνης σὺ κοινά, μηδὲ ἂ μὴ θιγεις
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
- IΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος ;
- AN. Κρέοντ' ἐρώτα τοῦδε γάρ σὺ κηδεμῶν.
- IΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη ; 550
- AN. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
- IΣ. τί δῆτ' ἀν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῦμ' ἐγώ ;
- AN. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
- IΣ. οἷμοι τάλαιρα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου ;

- ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ’ οὐκ ἐπ’ ἄρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δὲ ἐγὼ δόσκουν φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἵση νῷν ἔστιν ἡ ἔξαμπτία.
 ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δὲ ἐμὴ ψυχὴ πᾶλαι
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. 560
 ΚΡ. τὸ πᾶνδέ φημι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δὲ ἀφ’ οὐ τὰ πρῶτ’ ἔφυ.
 ΙΣ. οὐ γάρ ποτ’, δωναξ, οὐδὲ δὲ ἀν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ’ ἔξισταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, δοθεὶς εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565
 ΙΣ. τί γάρ μόνη μοι τῆσδε ἄτερ βιώσιμον;
 ΚΡ. ἀλλ’ ἦδε μέντοι μὴ λέγε. οὐ γάρ ἔστ’ ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γάρ χάτερων εἰσὶν γύαι.
 ΙΣ. οὐχ ὡς γ’ ἐκείνῳ τῇδε τ’ ἦν ἡρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας μίεσι στυγῶ.
 *ΑΝ. ὁ φίλταθ’ Αἴμον, ὡς σ’ ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 *ΧΟ. ἡ γάρ στερήσεις τῇσδε τὸν σαντοῦ γόνον;
 ΚΡ. "Αἰδης δὲ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
 *ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
 κομίζετ' εἴσω, διμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
 γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδὲ ἀνειμένας.
 φεύγοντι γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας
 ἥδη τὸν "Αἰδην εἰστορῶσι τοῦ βίου. 580
 ΧΟ. στρ.α. εὐδαιμονες οἵσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
 οἷς γάρ ἀν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
 οὐδὲν ἐλλείπει γενεῦς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον· 585
 ὅμοιον ὥστε ποντίας
 οἰδμα δυσπνόιος ὅταν
 Θρήσσαισιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590

- θίνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταῖ.
- ἀντ.α. ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὄρῶμαι
πήματα τὸ φιθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ',
οὐδὲ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδὲ ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπέρ
ρίζας *ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις.
κατ' αὐτὸν φοινία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμάκοντις
λόγου τὸ ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
- στρ.β. τεάν, Ζεῦ, δύναστιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασίᾳ κατάσχοι,
τὰν οὐδὲ ὑπνος αἴρει ποθὸς δὲ παντογήρως
οὐτὸς ἀκάματοι θεῶν
μῆνες, ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὁλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἰγλαν.
- τό τὸ ἔπειτα καὶ τὸ μελλον
καὶ τὸ πρὸν ἐπαρκέσσει
νόμος ὅδος, οὐδὲν *ἔρπων
θυντῶν βιώτῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
- ἀντ.β. ἡ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς
πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δὲ ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων
εἰδότι δὲ οὐδὲν ἔρπει,
πρὸν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
- σοφίᾳ γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτὲ ἐσθλὸν
τῷδε ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν
πράσσει δὲ ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
- οὐδὲ μὴν Λίμων, παιίδων τῶν σῶν

593

595

600

605

610

615

620

625

νέατον γέννημ· ἀρ' ἀχνύμενος
[τῆς μελλογάμου]

τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

630

KR. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.

ὦ παῖ, τελείαν ψῆφου ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἴμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἔμοι γάρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

635

KR. οὗτο γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῷας πάντ' ὅπισθεν ἔστάναι.
τούτου γάρ οὐνεκ' ἄνδρες εὑχούσται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ώς καὶ τὸν ἔχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἵσου πατρί.

640

ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ' ἀν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἔχθροισιν γέλων;
μή νύν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας *γ' ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι

645

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,

650

γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γάρ
γένοιτ' ἀν Ἐλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
ἄλλὰ πτύσας ὥσει τε δυσμενῆ μέθεις
τὴν παῖδ' ἐν "Αἰδου τήνδε νυμφεύειν τινί.

ἐπεὶ γάρ αὐτὴν εἴλον ἐμφανῶς ἔγω
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἄλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον· εἰ γάρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει

655

άκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται καν πόλει δίκαιος ὁν.
 ὅστις δὲ ὑπερβὰς ἡ νόμους βιάζεται,
 ἡ τούπιτάσσειν τοῖς κρατύνοντιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπάινου τοῦτον ἔξ ἐμοῦ τυχεῖν.
 ἀλλ' ὁν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάνατία.
 καὶ τοῦτον ἀν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δὲ ἀν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορός τ' ἀν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις τ' ὅλουσιν, ἥδε ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δὲ ὄρθουμένων
 σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
 οὗτος ἀμυντέ ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
 κρείσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κούκ ἀν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.

660

665

670

675

680

685

690

XO. ήμῶν μέν, εὶ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὁν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 AI. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων δὲ ἔστι κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δὲ διποτε σὺ μὴ λέγεις ὄρθως τάδε,
 οὗτ' ἀν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μένταν χάτέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δὲ οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἡ πράσσει τις ἡ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν δῆμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
 λόγοις τοιωύτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων
 ἐμοὶ δὲ ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παιᾶτα ταύτην οἵ διδύρεται πόλις,

- πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
 ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
 πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὡμηστῶν κυνῶν
 εἴασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
 οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σῆγ' ἐπέρχεται φάτις.
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσποντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παιδῶν πατρί;
 μή νυν ἐν ἥθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
 ὡς φῆς σύ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὁρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις γέ σοφός, τὸ μανθάνειν
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 δρᾶς παρὰ ρείθροισι χειμάρροις ὅσα
 δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
 τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἴκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ⁷²⁰
 φύναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ρέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
 ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'. εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.⁷²⁵
 ΚΡ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
 φρονεῖν ὑπ' ἄνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

- AI. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δὲ ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.
KP. ἔργον γάρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
AI. οὐδὲν ἀν κελεύσαμι εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
KP. οὐχ ἥδε γὰρ τοιῷδε ἐπεὶληπται νόσῳ;
AI. οὐ φησι Θήβης τῆσδε ὄμόπτολις λεώς.
KP. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲν χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
AI. ὅρᾶς τόδε ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
KP. ἄλλω γὰρ ἡ μοὶ χρή *με τῆσδε ἄρχειν χθονός;
AI. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἔσθ' ἐνός.
KP. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
AI. καλῶς ἐρήμης γ' ἀν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
KP. ὅδε, ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
AI. εἴπερ γυνὴ σύ· σου γὰρ οὖν προκήδομαι.
KP. ὁ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἵων πατρί.
AI. οὐ γὰρ δίκαια σ' ἔξαμαρτάνονθ' ὅρῳ.
KP. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
AI. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
KP. ὁ μαρὸν ἥθος καὶ γυναικὸς ὑστερον.
AI. οὐ τὰν ἔλοις ἥστω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
KP. δὲ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
AI. καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
KP. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
AI. ἥδε οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
KP. ἡ κάπαπειλῶν ὁδὸς ἐπεξέρχει θρασύς;
AI. τίς δὲ ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γυώμας λέγειν;
KP. κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
AI. εἰ μὴ πατήρ ἥσθ', εἴπον ἀν σ' οὐκ εὐ φρονεῖν. 755
KP. γυναικὸς δὲν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
AI. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
KP. ἄληθες; ἄλλ' οὐ, τόνδε "Ολυμπον, ἵσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ. 760

- ΑΙ. οὐδῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὐθὲ δὲ εἶται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τούμδν προσόψει κράτ' ἐν δόφθαλμοῖς ὥρῶν,
ώς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνών. 765
- ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὁργῆς ταχύς·
νοῦς δὲ ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
- ΚΡ. δράτω, φρονείτω μείζον ἡ κατ' ἄνδρ' ἵων·
τὰν δὲ οὐ κόρα τάδε οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
- ΧΟ. ἄμφω γάρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
- ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γάρ οὖν λέγεις.
- ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;
- ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἀνὴρ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ώς ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις. 775
- κάκει τὸν "Αἰδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν" Αἰδου σέβειν. 780
- ΧΟ. στρ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὅς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐνυχεύεις,
φοιτᾶς δὲ ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς· 785
- καὶ σ' οὕτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὐθὲ ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, δὲ δὲ ἔχων μέμηνεν. 790
- ἀντ. σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπῆς ἐπὶ λώβᾳ·
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
νικᾶ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρου 795
- νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν· ἄμαχος γάρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δὲ ἦδη γὰρ καύτὸς θεσμῶν 800

ἔξω φέρομαι τάδ' ὄρῶν, ἵσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὄρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

805

ΑΝ. στρ.α. ὄρᾶτ' ἔμ', ὃ γὰς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοῦποτ' αὐθις· ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἄιδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὕθ' ὑμεναίων

810

ἔγκληρον, οὗτ' *ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος
ὑμητεον, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

815

ΧΟ. οὐκοῦν κλειὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'

ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
ἀλλ', αὐτόνομος, ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἀΐδην καταβήσει.

820

ΑΝ. ἀντ.α. ἥκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν

Ταυτάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς

825

πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὅμβρῳ τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαμὰ λείπει,

830

τέγγει δ' ὑπ' ὄφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ἢ με
δαίμων ὄμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ *θειογενής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θητογενεῖς.

835

καύτοι φθιμένῳ μέγ' ἀκοῦσαι
τοῖς ἴσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν
[ζῶσαν καὶ ἔπειτα θαυμοῦσαν.]

ΑΝ. οἵμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῷών,

838

- οὐκ *οὐλομέναν ὑβρίζεις,
ἀλλ' ἐπίφαντον;
ῳ πόλις, ὡ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες.
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
εὐαρμάτου ἀλσος, ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὅμμ' ἐπικτῶμαι,
οἵα φύλων ἄκλαντος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου.
ἰὼ δύστανος,
οὕτε *βροτοῖσιν οὕτ' ἐν νεκροῖσιν
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὡ τέκνον, πολύ.
πατρῷον δὲ ἐκτίνεις τιν' ἀθλον.
ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
πατρὸς τριπόλιστον οἴκτον
τοῦ τε πρόπαντος
ἀμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἀται
κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ' ἀ ταλαίφρων ἔφυν
πρὸς οὓς ἀραιός, ἄγαμος, ἀδὲ ἐγώ μέτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότμων
κασίγνητε γάμων κυρήστας,
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.
ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσεβειά τις,
κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει,
σὲ δὲ αὐτόγνωτος ὥλεσ' ὄργα.
ΑΝ. ἄκλαντος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος

ταλαιόφρων ἄγομαι τάνδ' ἔτοίμαν ὁδόν.
οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ιερὸν ὅμμα
θέμις ὅρᾶν ταλαίνα·
τὸν δὲ ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

880

KP. ἀρ' ἵστ', ἀοιδὰς καὶ γύους πρὸ τοῦ θανεῖν,
ώς οὐδὲ ἀν εἰς παύσατ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτε ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη·
ἡμεῖς γάρ ἀγνοὶ τούπι τήνδε τὴν κόρην.
μετοικίας δὲ οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.

885

AN. ὁ τύμβος, ὁ νυμφεῖον, ὁ κατασκαφὴς
οἰκησις ἀείφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαντῆς, ὃν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων.
ὃν λοισθία ὕγε καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίον.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφίλης δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, καστίγνητον κάρα.

895

ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κάκόσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄριναι.
καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὕτ' ἀν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν
οὕτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀν ἥρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανότος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδε ἥμπλακον,
μητρὸς δὲ ἐν Ἀιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν.

905

910

οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἀν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὡς κασίγνητον κάρα.
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὗτω λαβὼν
 ἀλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὥδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ἔνυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὖσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἔστιν ἐν θεοῖς καλά,
 παθόντες ἀν ἔνυγγοῦμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δὲ οἵδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αἴται
 ψυχῆς ρίπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν.

930

ΚΡ. τοιγάρ τούτων τοῖσιν ἄγονοιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.

ΑΝ. οἵμοι, θυνάτου τοῦτ' ἐγγυτάτῳ
 τοῦπος ἀφίκται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

935

ΑΝ. ὡς γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κούκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
 τὴν *βασιλειδᾶν μούνην λοιπήν,
 οἴα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐτεβίαν σεβίσασα.

940

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αἰλαῖς.

945

κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
καίτοι *καὶ γενεᾶς τίμιος, ὁ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύπους.

950

ἀλλ' ἀ μοιριδίᾳ τις δύνασις δεινά·
οὗτ' αὖ νιν *ὅλβος οὗτ' Ἀρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκτυποι
κέλαιναὶ νᾶες ἔκφύγοιεν.

ζεύχθη δ' *ὅξυχολος παῖς δὲ Δρύαντος,

955

*Ηδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὄργαῖς
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.

οὗτοι τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει

960

ἀνθηρόν τε μένος, κεῖνος ἐπέγνω μανίας
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.

παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικας εὗιόν τε πῦρ,
φύλαύλους τ' ἡρέθιζε Μούσας.

965

παρὰ δὲ Κυανέων τὸ πελαγέων διδύμας ἀλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἵδρος δὲ Θρηκῶν — — —

Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπολις Ἀρης

970

δισποῖσι Φινείδαις

εἶδεν ἀρατὸν Ἐλκος

τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος

ἀλλὰν ἀλαστόροισιν ὅμμάτων κύκλοις

*ἀραχθέντων ὑφ' αἰματηρᾶς

975

χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν

977

κλαῖον ματρός, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν

980

ἀ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων

· ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,

τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις

τράφη θνέλλαισιν ἐν πατρῷαις

Βορεὰς ἄμπτπος ὁρθόποδος ὑπὲρ πάγου

985

θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνῃ

Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὁ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν

- δῦ ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὐτῇ κελευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990
- KP. τί δ' ἔστιν, ὡ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
TE. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
KP. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
TE. τοιγάρο δι' ὄρθης τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
KP. ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
TE. φρόνει βεβώς αὖτις ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
KP. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
TE. γνώστει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θάκον ὄρνιθοσκόπου
ἴζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὄρνιθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ.
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων πτερῶν γάρ ροῦθδος οὐκ ἀσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγενύμην 1000
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν ἐκ δὲ θυμάτων
"Ηφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κᾶτυφε κάνεπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἔξεκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδε ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσήμων ὄργιων μαντεύματα.
ἐμοὶ γάρ οὗτος ἥγεμών, ἄλλοις δὲ ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1010
βωμοὶ γάρ ήμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κάτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ήμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδὲ ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἷματος λίπος. 1015
1020

ταῦτ' οὖν, τέκνουν, φρόνησον. ἀνθρώποισι γάρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἔστι τοὺς ἄμαρτάνειν.

ἐπεὶ δὲ ἀμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδὲ ἀνολβος, ὅστις ἐσ κακὸν
πεισῶν ἀκεῖται μηδὲ ἀκίνητος πέλει.

αὐθαδία τοι σκαιότητ³ ὄφλισκάνει.

ἀλλ' εἰκε τῷ θανόντι, μηδὲ ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ³ ἐπικτανεῖν;
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δὲ
ηὔδιστον εὖ λέγοντος. εἰ κέρδος λέγυι.

KR. Ὡ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ³ ἀνδρὸς τοῦδε, κούδε μαντικῆς
ἀπρακτος ὑμῖν εἴμι, τῶν *ύπαι γένους
ἔξημποληματ κάκπεφόρτισμα πάλαι.
κερδαίνετ³, ἐμπολάτε τάπο Σάρδεων
ἡλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν τάφῳ δὲ ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδὲ εἰ θελουσ³ οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐσ Διὸς θρόνους,
οὐδὲ ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γάρ οἰδ³ ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὕτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δὲ, ὡ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ³ αἰσχροί, ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

TE. φεῦ·

ἀρ' οἰδεν ἀνθρώπων τις, ἀρα φράζεται;

KR. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκουν λέγεις;

TE. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;

KR. ὁσφερ, οἷμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

TE. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

KR. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

TE. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

KR. τὸ μαντικὸν γάρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

- ΤΕ. τὸ δὲ ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
 ΚΡ. ἀρ' οἰσθα ταγοὺς δύτας ἀν λέγης λέγων;
 ΤΕ. οἴδε· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδε ἔχεις πώσας πόλω.
 ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεῖν φιλῶν.
 ΤΕ. ὅρσεις με τάκινητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060
 ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.
 ΤΕ. οὕτω γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
 ΚΡ. ὡς μὴ μπολήσων ἵσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
 ΤΕ. ἀλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι

τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν, 1065

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἔνα

νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,

ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω,

ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώκισας,

ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070

ἄμοιρον, ἀκτέριπτον, ἀνόσιον νέκυν.

ῶν οὕτε σοὶ μέτεστιν οὕτε τοῖς ἄνω

θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι

λοχῶσιν "Αἰδουν καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.

καὶ ταῦτ' ἄθρηστον εἰ κατηργυρωμένος

λέγω. φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,

ἀνδρῶν γυναικῶν σοὶ δόμοις κωκύματα.

ἔχθραι δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080

ὅσων σπαράγματ' ἡ κύνεις καθήγυισαν

ἡ θῆρες, ἡ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων

ἀνόσιον ὀσμὴν ἔστιοῦχον ἐς πόλιν.

τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης

ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα

βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.

ὦ παῖ, σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα

τὸν θυμὸν οὕτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,

καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν

1065

1070

1075

1080

1085

- τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ή νῦν φέρει. 1090
- ΧΟ. δάνηρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
- ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἔγω
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεύδος ἐσ πόλιν λακεῖν.
- ΚΡ. ἔγνωκα καντὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
τό τ' εἰκαθεῖν γάρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτηρ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
- ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως [Κρέον.]
- ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἔγω.
- ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
ἄνεσ, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
- ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
- ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γάρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
- ΚΡ. οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
- ΧΟ. δρᾶν νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
- ΚΡ. ὥδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἵτ' ἵτ' ὁπάονες
οἵ τ' ὅντες οἵ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὅρμασθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110
ἔγω δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτὸς τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γάρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄρισταν ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
- ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμεῖας νύμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα γένος, κλυτὰν δις ἀμφέπεις
Ίταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
- Δηοῦς ἐν κόλποις, 1120
δὲ Βακχεῦ, Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναίων παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ ρέεθρον,
ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125
σὲ δ' ὑπὲρ *διλόφοιο πέτρας στέροψ όπωπε

λιγνύς, ἔνθα Κωρύκαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νάμα.

1130

καὶ σε Νυσαίων ὄρέων

κισσήρεις ὅχθαι

χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει

ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων

Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγνιάς.

1135

τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων

ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·

καὶ νῦν, ὡς βιαίας

1140

ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,

μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν

ὑπὲρ κλιτύν, ἢ στονόεντα πορθμόν.

1145

ἰὸν πῦρ πνεόντων *ἄστρων χοραγέ* καὶ νυχίων

φθεγμάτων ἐπίσκοπε,

παῖ Διὸς γένεθλον,

προφάνηθι Ναξίαις σαῖς ἄμα περιπόλοις

1150

Θυίαισιν, αἱ σε μαινόμεναι πάννυχοι

χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἱακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,

1155

οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἀν ἀνθρώπου βίον

οὗτ' αἰνέσαιμ' ἀν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.

τύχη γὰρ ὁρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει

τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·

καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

1160

Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,

λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν

εῦθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·

καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἥδονὰς

1165

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ

ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἥγοῦμαι νεκρόν.

πλουτεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,

καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δὲ ἀπῆ
τούτων τὸ χαιρεῖν, τᾶλλον ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἀν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἥδονήν.

1170

ΧΟ. τί δὲ αὖ τόδε ἄχθος βασιλέων ἡκεις φέρων;
ΑΓ. τεθνάσιν οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δὲ ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓ. Αἷμαν ὅλωλεν· αὐτόχειρ δὲ αἰμάσσεται.

1175

ΧΟ. πότερα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίστας φόνου.

ΧΟ. ὃ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρρεν ὁρθὸν ἥνυσσας.

ΑΓ. ὡς δὲ ἔχόντων τάλλα βουλεύειν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅρῳ τάλαιναν Εὔρυδίκην δμοῦν
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἥτοι κλύουσα παιδὸς ἡ τύχη πάρα.

1180

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἴκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.

1185

καὶ τυγχάνω τε κλῆθρόν ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὕπτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
ἄλλ δῆτις ἦν δὲ μῦθος αὐθίς εἴπατε·
κακῶν γάρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.

1190

ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γάρ σε μαλθάσσοιμεν ἀν δν ἐσύστερον
ψεύσται φανούμεθ; ὁρθὸν ἀλήθει' ἀεί.

1195

ἐγώ δὲ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρου, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτε·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὄργας εὑμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν

1200

θαλλοῖς ὁ δὴ λέλειπτο συγκατίθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὐθὶς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
τυμφεῖον "Αἰδου κοῦλον εἰσεβαίνομεν.

1205

φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
τῷ δ' ἀθλίας ἀσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι μᾶλλον ἀσσον, οἰμώξας δὲ ἔπος
ἴησι δυσθρήνητον, ὃ τάλας ἐγώ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἀρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὄδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλά, πρόσπολοι,
ἴτ' ἀσσον ὥκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ
ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸν στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
φθόγγον συνίημ', ἡ θεοῖσι κλέπτομαι.

1215

τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἡθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.

1220

ὅ δὲ ὡς ὄρᾳ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κάνακωκύσας καλεῖ,
δὲ τλῆμον, οἶον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι.

1225

τὸν δὲ ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπὼν ξίφους
ἔλκει διπλοὺς κνώδοντας, ἐκ δὲ ὀρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἥμπλακ· εἰθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείσ, ὕσπερ εἰχ', ἐπενταθεὶς

1235

ἥρεισε πλευρᾶς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῆ παρειὰ φοινίου σταλάγματος.

κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ ουμφικὰ
τέλη λαχὼν δεῖλαιος ἔν γ' Ἀιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσφι μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἀν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρυνδή, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

1240

ΑΓ. κανύτὸς τεθάμβηκ· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκείου στένειν.
γνώμης γάρ οὐκ ἅπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν.

1245

ΧΟ. οὐκ οἴδε· ἐμοὶ δ' οὖν ἡ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.

1250

ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
δόμους παραστείχοντες. εὐ γάρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.

1255

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτών.

1260

ΚΡ. ίώ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ',
ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἔμφυλίους.

ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.

1265

ίώ παῖ, νέος νέφι ξὺν μόρῳ,

αἰλāι αἰλāι,

ἔθανες, ἀπελύθης,

ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίας.

ΧΟ. οἵμ' ὡς ἔοικας ὁψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

1270

ΚΡ. οἴμοι,

ἔχω μαθὼν δεῖλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρα
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, ὡ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

1275

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποιθ', ὡς, ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δὲν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὅψεσθαι κακά.

1278

ΚΡ. τί δὲ στιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;

1280

ΕΞ. γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡ. Ἰώ Ἰώ δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμήν,

1284

τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;

1285

ὦ κακάγγελτά μοι

προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.

τί φῆς, [ὦ παῖ,] τίνα λέγεις νέον μοι λόγον,
αἰαῖ αἰαῖ,

1290

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ

γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΕΞ. δρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡ. οἴμοι,

κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

1295

τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;

ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνουν,

τάλας, τὸν δὲ ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

φεῦ φεῦ μάτερ ἀθλία, φεῦ τέκνουν.

1300

ΕΞ. ἡ δὲ ὀξύθηκτος ἥδε βωμία τπέριξ

λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν

τοῦ πρὸν θανόντος Μεγυρέως κλεινὸν *λάχος.

αὐθίς δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

1305

ΚΡ. αἰλῖ αἰλῖ,

ἀνέπταν φόβῳ. τί μὲν οὐκ ἀνταίαν

ἐπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;

δεῖλαιος ἐγώ, *αἰλῖ,

δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύῃ.

ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κάκείνων ἔχων

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδε ἐπεσκήπτου μόρων.

ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ΕΞ. παίσασ' ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
παιδὸς τόδε ἥσθετ' ὁξυκώκυτον πάθος.

1315

ΚΡ. ὕμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἔμας ἀρμόστει ποτ' ἔξ αἰτίας.

ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὃ μέλεος,
ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ίώ πρόσπολοι,
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδών,
τὸν οὐκ ὅντα μᾶλλον ἡ μηδένα.

1320

ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.

ΚΡ. ἵτω ἵτω,

φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἔμῶν
ἔμοι τερμίαν ἄγων ἀμέραν
ὕπατος· ἵτω ἵτω,
ὅπως μηκέτ' ἀμαρτ ἀλλ' εἰσίδω.

1325

ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδε ὅτοισι χρὴ μέλειν.

1329

ΚΡ. ἀλλ' ὧν *έρωμαι, ταῦτα συγκατηξάμην.

ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θυητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.

ΚΡ. ἄγοιτ' ἀν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὃ παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκὼν *κάκτανον
σέ τ' αὐτάν· ὕμοι μέλεος, οὐδὲ ἔχω
ὅπα πρὸς πότερον ὕδω· *πάντα γὰρ
λέχρια τὰν χεροῦν, τὰ δὲ ἐπὶ κρατί μοι

1333

1335

1340

1345

πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

- XO. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
 μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.
- 1350

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.	ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΙΑΣ.	ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΩΝ	ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΝΑΥΤΩΝ.	ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μέν, ὃ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἔχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἵδης
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἴδρωτι καὶ χέρας ἔιφοκτόνους.
καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἔστιν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθης.

5

10

15

20

25

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ῷ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ῷς εὔμαθές σου, κανὸν ἀποπτος ἦς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κείνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
ινκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κάγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεξύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας

ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
 φράζει τε κάθηλωσεν· εὐθέως δὲ ἔγώ
 κατ' ἵχνος ἄστω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δὲ ἐκπέπληγμαι, κούκ ἔχω μαθεῖν ὅπου.
 καιρὸν δὲ ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
 τά τ' εἰσέπειτα σῆς κυβερνῶμαι χερί.

ΑΘ. ἔγνων, 'Οδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.

ΟΔ. ἡ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῷ;

ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταῦτα σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὡδὸν ἥξεν χέρα;

ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.

ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χείρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ΟΔ. ἡ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

ΑΘ. κανὸν ἐξέπραξατ', εἰ κατημέλησος ἔγώ.

ΟΔ. ποίασι τόλμαις ταῖσθε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος δρμάται μόνος.

ΟΔ. ἡ καὶ παρέστη κάπι τέρμ' ἀφίκετο;

ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χείρα μαιμῶσαν φόνου;

ΑΘ. ἔγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὅμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·

ἔνθ' εἰσπεσῶν ἐκειρε πολύκερων φόνον
 κύκλῳ ῥαχίζων· καδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἔγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὀτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά.

30

35

40

45

50

55

60

κᾶπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὐδεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.

65

δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχουν
τὸν ἄνδρον· ἐγὼ γάρ ὅμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖσι ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ.
Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωμάτων πάρος.

70

ΟΔ. τί δρῦς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σίγι ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

75

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ ὅδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τάνδρι καὶ ταῦν ἔτι.

ΑΘ. οὗκον γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

80

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἀν ἔξεστην ὀκνω.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἵδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾶ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

85

ΟΔ. γένοιτο μένταν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.

ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

ΟΔ. μένφιμ' ἄν· ηθελον δ' ἀν ἔκτὸς ὃν τυχεῖν.

ΑΘ. ω οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.

τί βαιὸν οὗτος ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

90

ΑΙΑΣ.

δ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνου,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λιφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

- ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
ΑΙ. κόμπος πάρεστι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
ΑΘ. ἡ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ὥχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὕποτ' Λιανθ' οἴδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἔγώ.
ΑΙ. θανόντες ἡδη τάμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100
ΑΘ. εἰεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἡ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἡ τούπιτριπτον κίναδος ἔξήρου μ' ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ· Ὁδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἡδιστος, ὡς δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἀν τί δράσῃς ἡ τί κερδάνης πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἀν δεθεὶς πρὸς κίον' ἔρκειον στέγης
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον υῶτα φοινιχθεὶς θάνη. 110
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὕδε γ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἔγώ σ' ἐφίεμαι·
κείνος δὲ τίσει τήνδε κούκ ἀλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν δωνπερ ἐννοεῖς. 115
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάγαι.
ΑΘ. δρᾶς, Ὁδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἴσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἡ προνούστερος,
ἡ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; 120
ΟΔ. ἔγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'. ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπης, καίπερ ὅντα δυσμενῆ,
ὅθουνεκ' ἀτῇ συγκατέζευκται κακῆ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἡ τούμὸν σκοπῶν.
ὅρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἀλλο πλὴν
εἶδωλ', δσοιπερ ζῶμεν, ἡ κούφην σκιάν. 125
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον

μηδέν ποτ' εἴπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδὲ ὅγκον ἄρη μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ώς ἡμέρα κλίνει τε κάναγει πᾶλιν
ἄπαντα τάνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

130

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε πᾶι, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλουν,
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δὲ ὅταν πληγὴ Διὸς ἡ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
μέγαν ὅκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὅμμα πελείας.

135

ώς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουντ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανή
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ καὶ λείαν,
ηπερ δοριληπτὸς ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθων σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὅτα φέρει πᾶσιν Ὁδυσσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὑπειστὰ λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.

140

τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ιεὶς
οὐκ ἀν ἀμάρτοι· κατὰ δὲ ἀν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἀν πείθοι.
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ρῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἀν

145

150

155

160

καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ,
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὅμμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἄν, ἔξαίφνης εἰ σὺ φανεῖς,
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

165

στρ. ⁷Η ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις,—

ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
 μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,—
 ὕρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας;
 ἡ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
 ἡ ῥά κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίαις.
 ἡ χαλκοθώραξ ^{*}αὐτὸν Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ἔνυον δορὸς ἐνυχίοις
 μαχανᾶς ἐτίσατο λόβαν;

175

ἀντ. Οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,

180

παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
 τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων·

185

ἥκοι γὰρ ἀν θείᾳ νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.

190

εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἡ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
 μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὁδὸς ἐφάλοις κλισίαις
 ὅμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη.

193

ἐπ. ⁷Αλλ' ἄνα ἔξ ἐδράνων, ὅπου μακραίωνι

195

στηρίζει ποτὲ τῷδε ἀγωνίῳ σχολὰ
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

ἔχθρῶν δ' ὑβρις ἀταρβήτως
 δρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,

πάντων καγχαζόντων	199
γλώσσαις βαρυάλγητα·	
έμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν.	200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,	
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,	
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι	
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.	
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὡμοκρατής	205
Αἴας θολερῷ	
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.	

XO.	τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας	
	νὺξ ἥδε βάρος;	
	παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος,	210
	λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον	

στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ῶστ' οὐκ ἀν αἰδρις ὑπείποις.

TE.	πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;	
	θανάτῳ γὰρ ἵσον πάθος ἐκπεύσει,	215
	μανίᾳ γὰρ ἀλοὺς ἥμιν ὁ κλεινὸς	
	νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.	
	τοιαῦτ' ἀν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον	
	χειροδάϊκτα σφάγι' αἷμοβαφῆ,	
	κείνου χρηστήρια τάνδρός.	220

XO.	στρ. Οἴαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος	
	ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν,	
	τῶν μεγάλων Δαναῶν ὅπο κληζόμεναν,	225
	τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.	
	οἵμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ	
	θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς	
	κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας.	230

TE.	ἄμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἥμιν	
	δεσμῶτιν ἄγων ἥλυθε ποιμναν·	
	ῶν τὴν μὲν ἔσω σφάζει ἐπὶ γαίας,	235

τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελῶν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ρίπτει θερίσας,

τὸν δ' ὄρθὸν ἄνω κίονι δῆσας
μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρῷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεινάζων ρήμαθ', ἢ δαιμῶν
κούνδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

240

ΧΟ. ἀντ. "Ωρα τιν' ἡδη κάρα καλύμμασι
κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἔζόμενον
ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι.

244

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ' ἡμῶν πεφόβημαι λιθόλευστον Ἀρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλατος ἵσχει.

255

ΤΕ. οὐκέτι λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
ἄξεις ὀξὺς νότος ὡς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

257

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἀν εύτυχεῖν δοκῶ.
φρούδον γὰρ ἡδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεστιν, λάβοις
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

265

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, δὲ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.

270

ΤΕ. διηρὸς ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἦδεθ οἶσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνών.
νῦν δὲ ὡς ἔληξε κανέπιενσε τῆς νόσου,

- κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῆ
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἡσσον ἡ πάρος. 275
- ἀρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημ δή σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκη. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἡ νοσῶν εὑφραίνεται; 280
- ΤΕ. ὡς ὕδρ' ἔχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. ἄπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινωνὸς ὕν.
κεῖνος γάρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ὥθον, ἀμφηκες λαβῶν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς. 285
- κάγῳ πιπλήσσων καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὕθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πεῖραν οὗτε του κλίνων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὔδει στρατός.
οὐδὲ εἶπε πρός με βαῖ', αἳ τοι δὲ οὐδενόν
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κάγῳ μαθοῦσ' ἔληξ', οὐδὲ ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας. 295
- ἔσω δὲ ἐσῆλθε συνδέοντος ἄγων δμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔκερών τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δὲ ἄνω τρέπων
ἔσφαξε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ηγίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300
- τέλος δὲ ὑπάξεις διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ^{τινὶ}
λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δὲ ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
δσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἵών.
καπειτ' ἐπάξεις αὐθις ἐς δόμους πάλιν
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα θώϋξεν· ἐν δὲ ἐρειπίοις

νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἡστὸν πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπεῖλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κύροι ποτέ.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα, τοῦξειργασμένου

310

ἔλεξα πᾶν δσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὅ δ' εὐθὺς ἐξφύμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἄς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γάρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γδους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν.
ἀλλ' ἀψόφητος ὁξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναξε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.

315

νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῆ τύχη
ἀσιτος ἀνήρ, ἄπυτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δραστείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κώδύρεται.

320

ἀλλ', ὃ φίλοι, τούτων γάρ οὐνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθε τι.

φίλων γάρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.

325

XO. Τέκμησσα δεινὰ πᾶι Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

AI. ἵώ μοί μοι.

TE. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἡκούσατε
Αἴαντος οἴαν τήνδε θωῦσσει βοήν;

330

AI. ἵώ μοί μοι.

XO. ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πᾶλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.

AI. ἵώ παῖ παῖ.

TE. ὅμοι τάλαιν'. Εὐρύστακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ.
τί ποτε μενοινᾶ; ποῦ ποτ' εἰ; τάλαιν' ἐγώ.

335

AI. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ

λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.

τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.

345

ΤΕ. ἵδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι

τὰ τοῦδε πράγη, καντὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

ΑΙ. στρ.α'. Ἰώ

φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,

μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὅρθῳ νόμῳ,

350

ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης

ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

ΧΟ. οἵμ' ὡς ἔοικας ὅρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

δῆλοι δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.

355

ΑΙ ἀντ.α'. Ἰώ

γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,

ἄλιον δος ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν,

360

σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντ'

ἀλλά με συνδάΐξον.

ΧΟ. εὐφῆμα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς

ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

ΑΙ. στρ.β'. Ὁρᾶς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,

τὸν ἐν δαῖοις ἄτρεστον μάχαις,

365

ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;

ῶμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.

ΤΕ. μή, δέσποτ' Αἴας, λίστομαί σ', αῦδα τάδε.

ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορον ἐκνεμεῖ πόδα;

αἰαῖ αἰαῖ.

370

ΧΟ. ὁ πρὸς θεῶν ὑπεικε καὶ φρόνησον εὖ.

ΑΙ. ὁ δύσμορος, δος χερὶ μὲν

μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,

375

ἐν δὲ ελίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις

ἐρεμνὸν αἴμ' ἔδευστα.

ΧΟ. τί δῆτ' ἄν ἀλγοίης ἐπ' ἔξειργασμένοις;

οὐ γὰρ γένοιτ' ἄν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὥδ' ἔχειν.

ΑΙ. ἀντ.β'. Ἰώ πάνθ' ὁρῶν, ἀπάντων τ' ἀεὶ

κακῶν ὅργανον, τέκνον Λαρτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.

380

ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.

ΑΙ. ἴδοιμι μήν νιν, καίπερ ὥδ' ἀτώμενος.
ἴώ μοι μοι.

385

ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπης. οὐχ ὁρᾶς ἵν' εἰ κακοῦ;

ΑΙ. ὁ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ,
πῶς ἀν' τὸν αἵμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι καύτός;

390

ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', δμοῦ κάμοὶ θανεῖν
εὐχούν· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;

ΑΙ. στρ.γ'. Ἰώ

σκότος, ἐμὸν φάος,
ἔρεβος ὁ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν γένος
οὕθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιος
βλέπειν τίν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων.

395

ἀλλά μ' ἀ Διὸς

ἀλκίμα θεὸς

ὅλεθροί αἰκίζει.

ποὶ τις οὖν φύγη;

ποὶ μολὼν μενῶ;

εὶ τὰ μὲν φθίνει,

400

τῷδειοι τοῖς δ'

τόμοῦ πέλας,

μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,

πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλος ἄν με

χειρὶ φονεύοι.

ΤΕ. ω δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον

405

φωνεῖν, ἀ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἀντ.γ'. Ἰώ

πόροι ἀλίρροθοι
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον
 ἀλλ' οὐκέτι μ', οὐκέτ' ἀμπυοὰς
 ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἔστω.

415

Ω Σκαμάνδριοι
 γείτονες ροαί,
 εὔφρονες Ἀργείοις,
 οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἴδητ', ἔπος
 ἔξερέω μέγα,
 οἶον οὕ τινα

420

Τροία στρατοῦ
 δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 Ἑλλανίδος· ταῦν δ' ἄτιμος
 ὥδε πρόκειμαι.

425

ΧΟ. οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὕθ' ὅπως ἐῶ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἂν ποτ' φεθ' ὥδ' ἐπώνυμον
 τούμὸν ἔνυοίστειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
 νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δίς αἰάζειν ἐμοὶ
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
 ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ
 πρὸς οἴκον ἥλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·
 ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
 οὐδὲ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,

435

ἄτιμος Ἀργείοισιν ὥδ' ἀπόλλυμαι.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἔξεπίστασθαι δοκῶ,
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις αὕτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.

440

νῦν δ' αὗτ' Ἀτρείδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

445

κεὶ μὴ τόδ' ὅμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὡδὸς ἐψήφισαν.

νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
ἥδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ῶστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς.

450

κεῖνοι δ' ἐπεγγελώσιν ἔκπεφευγότες,
ἔμου μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγοι τᾶν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἐλλήνων στρατός,
ἐχθεὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.

455

πότερα πρὸς οἴκους, ταυλόχους λιπὼν ἔδρας
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαίον περῷ;
καὶ ποῖον ὅμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ῶν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἵων
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσῶν μόνος μόνους
καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἴτα λοίσθιον θάνω;
ἄλλ' ὥδε γ' Ἀτρείδας ἄν εὐφράναιμί που.

460

οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ', ἀφ' ἣς γέροντι δηλώσω πατρὶ¹
μή τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἔξαλλάσσεται.

465

τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κάναθεῖσα τοῦ γε καθανεῖν;
οὐκ ἄν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

470

475

- ἀλλ' ἡ καλῶς ζῆν, ἡ καλῶς τεθυηκέναι
τὸν εὐγενὴν χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480
- ΧΟ. οὐδὲὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείσ. 485
- ΤΕ. ὁ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἔγω δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὁδὸς ἔδοξε που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
- τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἔχθρῶν, χειρίαν ἐφεὶς τινί. 495
- εἰ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη νόμιζε κάμε τῇ τόθη μέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἐξειν τροφήν. 500
- καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις λάπτων, ἵδετε τὴν ὅμευνέτιν
Αἴαντος, δος μέγιστον ἵσχυσε στρατοῦ,
οἴας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει. 505
- τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κάμε μὲν δαίμων ἐλᾶ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τάπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἰδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἰδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δ', ὕναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὄρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν 510

κείνῳ τε κάμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.

έμοι γάρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὃ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἥστωσας δορί,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἀιδου θανασίμους οἰκήτορας.

τίς δῆτ' ἔμοὶ γένοιτ' ἀν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
ἄλλ' ἵσχε κάμοῦ μνῆστιν. ἀνδρὶ τοι χρεῶν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δὲ ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἀν γένοιτ' ἔθ' οὐτος εὐγενῆς ἀνήρ.

XO. Αἴας, ἔχειν σ' ἀν οἰκτον ὡς κάγω φρενὶ⁵²⁵
θελοιμ' ἀν· αἰνούης γάρ ἀν τὰ τῆσδ' ἔπη.

AI. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἔμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

TE. ἀλλ', ω φῦλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

AI. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἔμόν, ὡς ἴδω.⁵³⁰

TE. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.

AI. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἡ τί μοι λέγεις;

TE. μὴ σοὶ γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.

AI. πρέπον γέ τὰν ἦν δαίμονος τούμοῦ τόδε.

TE. ἀλλ' οὖν ἔγω 'φύλαξα τοῦτο γ' ἀρκέσαι.⁵³⁵

AI. ἐπήνεστ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.

TE. τί δῆτ' ἀν ὡς ἐκ τῶνδ' ἀν ὠφελοῦμί σε;

AI. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἔμφανῆ τ' ἴδεῖν.

TE. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.

AI. τί δῆτα μελλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;⁵⁴⁰

TE. ω παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὁσπερ χερσὸν εὐθύνων κυρεῖς.

AI. ἔρποντι φωνεῖς, ἡ λελειμμένῳ λόγων;

TE. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.

AI. αἱρ' αὐτόν, αἱρε δεῦρο. ταρβήσει γάρ οὐ
νεοσφαγῇ που τόνδε προσλεύσσων φόνον,⁵⁴⁵

515

520

525

530

535

540

545

εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὡμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κάξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὁ παῖ, γένοιο πατρὸς εὔτυχέστερος,
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἀν οὐκακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτο γε ζηλοῦν ἔχω,
 δόθουνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
 ἐν τῷ φρονεῖν γάρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
 τὸ μὴ φρονεῖν γάρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν·
 ἔως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.
 ὅταν δ' ἵκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
 δείξεις ἐν ἔχθροις οἷος ἐξ οἶου τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.
 οὕτοι σ' Ἀχαιῶν, οἵδα, μή τις ὑβρίσῃ
 στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὅντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοι
 λείψω τροφῆς ἀοκυον ἔμπα κεὶ ταῦν
 τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
 ὡς σφι ώραν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί·
 καὶ τάμα τεύχη μήτ' ἄγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
 Εὐρύστακες, ἵσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
 πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ως τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἥδη δέχουν,
 καὶ δῶμα πάκτον, μηδὲ ἐπισκήνους γόους
 δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

550

555

560

565

570

575

580

- πύκαζε θâσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
- ΤΕ. ω δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
- ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔξεταζε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἵμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἴκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;
- ΤΕ. εὔφημα φώνει.
- ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
- ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
- ΑΙ. πόλλα' ἄγαν ἥδη θροεῖς.
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὀναξ.
- ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου,
- ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τούμὸν ἥθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.
- ΧΟ. στρ.α'. Ὡ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὐ χρόνος,
- *Ιδάδι μίμνων λειμῶν πόδα *τε μήλων,
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
- χρόνῳ τρυχόμενος,
- κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
- ἔτι μέ ποτ' ἀνύστειν
- τὸν ἀπότροπον ἀιδηλον Ἀιδαν.
- ἀντ.α'. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὅμοι μοι,
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
δὸν ἔξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίψω
κρατοῦντ' ἐν Ἀρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβάτας

585

590

595

600

605

610

- φίλοις μέγα πένθος εῦρηται. 615
 τὰ πρὸν δὲ ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἄφιλα παρ' ἄφιλοις
 ἐπεσ' ἐπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.
 στρ.β'. Ἡ που παλαιῷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ,
 λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἴλιον αἴλιον
 οὐδὲ οἰκτρᾶς γόσιν ὅρνιθος ἀηδοῦς
 ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὁξυτόνος μὲν φόδας 630
 θρηνήσει, χερόπληκτοι δέ
 ἐν στέργοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634
 ἀντ.β'. Κρέσσων γάρ "Αἰδα κεύθων ὁ νοσῶν μάται,
 ὃς ἐκ πατρώας ἥκων γενεᾶς ἄριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις
 ὅργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἔκτὸς ὄμιλεῖ. 640
 ω τλάμων πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἀν οὕπω τις ἔθρεψεν
 αἰών Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645
 ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κάναριθμητος χρόνος
 φύει τὸ ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κούκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κάγὼ γάρ, ὃς τὰ δεινά ἐκαρτέρουν τότε 650
 βαφῆ σίδηρος ὡς, ἔθηλύνθην στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
 χήραν παρ' ἔχθροῖς παῖδά τὸ ὄρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἴμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἀν λύμαθ' ἀγνίστας ἐμὰ 655
 μῆνιν βαρεῖαν ἔξαλεύσωμαι θεᾶς·

μολών τε χῶρον ἔνθ' ἀν ἀστιβῆ κίχω
κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις δψεται·

ἀλλ' αὐτὸν ἡλέ "Αἰδης τε σωζόντων κάτω.

660

ἔγὼ γὰρ ἔξ οὖν χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' "Εκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὕπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἔχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα.

665

τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.

ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα

670

τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν οὐφοστιβεῖς

χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπω θέρει·

ἔξισταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος

τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·

δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε

στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὑπνος

675

λύει πεδῆσας, οὐδὲ ἀεὶ λαβὼν ἔχει.

ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;

ἔγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι

ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐσ τοσόνδ' ἐχθαρτέος,

ώς καὶ φιλήσων αὐθις, ἐσ τε τὸν φίλον

680

τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὀφελεῖν βουλήσομαι,

ώς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ

βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἔταιρείας λιμήν.

ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὐ σχήσει· σὺ δὲ

685

εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,

εῦχον τελεῖσθαι τοῦμὸν ὡν ἐρῆ κέαρ.

ὑμεῖς θ', ἔταιροι, ταῦτα τῆδε μοι τάδε

τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μόλῃ, σημήνατε

μελεῖν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.

ἔγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·

690

ίμεις δ' ἀ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ισως
πύθοισθε, κεὶ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. Ἔφριξ ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν.

ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,

ὦ Πὰν Πὰν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου

695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ

θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κυώστοι' ὀρχήματ' αὐτοδᾶη ἔνυνῶν ἴάψῃς.

700

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ίκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων
δ' Δάλιος εὔγνωστος

ἐμοὶ ἔνυνείη διὰ παντὸς εὔφρων.

705

ἀντ. Ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὁμμάτων Ἀρης.

ἰὼ ἰὼ, νῦν αὖ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοῶν ὕκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας

710

λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ

πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυστ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστα.

πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει·

κούδεν ἄναυδητον φατίσαιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων

715

Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

720

κρημνῶν μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὅμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀνείδεσιν

ῆρασσον ἔνθεν κάνθεν οὕτις ἐσθ' ὃς οὕ,

725

τὸν τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ

ἔνναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι

τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεῖς θανεῖν.

ώστ' εἰς τοσοῦτον ἡλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.

730

λήγει δὲ ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.

ἄλλ' ἡμὶν Λᾶς ποῦ στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.

ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βούλας νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.

735

ΑΓ. ίοὺς ίού.

βραδεῖαν ἡμᾶς ἀρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἐπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.

ΧΟ. τί δὲ ἐστὶ χρείας τῆσδε ὑπεσπανισμένου;

740

ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέγησ
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὸν αὐτὸς τύχῃ.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χόλου.

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τάπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.

745

ΧΟ. ποίον; τί δὲ εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι;

ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὸν ἐτύγχανον.

ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα,
εἰς χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἴπει κάπεσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἰρξαι κατ' ἡμαρ τούμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδὲ ἀφέντ' ἔân,
εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.

750

ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνη

δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.

τὰ γὰρ περισσὰ κάνοντα σώματα
πίπτειν βαρείας πρὸς θεῶν δυσπραξίας

ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν

βλαστὸν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρωπον φρονῇ.

κεῖνος δὲ ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος

755

760

ἄνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
δὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνου, δορὶ⁷⁶⁵
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δὸ ἀεὶ κρατεῖν.

δὸ δὲ ὑψικόμπως κάφρονως ἡμείψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἀν δὲ μηδὲν ὡν ὅμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ[·]. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ[·] ἐπισπάσειν κλέος.

τοσόνδ[·] ἐκόμπει μῦθον. εἴτα δεύτερον,
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ[·] ὅτρύνοντα νιν
ηὐδάτ[·] ἐπ[·] ἔχθροῖς χείρα φοινίαν τρέπειν,
τότ[·] ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ[·] ἔπος·
ᾶνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας⁷⁷⁰

ἴστω, καθ[·] ἡμᾶς δὸ οὐποτ[·] ἐκρήξει μάχη.
τοιοῦσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆθεῖσι
ἐκτήσατ[·] ὄργην, οὐ κατ[·] ἄνθρωπον φρονῶν.
ἄλλ[·] εἴπερ ἔστι τῇδε θημέρᾳ, τάχ[·] ἀν
γενοίμεθ[·] αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.

τοσαῦθ[·] δὲ μάντις εἰφ[·]· δὸ εὐθὺς ἐξ ἔδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ[·] ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δὲ ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. δὸ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ[·] ὅποι[·] ἔπη θροεῖ.⁷⁸⁵

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕ. τί μ[·] αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦνδ[·] εἰσάκουε τάνδρός, ὡς ἦκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἦν ἥλγησ[·] ἐγώ.⁷⁹⁰

ΤΕ. οἵμοι, τί φῆς, ὄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;

ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δὸ ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὡστε μ[·] ὀδίνειν τί φῆς.

ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὑπαυλον μηδ[·] ἀφιέναι μόνον.⁷⁹⁵

- ΤΕ. ποῦ δὲ ἐστὶ Τεῦκρος, καπὶ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι τήνδε δὲ ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
- ΤΕ. οἵμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
 ΑΓ. τοῦ Θεοτορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν οὖν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἡ βίον φέρει.
- ΤΕ. οἱ γά, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαῖας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δὲ ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δὲ ἀντηλίους
 ζητεῖτε ίόντες τάνδρὸς ἔξοδον κακήν.
 ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἵμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχὶ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κάγῳ κεῖσθαι ποιερόν σθένω.
 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχὶ ἔδρας ἀκμή,
 σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ', ὃς σπεύδῃ θανεῖν.
- ΧΟ. χωρεῖν ἐτοῦμος, κοῦ λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἂμ' ἔψεται.
- ΑΙ. δέ μὲν σφαγεὺς ἐστηκεν ἦ τομώτατος
 γένοιτο δέ, εἴ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς "Ἐκτορος" ξένων ἐμοὶ
 μᾶλιστα μισηθέντος, ἔχθιστου θ' ὁρᾶν.
 πέπηγε δὲ ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβρῶτι θηγάνη νεηκονήσι.
 ἔπηξα δὲ αὐτὸν εὐ περιστείλας ἐγώ,
 εὐνουστατον τῷδε ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὗτο μὲν εὐσκευοῦμεν ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρῶτος, ὁ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
 πέμψον τινὸν ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεῦκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἔχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος

800

805

810

815

820

825

- ρίφθω κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ω Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἄμα
 πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δ' ἀρωγὸν τὰς ἀεί τε παρθένους
 ἀεί θ' δρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἐρινύες τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 ἵτ', ω ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
 γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ω τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
 "Ηλιε, πατρών τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἥνιαν
 ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἡ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν,
 ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. 850
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ω Θάνατε Θάνατε, νῦν μὲν ἐπίσκεψαι μολών.
 καίτοι σὲ μὲν κάκεῖ προσαυδήσω ξυνών. 855
 σὲ δ', ω φαενῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἡλιον προσενεπώ,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 ω φέγγος, ω γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ω πατρῶν ἔστιας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρῆναι τε ποταμοί θ' οἴδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ω τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἀιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

HMIXOPION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

πᾶ πᾶ

*πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ ;
κούδεις *έφισταται με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδού,
δοῦπον αὖ κλύω τινά.*

870

HM. *ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὅμιλίαν.*

HM. *τί οὖν δή ;*

HM. *πᾶν ἔστιβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.*

HM. *ἔχεις οὖν ;*

875

HM. *πόνου γε πλῆθος, κούδεν εἰς ὄψιν πλέον.*

HM. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κελευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανεῖς.*

XO. *στρ. Τίς ἀν δῆτά μοι, τίς ἀν φιλοπόνων
ἀλιαδᾶν ἔχων ἀνπίνους ἄγρας,
ἢ τίς Ὁλυμπιαδῶν θεᾶν, ἢ ρύτῶν
βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὡμόθυμον
εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.*

880

TE. *ἴώ μοί μοι.*

XO. *τίνος βοὴ πάραυλος ἔξεβη νάπους;*

TE. *ἴώ τλήμων.*

XO. *τὴν δουριληπτὸν δύσμορον νύμφην ὄρῳ
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.*

885

TE. *οἴχωκ', ὅλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.*

XO. *τί δ' ἔστιν;*

TE. *Αἴας ὃδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
κεῖται, κρυφαῖρ φασγάνῳ περιπτυχῆς.*

XO. *ἄμοι ἐμῶν νόστων
ῶμοι, κατέπεφνες, ὀναξ,
τόνδε συνναύταν,
ὦ τάλας.*

900

δι ταλαιφρων γύναι.

- ΤΕ. ὡς ὁδε τοῦδε ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
 ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' *ἔρξε χειρὶ δύσμορος ; 905
 ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ^ν
 πηκτὸν τόδε^ν ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
 ΧΟ. ὅμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφρακτος φίλων· 910
 ἔγώ δέ ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄιδρις,
 κατημέλησα. πᾶ πᾶ
 κεῖται ὁ δυστράπελος,
 δυσώνυμος Αἴας ;
 ΤΕ. οὗτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ 915
 φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
 φυσῶντ' ἄνω πρὸς ρῆνας, ἐκ τε φοινίας
 πληγῆς μελανθέν αἰμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἵμοι, τί δράσω ; τίς σε βαστάσει φίλων ; 920
 ποῦ Τεῦκρος ; ὡς ἀκραῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
 ὁ δύσμορός Αἴας, οἷος ὁν οἶως ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἔχθροῖς ἀξιος θρήνων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἀντ. *Ἐμελλεις, τάλας, ἔμελλεις χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ἔξανύσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοιά μοι
 πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναξες
 ὡμόφρων ἔχθοδόπ' *Ἀτρείδαις 930
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἥμος ἀριστόχειρ 935
 — ω ω — ὅπλων ἐκειτ' ἀγὼν πέρι.
 ΤΕ. ίώ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἴδα, γενναία δύη.
 ΤΕ. ίώ μοί μοι.
 ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τοιοῦδε ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.

ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.

ΤΕ. οἵμοι, τέκνου, πρὸς οὐλα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἴοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί.

ΧΟ. ὕμοι, ἀναλγήτων

διστῶν ἐθρόστας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν

τῶδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕ. οὐκ ἀν τάδ' ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα.

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἥμυσαν.

ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς

Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὁδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἡ ῥά κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ,

γελᾶ δὲ τοῦσδε μαινομένοις ἄχεσιν

πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς

κλύοντες Ἀτρεῖδαι.

ΤΕ. οἱ δ' οὖν γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς

τοῖς τοῦδ'. ἵσως τοι, κεὶ βλέποντα μὴ πόθουν,

θανόντ' ἀν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.

οἱ γάρ κακοὶ γνώμαισι τάγαθὸν χεροῖν

ἔχοντες οὐκ ἵσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.

ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἡ κείνοις γλυκύς,

αὐτῷ δὲ τερπνός. ὅν γάρ ἡράσθη τυχεῖν

ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον ὅνπερ ἥθελεν.

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷν ἀν κάτα;

θεοῖς τέθνηκεν οὔτος, οὐ κείνοισιν, οὐ.

πρὸς ταῦτ' Ὁδυσσεὺς ἐν κενοῖς νέτριζέτω.

Αἴσας γάρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ

λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰώ μοὶ μοι.

ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γάρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν

945

950

954

960

965

970

975

βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. ω φίλαταρ' Αἴας, ω ξύναιμον ὅμμ' ἐμοί,
ἀρ' ἡμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὅλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης.

ΧΟ. ώς ωδὸς ἔχόντων

ΤΕΥ. ω τάλας ἐγώ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν.

ΤΕΥ. ω περισπερχὲς πάθος.

ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε.

ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνου
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν.

ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ώς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.

ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδε σοι μέλειν
ἐφίεσθ' ἀνήρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΥ. ω τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ¹
ἄλγιστον ών προσεῖδον ὁφθαλμοῖς ἐγώ,
όδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ²
μάλιστα τούμὸν σπλάγχνον, ἦν δὴ νῦν ἔβην,
ω φίλαταρ' Αἴας, τὸν σὸν ώς ἐπησθόμην
μόρον διώκων καξιχνοσκοπούμενος.
δέξεια γάρ σου βάξις ώς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ώς οἰχει θανών.
ἀγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ών
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὄρῶν ἀπόλλυμαι.
οἶμοι.

ἴθ', ἐκκάλυψον, ώς ἵδω τὸ πᾶν κακόν.

ω δυσθέατον ὅμμα καὶ τολμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.

980

985

990

995

1000

1005

ποῖ γάρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίδις βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;

ἡ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα,
δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος Ἰλεώς τ' ἵσως

χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γάρ οὐχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.

οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρει κακόν,
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,

τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακαυδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Αἴας, ή δόλοισιν, ως τὰ σὰ

κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γῆρᾳ βαρύς,

ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,

δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον ἐν Τροίᾳ δέ μοι

πολλοὶ μὲν ἔχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὐρόμην.

οἵμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰδολον κυώδοντος, ω τάλας, ύψος οὐ

φονέως ἄρ' ἔξεπινευσας; εἰδεις ως χρόνῳ
ἔμελλε σ' "Ἐκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;

σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
"Ἐκτωρ μέν, φέδη τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,

ζωστῆρι πρισθεὶς ἵππικῶν ἔξι ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον.

οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' δλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

ἄρ' οὐκ 'Ερινὺς τοῦτ' ἔχάλκευσε ξίφος
κάκείνον "Αἰδης, δημιουργὸς ἄγριος;

ἔγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ¹
φάσκοιμ' ἀν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

ὅτῳ δὲ μὴ τάδε ἔστιν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κάγῳ τάδε.

1010

1015

1020

1025

1030

1035

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσῃ τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἀν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἔξικοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δὲ ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαιος, φῶ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστεῖλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ἀν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῷ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδε ἀνήλωσις λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δὲ ὃς κραίνει στρατοί

ΤΕΥ. οὐκονν ἀν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ἔνυμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἔξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·

ὅστις στρατῷ ἔνυμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δορί·
κεὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεστεν,
ἡμεῖς μὲν ἀν τήνδ', ἦν δέ τοι εἴληχεν τύχην,
θανόντες ἀν προύκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δέ ἀν ἔζη. νῦν δέ ἐνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦνδε ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνιας πεσεῖν.

ῶν οὐνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνήρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
δρυνιστὶ φορβῇ παραλίοις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἔξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γέραξιμονεν, καλὸν μὴ θέλησ,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γέραξιμονεν ποτὲ ηθέληστος ἐμῶν.

καίτοι κακοῦ πρὸς ἄνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.

1040

1045

1050

1055

1060

1065

1070

οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἀν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
οὗτ' ἀν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κάν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἀν κάν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ φί πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὅμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο·

1075

ὅπου δὲ ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἀ βούλεται παρῆ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἔξι οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἔστατω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἀν ἡδώμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἀν λυπώμεθα.

1080

ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὖτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δὲ ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσης.

1085

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἰτ' αὐτὸς ἐν θαυμοῦσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὅς μηδὲν ὁν γοναῖσιν εἰθ' ἀμαρτάνει,
ὅθι οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.

1095

ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἄρχῆς αὖθις, ἢ σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἔξεπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δέ σοι λεῶν
ἔξεστ' ἀνάστειν, ὁν ὅδ' ἡγεῖτ' οἶκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἥλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδὲ ἔσθι ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἄρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἡ καὶ τῷδε σέ.
ῦπαρχος ἀλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὀλων
στρατηγός, ὃστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτε.

1100

1105

ἀλλ' ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμιν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἴθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.

1110

οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὔνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὡσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' οὔνεχ' ὅρκων οἶσιν ἦν ἐπώμοτος,
σοῦ δὲ οὐδένη σὺ γάρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἀν στραφείην, ὡς ἀν ἦς οἵος περ εἰ.

1115

ΧΟ. οὐδὲν αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἄν ύπερδικ' ἦ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.

1120

ΤΕΥ. οὐ γάρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἀν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάθοις.

ΤΕΥ. κἄν ψιλὸς ἄρκέσταιμι σοί γ' ὠπλισμένῳ.

ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γάρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.

1125

ΜΕ. δίκαια γάρ τόνδε εύτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἴπας, εἰ καὶ ζῆς θανών.

ΜΕ. θεὸς γάρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.

ΜΕ. ἐγὼ γάρ ἀν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;

1130

ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔäs θάπτειν παρών.

ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γάρ καλόν.

ΤΕΥ. ἡ σοὶ γάρ Αἴας πολέμος προῦστη ποτέ;

ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἡπίστασο.

ΤΕΥ. κλέπτης γάρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης.

1135

ΜΕ. ἐν τοῖς δικαστᾶις, κούκι ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.

ΤΕΥ. πόλλ' ἀν καλῶς λάθρᾳ σὺν κλέψειας κακά.

ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τινί.

ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἡ λυπήσομεν.

ΜΕ. ἐν σοι φράσω· τόνδε ἐστὶν οὐχὶ θάπτεον.

1140

ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.

ΜΕ. ηδὴ ποτ' ἐίδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ῳ φθέγμ' ἀν σὺν εὐρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ', ἀλλ' ὑφ' εἴματος κρυφεῖς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὗτῳ δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπιεύσας μέγας
χειμῶν κατασβέσει τὴν πολλὴν βοήν.

ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων,

ὅς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κατ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερῆς ἐμοὶ
δργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ῶνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς.
εὶ γὰρ ποιήσεις, ἵσθι πημανούμενος.

τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
δρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ' ἄλλος ἡ σύ. μῶν ἡνιξάμην;

ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, φ' βιάζεσθαι παρῆ.

ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν. κάμοὶ γὰρ αἰσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἄγων.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοιλην κάπετόν τιν' ἴδειν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐσ αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοις

πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήμου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἰκέτης ἔφαψαι πατρός, ὃς σ' ἐγείνατο.
Θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,

1145

1150

1155

1160

1165

1170

ίκτηριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσει τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἄπαντος ρίζαν ἔξημημένος,
αὕτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὡς παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.

ὅμεις τε μὴ γυναικες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ³, ἀλλ' ἀρήγετ³, ἐς τ' ἐγὼ μόλω
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κάν μηδεὶς ἔᾶ.

XO. στρ.ά. Τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων
τὰν ἄπαντον αἰὲν ἐμοὶ

δορυστοίτων

μόχθων ἄταν ἐπάγων

ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,

δύστανον δῖνειδος Ἐλλάνων;

ἀντ.α'. Ὁφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν

ἔδειξεν ὅπλων

"Ἐλλασι κοινὸν" Αρη.

ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

στρ.β'. Ἔκείνος οὐ στεφάνων

οῦτε βαθειᾶν κυλίκων

νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὀμιλεῖν,

οῦτε γλυκὺν αὐλῶν ὅτοβον,

δύσμορος, οὗτ' ἐννυχίαν

τέρψιν ἱαύειν.

ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὥμοι.

κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὗτος,

ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

ἀντ.β'. Καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου

1175

1180

【άριθμὸς

1186

["Αιδαν

1190

1195

1200

1205

1210

δείματος ἦν μοὶ προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Λῖας·
νῦν δὲ οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαιμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ὅν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σοννίου,
τὰς Ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἵδων ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἄγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδε ὄρμώμενον
δῆλος δέ μούστι σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
σὲ δὴ τὰ δεινὰ ρήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὥδε ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἥ που τραφεὶς ἀν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
νύψῃ ἐφώνεις κάπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις,
ὅτε οὐδὲν ὅν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
κοῦτε στρατηγοὺς οὕτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὕτε σοῦ διωμόσω,
ἄλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φής, Λῖας ἔπλει.

ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὥδε ὑπέρφρονα;
ποῦ βάντος ἥ ποῦ στάντος, οὐπερ οὐκ ἔγώ;
οὐκ ἀρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κούκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδὲ ἡσσημένοις
εἴκειν ἢ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκεν κριταῖς,
ἄλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἥ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἥ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.

1215

1220

1225

1230

1235

1240

1245

ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἀν σύδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκην νικῶντας ἔξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὅπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.

ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδὲ εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.

καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὅρῳ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινά·
ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἥδη σκιᾶς,
Θαρσῶν ὑβρίζεις κάξελευθεροστομεῖς.

οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἰ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἀνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἀν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.

XO. εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῦν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
τούτου γὰρ σύδεν σφῶν ἔχω λῶν φράσαι.

ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδὲ ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἵσχει μνῆστιν, οὖ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προῦκαμες ψυχὴν δορέ·

ἀλλ' οὕχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
Ὥ πολλὰ λέξας ἄρτι κάνοιτ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἔρκεων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλημένος,
ἥδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθῶν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἥδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἔκτορος τάφρων ὑπερ;

1250

1255

1260

1265

1270

1275

τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆσι οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἀρ' ὑμὸν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χῶτ' αὐθὶς αὐτὸς Ἐκτόρος μόνος μόνου,
 λαχών τε κάκελευστος, ἥλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς,
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,
 ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς Βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς;
 οὐκ οἰσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προῦφυ πατὴρ
 ἀρχαῖον ὅντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
 προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἔξεφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾧ
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
 ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὡν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἴμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὃστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
 ἵσχει ξύνευνον μητέρ', ἡ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νυν
 δώρημ' ἐκείνῳ ὅδοκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἀρ' ὕδε ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
 βλαστὼν ἀν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἴματος,
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδε ἐν πόνοισι κειμένους
 ὡθεῖς ἀθάπτους, οὐδὲ ἐπαισχύνει λέγων;
 εὐ νυν τόδε ἵσθι, τούτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆρᾶς τρεῖς δόμον συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονουμένῳ
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἡ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικός, ἡ τοῦ σοῦ *γ' ὀμαίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τούμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

ώς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἴναι μᾶλλον ἢ νέμοι θρασύς.

1315

ΧΟ. ἄναξ Ὁδυσσεῦ, καιρὸν ἵσθ' ἐληλυθός,
εἰ μὴ ἔννάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δέ ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γάρ ησθόμην
βοήν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓΑ. οὐ γάρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχύστους λόγους,
ἄναξ Ὁδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

1320

ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γάρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.

ΑΓΑ. ἥκουσεν αἰσχρά· δρῶν γάρ ἦν τοιαῦτά με.

ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὡστε καὶ βλάβην ἔχειν;

1325

ΑΓΑ. οὐ φῆσ' ἔάστειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἀμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.

ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῇ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἥσσον ἢ πάρος ἔννηρετμεῖν;

ΑΓΑ. εἴπ'. ἢ γάρ εἴην οὐκ ἀν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.

1330

ΟΔ. ἄκουε νῦν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆσ ἄθαπτον δόδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδὲ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.

1335

κάμοὶ γάρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἔξ οὐν κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὅντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀντατιμάσαιμ' ἄν, ὡστε μὴ λέγειν
ζέν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, οὗσι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.

1340

ώστ' οὐκ ἄν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σου·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδὲ ἐάν μισῶν κυρῆς.

1345

ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὁδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ· ἐμίσουν δ', ήνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.

ΑΓΑ. οὐ γὰρ θαυμάτι καὶ προσεμβῆναι σε χρή ;
 ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὔσεβεῖν οὐ ὥρδιον. 1350

ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμᾶς νέμειν.

ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.

ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

ΑΓΑ. μέμνησ' ὅποιώ φωτὶ τὴν χάριν δίδωσ.

ΟΔ. ὅδ' ἔχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.

ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις; ἔχθρὸν ὁδὸν αἰδεῖ νέκυν;

ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.

ΑΓΑ. τοιούδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.

ΟΔ. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καῦθις πικροί.

ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360

ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.

ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θῆμέρᾳ φανεῖς.

ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.

ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;

ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.

ΑΓΑ. ἡ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνήρ αὐτῷ πονεῖ.

ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἴκὸς ἡ μαυτῷ πονεῖν;

ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.

ΟΔ. ὡς ἀν ποιήσης, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσει.

ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ

τοὶ μὲν νέμοιμ' ἀν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,

οὗτος δὲ κάκεῖ κάνθάδ' ὅν ἔμοιγ' ὅμῶς

ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἀ *χρῆς.

ΧΟ. δοτις σ', Ὁδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν

φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἐστ' ἀνήρ.

ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι

ὅσον τότ' ἔχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.

καὶ τὸν θαυμάτια τόνδε συνθάπτειν θέλω,

καὶ ἔνυπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον

χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.

ΤΕΥ. ἄριστ' Ὁδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

1350

1355

1360

1365

1370

1375

1380

λόγοισι· καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.

τούτῳ γὰρ ὁν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσὶν, οὐδὲ ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα,
ώς δ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολὼν,
αὐτός τε χώξ ξύναιμος ἡθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.

τοιγάρ οὐφ' Ὁλύμπου τοῦδ' δ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὸς καὶ τελεσφόρος Δίκη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἡθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.

σὲ δ', ὡ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔân,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
τὰ δ' ἀλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
θελεις κομίζειν, οὐδὲν ἀλγος ἔξομεν.
ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὁν ἐπίστασο.

ΟΔ. ἀλλ' ἡθελον μέν εἰ δὲ μή στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἰμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΤΕΥ. ἄλις· ἦδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοῦλην κάπετον
χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον·

μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν Ἄλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.

παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἵσχύεις.

φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιζ· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
τῷδε ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ

1385

1390

1395

1400

1405

1410

1415

κούδενί πω λέοντι θηγτῶν
[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

XO. ἡ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἴδουσιν
γνῶναι· πρὶν ἴδεῖν δὲ οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

НЛЕКТРА.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙ

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ω τοῦ στρατηγίσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Αγαμέμνονος παῖ, νῦν ἔκειν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὃν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γάρ παλαιὸν Ἀργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἀλσος Ἰνάχου κόρης·
αὗτη δ', Ὁρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὖξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἡρας ὁ κλεινὸς ναός· οὗ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους δρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς δμαίμου καὶ καστιγνήτης λαβὼν
ἥνεγκα κάξέσωσα κάξεθρεψάμην
τουτόνδε ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὁρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον
ώς ἡμὶν ἥδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἔῳα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μελαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἔξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' *ἴμεν,
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὦσπερ γάρ ἵππος εὐγενής, κανὸς γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖσι θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

5

10

15

20

25

ἀλλ᾽ ὁρθὸν οὐς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἥμᾶς τ' ὀτρύνεις καῦτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
δόξεῖαν ἀκοήν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἔγώ γάρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ³⁰
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσει τάχα·
ἄσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἵσθι πᾶν τὸ δρώμενον,³⁵
ὅπως ἀν εἰδὼς ἡμὸν ἀγγεῖλης σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσθ' οὐδὲ ὑποπτεύσουσιν ὃδ' ἡνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἴ⁴⁰
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἡκαν· ὁ γάρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὄρκῳ προστιθείς, ὅθουνεκα
τέθυηκ' Ορέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὃδ' ὁ μῆθος ἐστάτω.⁴⁵
ἥμεις δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἥρμένοι χεροῖν,
ἢ καὶ σὺ θάμνοις οἰσθά που κεκρυμμένον,⁵⁰
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἥδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τούμδν ὡς ἔρρει δέμας
φλοιοιστὸν ἥδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος;⁵⁵

δοκῶ μέν, οὐδὲν ρῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἥδη γάρ εἰδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἴθ', ὅταν δόμους
 ἐλθωσιν αὐθίς, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὡς καμ' ἐπαυχῷ τῆσδε τῆς φήμης ἀπὸ 65
 δεδορκότ' ἔχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ', ὡς πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὄδοις,
 σύ τ', ὡς πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκῃ καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
 καὶ μὴ μ' ἀτιμον τῆσδε ἀποστείλητε γῆς, 70
 ἀλλ' ἀρχέπλοουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἥδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
 νὼ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν
 μέγιστος ἔργου παντός ἔστ' ἐπιστάτης. 75

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἴώ μοί μοι δύστηνος.

- ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούστης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἀρ' ἔστιν ἡ δύστηνος Ἡλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ κάνακούσωμεν γόσων;
 ΠΑ. ἥκιστα. μηδὲν πρόσθεν ἡ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κάπο τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
 ΗΛ. ὡς φάσις ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἵστομοιρ' ἀήρ, ὡς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φύδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθουν
 στέρνων πλαγὰς αίμασσομένων,
 ὅπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἥδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,

65

70

75

80

85

90

ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', δν κατὰ μὲν βάρβιρον αἰαν
φοίνιος "Αρης οὐκ ἔξενισεν,
μῆτηρ δ' ἡμὴ χῶ κοινολεχής
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει·
κούδεις τούτων οἰκτος ἀπ' ἄλλης
ἡ μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὔτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θαυμόντος.
ἄλλ' οὐ μὲν δὴ

λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
ἔστ' ἀν παμφεγγεῖς ἀστρων
ρίπας, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀηδῶν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρών
πρὸ θυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἀρά,
σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας δρᾶθ',
αἱ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνου ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γάρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

95

100

105

110

115

120

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Ὡ παῖ, παῖ δυσταυτάτας
Ἡλέκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ¹
τάκεις ὥδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτata
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακῇ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν
δῆλοit', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

125

- ΗΛ. Ὡ γενέθλα γενναίων,
ῆκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἰδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει· οὐδὲ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὁ, παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὃδ' ἀλύειν,
αἰαῖ, ἵκνοῦμαι. 130
- ΧΟ. ἀντ. α'. ἀλλ' οὗτοι τόν γ' ἔξ 'Αἰδα
παγκοίνου λίμνας πατέρα
*γόοις οὔτε λιταῖσιν ἀνστάσεις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσται,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
ΗΛ. ηῆπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. 145
- ἀλλ' ἐμέ γ' ἀ στονούεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἄ "Ιτυν, αἱὲν "Ιτυν ὀλοφύρεται,
ὅρης ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἴω παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεύν, 150
ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ,
αἰαῖ, δακρύεις.
- ΧΟ. στρ. β'. Οὕτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνου,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾶ ἔνναυμος, 155
οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτῷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
ὅλβιος, ὃν ἀ κλεινὰ
γά ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γάν 'Ορέσταν. 160
- ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος,

τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οὗτον ἔχουστα κακῶν ὁ δὲ λάθεται
ῶν τ' ἔπαθ' ὡν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ¹⁶⁵
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

ΧΟ. ἀντ.β'. Θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.

ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει¹⁷⁵
φ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
. μήθ' οἷς ἔχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθον.
χρόνος γὰρ εὐμαρής θεός.
οὕτε γὰρ δ τὰν Κρίσαν
βουνόμον ἔχων ἀκτὰν
πᾶς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὐθὲ δ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάστον.

ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν δ πολὺς ἀπολέλοιπεν ηδη

βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.
ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
δις φίλος σύτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικος ἀναξία¹⁸⁵
οἰκονομῷ θαλάμους πατρός, ὃδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κενᾶς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

ΧΟ. στρ.γ'. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,

οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρώαις
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὥρμάθη πλαγά.
δόλος ην δ φράσας, ἔρος δ κτελνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ην δ ταῦτα πράσσων.

ΗΛ. Ὁ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα

έλθοῦσ' ἔχθιστα δή μοι
ῷ νῦξ, ὡς δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τοὺς ἐμὸς ἵδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἱ τὸν ἐμὸν εἴλον βίον
πρόδοτον, αἱ μὲν ἀπώλεσταν·
οἵς θεὸς δὲ μέγας Ὁλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,
μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίατο
τοιάδε ἀνύστατες ἔργα.

ΧΟ. ἀντ.γ'. Φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἵσχεις ἐξ οἶων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾶ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχῆς πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

ΗΛ. δεινοῖς ἡναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μὲν ὁργά.
ἀλλ' ἐν γάρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχη.
τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὡς φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ', ἄνετε, παράγοροι.
τάδε γάρ ἀλυτα κεκλήσεται·
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὥδε θρήνων.

ΧΟ. ἐπ. 'Αλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.

205

210

215

220

225

230

235

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἶη ἔντιμος τούτοις,
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἔκτιμοντι ἵσχουσα πτέρυγας
δξυτόνων γόνων.

εἰ γάρ δὲ μὲν θανὼν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὅν
κείσεται τάλας,

οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσοντος ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τὸν αἰδὼς
ἀπάντων τὸν εὐσέβεια θυντῶν.

ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὁ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσος ἄμα
καὶ τούμδον αὐτῆς ἡλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γάρ ἐψόμεσθος ἄμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὁ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γάρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγυνωτε. πῶς γάρ ητις εὐγενῆς γυνή,
πατρῷ δρῶσα πήματ', οὐ δράφη τάδε ἄτε,
ἄγω κατ' ἥμαρ καὶ κατ' εὐφρόσην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἡ καταφθίνονθε δρῶ;

ἡ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἡ μὲν ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κακὸν τῶνδε ἄρχομαι κακὸν τῶνδε μοι
λαβεῖν θέ δροίως καὶ τὸ τητάσθαι πέλει.

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δυκεῖς μὲν ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντι· ἴδω
τοῖσιν πατρῷοις, εἰσίδω δὲ ἐσθήματα
φοροῦντι ἐκείνῳ ταῦτα, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἐνθέ ἐκεῖνον ὠλεσεν,

240

245

250

255

260

265

270

ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὑβριν,
 τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαινῇ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν
 ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην.
 ἡ δ' ὥδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι
 ξύνεστ', Ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἔκείνην ἡμέραν, ἐν ἦ τότε
 πατέρᾳ τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν οὐδὲ γὰρ κλαύσαι πάρα
 τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὗτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνοῦσα τοιάδ' ἔξονειδίζει κακά·
 δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνη πατήρ
 τέθηνκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὅλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 ταῦδ' ἔξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύη τινὸς
 ἥξοντ' Ὁρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
 βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἢτις ἐκ χερῶν
 κλέψασ' Ὁρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθουν;
 ἀλλ' ἵσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταύτᾳ νυμφίος παρών,
 ὁ πάντ' ἄναλκις οὐτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὁρέστην τῶνδε προσμένοντος' ἀεὶ²⁷⁵
 πανστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 280
 285
 290
 295
 300

μέλλων γάρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὕσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

305

ἐν οὐν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλή Ἀττάγη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὅντος Αἰγίσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

310

ΗΛ. ἢ κάρτα. μὴ δόκει μὲν ἄν, εἴπερ ἡν πέλας,
θυραῖον οἰχεῖν· νῦν δὲ ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἢ δᾶν ἐγώ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἴκοιμην, εἴπερ ὁδε ταῦτ' ἔχει;

315

ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ίστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆσ,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησίν γε· φάσκων δὲ οὐδὲν ὃν λέγει ποιεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γάρ δκνεῖν πρᾶγμ' ἀνήρ πράσσων μέγα.

320

ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἐσωσθεῖνον οὐκ ὄκνῳ.

ΧΟ. θάρσει πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεί τὰν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπης μηδέν· ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταῦτον φύσιν,

325

Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῦν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις

ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὡς κασιγνήτη, φάτιν,

κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις

330

θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;

καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν, ὅτι

ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν, οἵ αὐτοῖς φρονῶ.

νῦν δὲ ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,

335

καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτα δὲ ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.

καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἦ γὰρ λέγω,
ἀλλ’ ἦ σὺ κρίνεις. εἰ δὲ ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ’ ἀκουστέα.

340

ΗΛ. δεινόν γέ σ’ οὖσαν πατρὸς οὖσαν παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.

ἄπαντα γάρ σοι τάμα νουθετήματα
κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.

ἔπειθ’ ἐλοῦ γε θάτερ’, ἡ φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν.
ἢ τις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῆσος ἐκδείξεις ἄν.
ἔμοι δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τὴν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;

345

ἔπει δίδαξον, ἡ μάθ’ ἐξ ἔμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ’ ἀν τῶνδε ληξάσῃ γόων.

οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ’, ἐπαρκούντως δὲ ἔμοί.

λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι

350

τιμᾶς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ’ ἐκεῖ χάρις.

σὺ δὲ ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,

ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.

ἔγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ’, οὐδὲ εἴ μοι τὰ σὰ

μέλλοι τις οἴσειν δῶρ’, ἐφ’ οἴσι νῦν χλιδᾶς,

τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσίᾳ

360

τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.

ἔμοι γάρ ἔστω τούμε μὴ *λυποῦν μόνον

βόσκημα· τῆς σῆς δὲ οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

οὐδὲ ἄν σύ, σώφρων γ’ οὖσα. νῦν δὲ ἔξὸν πατρὸς

365

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός. οὗτω γάρ φανεῖ πλείστοις κακή,

θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὄργην πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις

ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις

370

τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σούς αὐτῇ πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μέν, δι γυναικες, θάσις εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων οὐδ' ἀν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἤν
ἥκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.

375

ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδε μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἀν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξῃς γόων
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδε ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζουν, καὶ με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

380

ΗΛ. η ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;

385

ΧΡ. μάλισθ· ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μολῃ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδε γ' οὔνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', δι τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῦνον, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. δῆπος πάθης τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;

390

ΗΛ. δῆπος ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἡπίστασο.

ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.

395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξι ἀβουλίας πεσεῖν.

ΗΛ. πεσούμεθ, εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.

ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἴδα, συγγνώμην ἔχει.

400

ΗΛ. ταῦτ' ἔστι τάπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.

ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί;

ΗΛ. οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.

ΧΡ. χωρῆσομαί ταρ' οἴπερ ἐστάλην ὁδοῦ.

ΗΛ. ποι δ' ἐμπορεύη; τῷ φέρεις τάδ' ἐμπυρα;

405

ΧΡ. μήτηρ με μέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.

ΗΛ. πῶς εἶπας; ἡ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;

ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.

ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἥρεσεν;

ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.

ΗΛ. ὡς θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθε γ' ἀλλὰ νῦν.

ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;

ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὅψιν, εἴποιμ' ἄν τότε.

ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἥδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἔστι ως εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κάμοῦ δευτέραν ὄμιλίαν
ἐλθόντος εἰς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὐφόρει ποτὲ
αὐτός, ταῦν δὲ Αἴγισθος· ἐκ τε τοῦδε ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, φέρει κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίῳ
δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυνον ἐξηγουμένου.

πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει μὲν ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδὲ ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μὲν ἀπώστει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.

ΗΛ. ἀλλ', ως φίλη, τούτων μὲν δων ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδὲ δσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ίστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρὶ·
ἀλλ' ἡ πνοαῖσιν ἡ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψουν νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόστεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δὲ ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ

410

415

420

425

430

435

- πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ', ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε. 440
- σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
ὑφ' ἡς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
ἔμασχαλίσθη κάπὶ λουτροῖσιν κάρα 445
- κηλῖδας ἔξεμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κάμοῦ ταλαιόης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως 450
- ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τούμὸν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
αἵτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἔχθροὺς μολεῖν,
καὶ πᾶϊδ' Ὁρέστην ἔξ οὐπερτέρας χερὸς 455
- ἔχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἷμαι μὲν οὖν, οἷμαί τι κάκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνείρατα. 460
- ὅμως δ', ἀδελφή, σοὶ θ' ὑπούργησον τάδε
ἔμοι τ' ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν "Αἰδουν κειμένῳ κοινῷ πατρί.
- XO. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
εἰ σωφρονήσεις, ὡ φίλη, δράσεις τάδε. 465
- XR. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι
σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλαι·
ώς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι. 470
- XO. στρ. Εἰ μὴ 'γὰ παράφρων
μάντις ἔφυν καὶ γνώμας

- λειπομένα σοφᾶς,
εἰσιν ἀ πρόμαντις 475
Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισιν, ὡς τέκνουν, οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θράσος,
ἀδυπνόων κλύουσαν 480
ἀρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἐλλάνων ἄναξ,
οὐδὲ ἀ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς, 485
ἄ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
- ἀντ. Ἡξει καὶ πολύπους
καὶ πολύχειρ ἀ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις 490
χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
γάμων ἀμιλλήμαθ' οἶσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει 495
μήποτε μήποθ' ἡμῖν
ἀψεγές πελᾶν τέρας
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. Ἡ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδὲ ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχήσει. 500
- ἐπ. ὡς Πέλοπος ἀ πρόσθεν
πολύπουν ἵππεία,
ώς ἔμολες αἰανὴ 505
τᾶδε γὰ.
εὗτε γὰρ ὁ ποιτισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρυσέων δίφρων 510
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
οῦ τί πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδε οἴκους
πολύπουν αἰκία. 515

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀγειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει.

οὐ γάρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὃς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ⁵²⁰
μή τοι θυραίαν γ' οὐσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ' ὡς ἅπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἔμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἔξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης

ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.

ἔγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεί,⁵²⁵
ῶς ἔξ ἔμοῦ τέθνηκεν. ἔξ ἔμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.

ἡ γάρ Δίκη νιν εἶλε κούκ ἔγὼ μόνη,
ἡ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες.⁵³⁰
ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, δὸν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἐλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἵσον καμών ἔμοὶ

λύπης, ὅτ' ἔσπειρ³, ὥσπερ ἡ τίκτουσ³ ἔγὼ.

εἰεν, δίδαξον δὴ με, τοῦ χάριν τίνων

ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;

ἄλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τὴν γ' ἔμὴν κτανεῖν.

ἄλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν

τāμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;

πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἡσαν διπλοῖ,

οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θυήσκειν, πατρὸς

καὶ μητρὸς ὄντας, ἷς δὲ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;

ἡ τῶν ἔμῶν Ἄιδης τιν' ἴμερον τέκνων

ἡ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;

ἡ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἔξ ἔμοῦ

παιδῶν πόθος παρέιτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;

οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;

δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.

Φαίη δ' ἀνὴ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.

520

525

530

535

540

545

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

550

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἴτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
λέξαιμ' ἀν δρθῶς τῆς καστιγνήτης θ' ὁμοῦ.

555

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'. εἰ δέ μ' ὁδὸς ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἀν ἡσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἀν
τούτου λόγος γένοιτ' ἀν αἰσχίων ἔτι,

560

εἴτ' οὖν δικαιώς εἴτε μή; λέξω δέ σοι,
ώς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν

πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, φῶ τανῦν ξύνει.
ἔροῦ δὲ τὴν κυναγὸν "Αρτεμιν, τίνος

565

ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχεν Λύλιδι·
ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.

πατήρ ποθ' οὐμός, ώς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παιζῶν κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐν κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.

κάκ τοῦδε μηνίσασα Δητφά κόρη

570

κατεῖχ' Ἀχαιούς, ώς πατήρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσει τὴν αὐτοῦ κόρην.

ῶδε ἦν τὰ κείνης θύματ'. οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἰκον οὐδὲ εἰς "Ιλιον.

ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ κάντιβας μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.

575

εἰ δὲ οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν

χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς

580

μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι

πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θὲλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου ταῦν
 αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἔξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τὸν δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καξεὶς εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἡ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ως τῆς θυγατρὸς ἀντίποια λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἔάν περ καὶ λέγγεις. οὐ γὰρ καλὸν
 ἔχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὔνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
 ἡ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ώς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἡ μητέρ' οὐκ Ἐλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἡ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦστα τοῦ τε συννόμου.
 δὸς ἀλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μᾶλις φυγάν,
 τλήμων Ὁρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον
 δν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μάστορα
 ἐπηγτάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὐ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδε γ' οὔνεκα
 κῆρυσσέ μ' εἰς ἀπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργόν εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσαν εἰ δὲ σὺν δίκῃ
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδος οὐκέτ' εἰσορῶ.

ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
 ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἀρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;

ΗΛ. εὐ νυν ἐπίστω τῶνδε μ' αἰσχύνην ἔχειν,

585

590

595

600

605

610

615

κεὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κούκι ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἔξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.

620

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.

ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ή σ' ἐγὼ καὶ τάμ' ἔπη
καὶ τᾶργα τάμα πολλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.

ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.

625

ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἀν Αἴγισθος μόλῃ.

ΗΛ. ὁρᾶς; πρὸς ὅργην ἐκφέρει, μεθεῖστά μοι
λέγειν ἀ χρήζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

ΚΛ. οὕκουν ἔάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

630

ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τούμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἀν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἐπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἀ νῦν ἔχω.
κλύοις ἀν ἥδη, Φοῖβε προστατήριε,

635

κεκρυμμένην μον βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὅ μνθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούστης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ

640

σπείρη ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὕδε ἄκουε· τῆδε γὰρ κάγὼ φράσω.

Ἄ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
διστῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει ἄναξ,

645

εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθεις
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος ἐλ τινες
δόλοισι βουλεύονται ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὕδε μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ

650

δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισι τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἡ λύπη πικρά.
ταῦτ', ω Λύκει Ἀπολλον, θλεως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἔξαιτούμεθα.
τὰ δὲ ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὅντ' ἔξειδέναι.
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἔστι πάνθ' ὄραν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ξέναι γυναικες, πῶς ἀν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟ. τάδ' ἔστιν, ω ξέν'. αὐτὸς εἴκασας καλῶς.

ΠΑ. ἡ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρώ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟ. μᾶλιστα πάντων ἦδε σοι κείνη πάρα.

ΠΑ. ω χαῖρ', ἀνασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ' ὄμον.

ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρῆθεν εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῆζω, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.

ΠΑ. Φανοτεὺς δ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.

ΚΛ. τὸ ποῖον, ω ξέν'; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὁν
ἀνδρός, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑ. τέθηκ' Ὁρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.

ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΛ. τί φήσ, τί φήσ, ω ξένε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑ. θανόντ' Ὁρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.

ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαύτης πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τάληθες εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κοινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὄρθιων κηρυγμάτων

655

660

665

670

675

680

δρόμου προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
εἰσήλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεὶ σέβασ·
δρόμου δ' ίσωσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.

χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἐν δ' ἵσθ'. ὅσων γάρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαύλων ἀθλ' ἄπερ νομίζεται,

τούτων ἐνεγκῶν πάντα τάπινίκια

ἀλβίζετ', 'Αργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' 'Ορέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν 'Ελλάδος
'Αγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.

καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'. ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύνατ' ἀν οὐδ' ἀν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν

ἥν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,

εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα.

εἴς ἥν 'Αχαιός, εἴς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
κάκεῖνος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, δι πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας

ξανθαῖσι πώλοις· ἔβδυμος Μάγνης ἀνήρ·

οὐ δ' ὅγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·

ἕνατος 'Αθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·

Βοιωτὸς ἄλλος, δέκιτον ἐκπληρῶν ὅχον.

στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς

κλήροις ἔπηλαιν καὶ κατέστησαν δίφρους,

χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα

ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν

ἔστεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος

κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων κόνις δ' ἄνω

φορεῖθ'. ὅμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμυγμένοι

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι

χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικά.

685

690

695

700

705

710

715

όμου γάρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἥφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δὲ ὑπὸ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τοῦ ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἴργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὄρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι·
ἔπειτα δὲ Λινιάνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δὲ ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἐβδομόν τοῦ ἥδη δρόμου
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὅχοις·
κάντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κάνεπιπτε, πᾶν δὲ ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαίον ἵππικῶν πέδον.
γνοὺς δὲ οὐκέτι Αθηνῶν δεινὸς ἡμιοστρόφος
ἔξω παρασπῆ κάνακωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἡλαυνεῖ δὲ ἐσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅπως δὲ ὄρδη μόνον νιν ἐλλειμμένον,
δέξῃ δὲ ὁπτῶν κέλαιδον ἐνσείσας θοᾶς
πῶλοις διώκει, κάξισώσαντε ζυγὰ
ἡλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθι ἄτερος
κάρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ῳρθοῦθεν δὲ τλήμων ὄρθος ἐξ ὄρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύνα ἡγύλαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας· ἔθραυσε δὲ ἄξονος μέσας χνός,
κάξις ἀντύγων ὄλισθε· σὺν δὲ ἐλίσσεται
τμητοῖς ἴμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμου.
στρατὸς δὲ ὅπως ὄρδη νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἵ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,

720

725

730

735

740

745

750

φορούμενος πρὸς οὐδας, ἀλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμουν,
ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα

755

γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἀν ἄθλιον δέμας.

καὶ νιν πυρᾶ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.

760

τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων ὅν ὅπωπ' ἔγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.

765

ΚΛ. Ὡ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΠΑ. τί δ' ὡδὸς ἀθυμεῖς, ὡς γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἔστιν· οὐδὲ γάρ κακῶς
πάσχοντι μίσος ὅν τέκη προσγίγνεται.

770

ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.

ΚΛ. οὕτοι μάτην γε. πῶς γάρ ἀν μάτην λέγοις;
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια

775

προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἔξηλθεν, οὐκέτ' εἰδεν· ἔγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρώους δείν' ἐπηπεῖλει τελεῖν·
ώστ' οὗτε νυκτὸς ὑπνον οὗτ' ἐξ ἡμέρας

780

ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν, ἀλλ' δὲ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δὲ ἡμέρα γάρ τῇδε ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδε ἐκείνου θ· ἥδε γάρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τούμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ

785

- ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δὲ ἔκηλά που
τῶν τῆσδε ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερέύσομεν.
- ΗΛ. οἵμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ἔνυμφοράν, δθ' ὁδὸς ἔχων
πρὸς τῆσδε ὑβρίζει μητρός. ἀρ' ἔχει καλῶς; 790
- ΚΛ. οὗτοι σύ· κείνος δὲ ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
- ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
- ΚΛ. ἥκουσεν ὃν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
- ΗΛ. ὑβρίζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ. οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
- ΚΛ. πολλῶν ἀν ἥκοις, ω̄ ξέν', ἀξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδε ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑ. οὐκοῦν ἀπόστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδε εὖ κυρεῖ.
- ΚΛ. ἥκιστ· ἐπείπερ αὐτὸς ἐμοῦ κατάξει ἄν 800
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δὲ ἔκτοθεν βοᾶν
ἢ τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. ἀρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη 805
δεινῶς δακρύσαι κάπικωκύσαι δοκεῖ
τὸν νιὸν ἡ δύστηνος ὁδὸς ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ω̄ τάλαιν' ἐγώ·
Ὀρέστα φίλαταθ', ω̄ς μὲν ἀπώλεσας θανόν.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἰχεὶ φρενὸς
αἴ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἴμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἥδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦσι πατρός. ἀρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος *εἴσειμ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλη
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῷ βίον.

- πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μέν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ξῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
- ΧΟ. στρ.ά. Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων Ἀέλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; 826
- ΗΛ. ἐ ἔ, αἰᾶ.
- ΧΟ. ὡ πᾶ, τί δακρύεις;
- ΗΛ. φεῦ.
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀνῆση. 830
- ΗΛ. ἀπολεῖς.
- ΧΟ. πῶς;
- ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων
 εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας
 μᾶλλον ἐπειμβάση. 835
- ΧΟ. ἀντ.ά. Οἴδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσιν
 κρυφθέντα γυναικῶν· καὶ νῦν ὑπὸ γαίας
- ΗΛ. ἐ ἔ· ίώ. 840
- ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.
- ΗΛ. φεῦ.
- ΧΟ. φεῦ δῆτ'. ὅλοὰ γὰρ
- ΗΛ. ἐδάμη.
- ΧΟ. ναι. 845
- ΗΛ. οἱδ' οἱδ'. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
 ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' οὔτις ἔτ' ἔσθ'. δις γὰρ ἔτ' ἦν,
 φροῦρος ἀναρπασθείς.
- ΧΟ. στρ.β. Δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
- ΗΛ. κάγὼ τοῦδ' ἵστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσύρτω παμμήνῳ δεινῶν
 στυγῶν τ' ἀχέων [αἰῶνι].
- ΧΟ. εἴδομεν ἀ θροεῖς.
- ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
 παραγάγῃς, ὥ' οὐ 855
- ΧΟ. τί φῆς;
- ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκωρ

εὐπατρίδων τ' ἀρωγαί.

ΧΟ. ἀντ.β'. Πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.

ΗΛ. ἡ καὶ χαλαργοῦς ἐν ἀμῖλλαις
οῦτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὄλκοῖς ἐγκύρσαι;

860

ΧΟ. ἄσκοπος ἀ λώβα.

ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ἔνος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν

865

ΧΟ. παπᾶ.

ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

870

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κάναπαυλαν ὅν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

ΗΛ. πόθεν δ' ἀν εῦροις τῶν ἐμῶν σὺν πημάτων
ἀρηξι, οἷς ἵασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;

875

ΧΡ. πάρεστ' Ὁρέστης ἡμίν, ἵσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύνουσ', ἐναργῶς, ὕσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.

ΗΛ. ἀλλ' ἡ μέμηνας, ω τάλαινα, κάπι τοῖς
σαντῆς κακοῖσι κάπι τοῖς ἐμοῖς γελῆς;

880

ΧΡ. μὰ τὴν πατρῷαν ἔστιαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγουν
τόνδ' εἰσακούσασ' ὥδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡ. ἔγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκ ἀλλης σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.

885

ΗΛ. τίν', ω τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; εἰς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδε ἀνηκέστω πυρί;

ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μουν
τὸ λοιπὸν ἡ φρονοῦσαν ἡ μώραν λέγησ.

890

ΗΛ. σὺ δὲ οὖν λέγε, εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.

έπει γάρ ἡλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
όρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους .

πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.

ἴδουσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῷ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπη βροτῶν.

ώς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπουν,
τύμβουν προσείρπον ἀστον· ἔσχάτης δ' ὁρῷ

πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον·
κεύθὺς τάλαιν' ώς εἰδον, ἐμπαίει τί μοι

ψυχῇ σύνηθες ὅμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὁρέστου τοῦθ' ὄρāν τεκμήριον·

καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφῆμῷ μὲν οὕ,
χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὅμμα δακρύων.

καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλάΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν.

τῷ γάρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
καγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,

οὐδὲ αὖ σύ· πῶς γάρ; ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.

ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὕθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὗτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·

ἀλλ' ἔστ' Ὁρέστου ταῦτα τάπιτίμα.

ἀλλ', ω φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.

νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἵσως
πολλῶν ὑπάρξει κύρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ως σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;

ΗΛ. οὐκ οἰσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.

ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἂ γ' εἰδον ἐμφανῶς;

ΗΛ. τέθνηκεν, ω τάλαινα· τάκείνου δέ σοι

σωτήρι ἔρρει· μηδὲν εἰς κεῖνόν γ' ὄρα.

ΧΡ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἥκουσας βροτῶν;

895

900

905

910

915

920

925

- Ηλ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἥνικ' ὄλλυτο.
 Χρ. καὶ ποῦ στιν οὔτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 Ηλ. κατ' οἰκου ἥδης οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
 Χρ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 Ηλ. οἴμαι μᾶλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ· Ὁρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
 Χρ. ὁ δυστυχήστι ἔγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδε ἔχουσ' ἐσπευδον, οὐκ εἰδυῖ· ἂρα
 ἴν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ τῦν, ὅθ' ίκόμην,
 τά τ' ὄντα πρόσθεν ἀλλα θ' εὐρίσκω κακά.
 Ηλ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ· ἐὰν δέ μοι πίθη,
 τῆς τῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 Χρ. ἡ τοὺς θανόντας ἔξαναστήσω ποτέ;
 Ηλ. οὐκ ἐσθ' ὁ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὡδὸς ἀφρων ἔφυν.
 Χρ. τί γὰρ κελεύεις ὃν ἔγὼ φερέγγυος;
 Ηλ. τλῆναι σε δρῶσαν ἀν ἔγὼ παραινέσω.
 Χρ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
 Ηλ. ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.
 Χρ. ὅρω. Ξυνοίσω πᾶν ὅσουπερ ἀν σθένω.
 Ηλ. ἄκουε δὴ τυν ἦ βεβούλευμαι τελεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἰσθα καὶ σύ που φίλων
 ώς οὕτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' "Αἰδης λαβὼν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον.
 ἔγὼ δὲ ἔως μὲν τὸν κασίγυητον βίω
 θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός·
 τῦν δὲ ἥνικ' οὐκέτ' ἐστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῷου φόνου
 ξὺν τῇδε ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
 Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποι γὰρ μενεῖς ῥάθυμος εἰς τὸν ἐλπίδων
 βλέψασ' ἔτ' ὄρθην; ή πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατρῷου κτῆσιν ἐστερημένη,

930

935

940

945

950

955

960

πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἀλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξῃ ποτ· οὐ γὰρ ὡδὸς ἄβουλός ἔστ' ἀνήρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἦ κάμὸν γένος
βλαστεῖν ἔᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἶσει τοῦ καστιγνήτου θ' ἄμα·

ἔπειτα δ' ὥσπερ ἔξεφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς δρᾶν.

λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾶς ὅσην
σαυτῇ τε κάμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοὶ;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἦ ξένων ἡμᾶς ἵδων
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται,

ἴδεσθε τώδε τὰ καστιγνήτω, φίλοι,
ῳ τὸν πατρῶον οἰκον ἔξεσωστάην,
ῳ τοῖσιν ἔχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προύστήτην φόνου·

τούτῳ φιλεῖν χρή, τώδε χρή πάντας σέβειν.
τώδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδῆμῳ πόλει
τιμᾶν ἀπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἔξερεῖ βροτῶν,

ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ', ω φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

XO. ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστιν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

XP. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ω γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὗτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἀν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.

965

970

975

980

985

990

ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὀπλίζει κάμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυσ,
σθένεις δ' ἔλαστον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εύτυχεῖ καθ' ἡμέραν,

995

ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπι μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν
ἄλυπτος ἄτης ἐξαπαλλαχθῆσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἴ τις τούσδε ἀκούσεται λόγους.

1000

λύει γάρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γάρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρήζων τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος,
κατάσχεις ὄργην. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἔγώ σοι κάτελη φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχέσις ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

1005

ΧΟ. πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἀμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

1015

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἥδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνη τε δραστέον
τοῦργον τόδε· οὐ γάρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

1010

ΧΡ. φεῦ·

1020

εἴθ' ὥφελες τοιάδε τὴν γυνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἴναι· πάντα γάρ κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ή φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ησσων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.

1025

ΧΡ. εἰκὸς γάρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

- ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὐ λέγης.
 ΗΛ. ἀλλ' οὗ ποτ' ἔξ ἐμοῦ γε μὴ πάθης τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὡφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδὲ αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἔχθαιρω σ' ἔγω.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὕ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὐ φρονῆς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῦν.
 ΗΛ. ἡ δεινὸν εὐ λέγουσαν ἔξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὁρθῶς ὥ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἔγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῦν ἔοικας οὐδὲν ὡν ἔγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κού νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὕτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὕτ' ἔγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὐ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε,
 οὐδὲ ἦν σφόδρ' ἴμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἥδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. στρ.ά. Τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὔρωστι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἵσας τελυῦμεν; 1060
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν

καὶ τὰν σύρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.

1065

ῳ χθονίᾳ βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὁνείδη·
ἀντ.α'. "Οτι σφὶν ἥδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ * ,

τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἔξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει

1071

'Ηλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς
δειλαίᾳ στενάχουσ' ὅπως
ἀ πάνδυρτος ἀηδών,

1075

οὕτε τι τοῦ θανεῖν προμηθήσ, τό τε μὴ βλέπειν ἔτοίμα, 1080
διδύμαν ἐλοῦσ' Ἐρινύν. τίς ἀν εὔπατρις ὡδε βλάστοι;

στρ.β'. Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γάρ

ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει

νώνυμος, ὃ παῖ παῖ,

ὣς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἶλου, 1085

τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.

ἀντ.β'. Ζῷης μοι καθύπερθεν

1090

χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον

νῦν ὑπὸ χείρα ναίεις*

ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῷ

βεβῶσαν· ἂ δὲ μέγιστ' ἐβλαστε νόμιμα, τῶνδε φερομέναν 1095
ἄριστα τῷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Δρ', ὃ γυναῖκες, ὄρθα τ' εἰσηκούσαμεν,
ὄρθως θ' ὁδοιποροῦμεν ἐνθα χρῆσομεν;

ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει;

1100

ΟΡ. Αἴγισθον ἐνθ' ὥκηκεν ἵστορῶ πάλαι.

ΧΟ. ἀλλ' εὐθ' ίκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.

ΟΡ. τίς οὖν ἀν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειν ἀν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπονν παρουσίαν;

ΧΟ. ἥδη, εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.

1105

ΟΡ. οὐθ', ὃ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι

Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.

ΗΛ. οἵμοι τάλαιν', οὐ δή ποθ' ἡς ἡκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;

ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ' Ὁρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

1110

ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ως ξέν'; ως μ' ὑπέρχεται φόβος-

ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ώς ὥρᾶς, κομίζομεν.

ΗΛ. οἱ 'γὰ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἥδη σαφές.
πρόχειρον ἄχθος, ώς ἔοικε, δέρκομαι.

1115

ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὁρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἵσθι σῶμα τούκείνου στέγον.

ΗΛ. ως ξένε, δόσ νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὅμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῷ.

1120

ΟΡ. δόθ' ἥτις ἔστι προσφέροντες· οὐ γὰρ ώς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τάδε,
ἀλλ' ἡ φίλων τις, ἡ πρὸς αἷματος φίσιν.

1125

ΗΛ. ως φιλτάτου μνημείον ἀνθρώπων ἐμοὶ¹
ψυχῆς Ὁρέστου λοιπόν, ώς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὀνπερ ἐξέπειμπον εἰσεδεξάμην.

νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν
δόμων δέ σ', ως παῖ, λαμπρὸν ἐξέπειμψ' ἐγώ.

1130

ώς ὕφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φύνου,

ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῷον κοινὸν εἰληχῶς μέρος.

1135

νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπι γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλουν, σῆς κασιγνήτης δίχα·

κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκύσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς

ἀνειλόμην, ώς εἰκός, ἄθλιον βάρος.

1140

ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὅγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἵμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὕτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἡσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
οὕθ' οἱ κατ' οἴκον ἡσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.

νῦν δὲ ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μᾶ
θανόντι σὺν σοί. πάντα γάρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἰχεται πατήρ·

τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανῶν
γελῶσι δὲ ἔχθροι· μαίνεται δὲ ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρᾳ προϋπεμπεῖς ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' οὐ δυστυχῆς
δαίμων οὐ σός τε κάμδος ἐξαφελετο,
οὐσ' ὁδέ μοι προϋπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

οἵμοι μοι.

ὦ δέμας οἰκτρόν.

φεῦ φεῦ.

ὦ δεινοτάτας,

οἵμοι μοι,

πέμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μὲν ἀπώλεσας
ἀπώλεσας δῆτ', ὡς κασίγνητον κάρα.

τοιγάρο σὺ δέξαι μέν εἰς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναιώ τὸ λοιπόν. καὶ γάρ ήνικ' ἡσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἵσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μάπολείπεσθαι τάφου.

τοὺς γάρ θανόντας οὐχ ὅρῳ λυπουμένους.

XO. Θυητοῦ πέφυκας πατρός, Ἡλέκτρα, φρόνει·
θυητὸς δὲ Ὁρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.

1145

1150

1155

1160

1165

1170

πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφεῖλεται παθεῖν.

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχάνων
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.

1175

ΗΛ. τί δὲ ἔσχες ἀλγος πρὸς τί τοῦτ' εἰπῶν κυρεῖς;

ΟΡ. ἡ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδε ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἵμοι ταλαινῆς ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐ δή ποτ', ω̄ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

1180

ΟΡ. ω̄ σῶμ' ἀτίμως κάθέως ἐφθαρμένον.

ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἄλλην ἡ̄ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί μοι ποτ', ω̄ ξέν', ωδὴ ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ω̄ς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.

1185

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὄρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἀλγεσιν.

ΗΛ. καὶ μὴν ὄρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τῶνδ' ἔτ' ἔχθιώ βλέπειν;

ΗΛ. δόθουνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.

1190

ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἔξεσήμηνας κακόν;

ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῦσδε δουλεύω βίᾳ.

ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;

ΗΛ. μῆτηρ καλεῖται, μητρὶ δὲ οὐδὲν ἔξισοι.

ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσίν, ἡ̄ λύμη βίου;

1195

ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ΟΡ. οὐδὲ οὐπαρήξων οὐδὲ ὁ κωλύσων πάρα;

ΗΛ. οὐ δῆθ'. ὃς ἡν γάρ μοι σὺ προῦθηκας σποδόν.

ΟΡ. ω̄ δύσποτμ', ω̄ς ὄρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἵσθ' ἐποικτείρας ποτέ.

1200

ΟΡ. μόνος γὰρ ἡκω τοῖς ἵσοις ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ἔυγγενῆς ἥκεις ποθέν;

ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εῦνουν πάρα.

ΗΛ. ἀλλ' ἔστιν εῦνουν, ὅστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ΟΡ. μέθεις τόδε ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

1205

ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτο μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ ἀμαρτήσει ποτέ.

ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἔελη τὰ φίλτατα.

ΟΡ. οὐ φῆμ' ἔάστειν.

ΗΛ. ὡ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

'Ορέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

1210

ΟΡ. εῦφῆμα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡ. οὐσιοὶ προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.

ΗΛ. οὗτοις ἄτιμοις εἴμι τοῦ τεθνηκότος;

ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

1215

ΗΛ. εἶπερ γ' 'Ορέστου σῶμα βαστάξω τόδε.

ΟΡ. ἀλλ' οὐκ 'Ορέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένου.

ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛ. πῶς εἴπας, ὡ παῖ;

ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὃν λέγω.

1220

ΗΛ. η̄ ζῆ γὰρ ἀνήρ;

ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛ. η̄ γὰρ σὺ κεῖνας;

ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.

ΗΛ. ὡ φίλτατον φῶς.

ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.

ΗΛ. ὡ φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡ. μηκέτ' ἀλλοθεν πύθη.

1225

ΗΛ. ἔχω σε χερσίν;

ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.

ΗΛ. ὡ φίλταται γυναῖκες, ὡ πολίτες,
ὅρατ' 'Ορέστην τόνδε, μηχανᾶσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχανᾶσι σεσωσμένον.

ΧΟ. δρῶμεν, ὡ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσι μοι
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὁμμάτων ἄπο.

1230

ΗΛ. στρ. Ἰὼ γοναί,

γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φίλτάτων,

έμολετ' ἄρτίως,
έφευρετ', ἥλθετ', εἴδεθ' οὖς ἔχρηζετε. 1235

ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σιγὴ ἔχουσα πρόσμενε.

Η.Λ. τί δὲ ἔστιν;

ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύῃ.

Η.Λ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν

τὰν αἰὲν ἀδμήταν
τόδε μὲν οῦ ποτὲ ἀξιώσω τρέσαι 1240
περισσὸν ἄχθος ἐνδον
γυναικῶν δὲν ἀεί.

ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξὶν ὡς Ἀρῆς
ἐνεστιν· εὐδὲ δὲ ἔξοισθα πειραθεῖσά που.

Η.Λ. ὀττοτοῦ ὀττοτοῖ, 1245
ἀνέφελον ἐπέβαλες οῦ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον, ἀμέτερον
οἶον ἔφυ κακόν. 1250

ΟΡ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ· ἀλλ' ὅταν παροισία
φράζῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.

Η.Λ. ἀντ. Ὁ πᾶς ἐμοὶ
ὅ πᾶς ἀν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκα χρόνος. 1255

μόδις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.

ΟΡ. ξύμφημι κάγω. τοιγαροῦν σώζου τόδε.

Η.Λ. τί δρῶσα;

ΟΡ. οὐ μή στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

Η.Λ. τίσ οὖν ἀν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἀν ὁδε σιγὰν λόγων;
• ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
ἀελπτως τ' ἐσεῖδον.

ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν

* * * * *

Η.Λ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
τὰς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν

ἀμέτερα πρὸς μῆλαθρα, δαιμόνιον
αὐτὸν τίθημ' ἐγώ.

1270

ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὄκυν χαίρουσαν εἰργάθειν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ΗΛ. ἐπ. Ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὄδὸν
ἐπαξιώσας ὥδε μοι φανῆναι,
μή τι με, πολύπονον ὥδ' ἵδων

1275

ΟΡ. τί μὴ ποιήσω;

ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡ. ἡ κάρτα κανὸν ἀλλοιοι θυμοίμην ἵδων.

ΗΛ. ξυναινεῖς;

ΟΡ. τί μὴν οὕ;

1280

ΗΛ. ὁ φίλαι, ἔκλυον ἀν ἐγώ οὐδ' ἀν ἡλπισ' αὐδάν.

ἔσχον ὁργὰν

ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.

νῦν δ' ἔχω σε προύφανης δὲ

φιλτάταν ἔχων πρόσοψι,

ἀς ἐγώ οὐδ' ἀν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

1285

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,

καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με

μήθ' ὡς πατρῷαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων

ἀντλεῖ, τὰ δὲ ἔκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.

χρόνου γὰρ ἀν σοι καιρὸν ἔξειργοι λόγος.

ἀ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ

σήμαιν', ὅπου φανέντες ἡ κεκρυμμένοι

γελῶντας ἔχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὅδῳ.

οὗτῳ δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται

φαιδρῷ προσώπῳ οὐδὲν ἐπελθόντοις δόμους.

ἄλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ

στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε

χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

1295

ΗΛ. ἄλλ', ω κασίγνηθ', ὡδ' ὅπως καὶ σὸι φίλον

καὶ τούμὸν ἔσται τῇδ'. ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς

1300

πρὸς σοῦ λαβοῦσα κούκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
κούδ ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ¹³⁰⁵
αὐτὴ μέγ εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἀν καλῶς
ἱπηρετοίην τῷ παρόντι δαιμονι.

ἀλλ' οἰσθα μὲν τάνθένδε, πῶς γὰρ οὕ; κλύων
όθουνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσης ποθ ὡς
γελωτι τούμὸν φαιδρὸν ὅψεται κάρα.¹³¹⁰

μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κάπει σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἀν λήξαιμ' ἔγώ,
ἥτις μᾶ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα.¹³¹⁵

ῶστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἀν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὅραν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὰν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἔγὼ μόνη
οὐκ ἀν δυοῖν ἡμαρτον· ἡ γὰρ ἀν καλῶς
ἐσωστ' ἐμαυτήν, ἡ καλῶς ἀπωλόμην.¹³²⁰

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεστ'. ὡς ἐπ' ἐξύδω κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛ. εἴσιτ', ω ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἶ ἀν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὕτ' ἀν ἡσθείη λαβών.¹³²⁵

ΠΑ. ω πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ ἔτι,
ἡ νοῦς ἔνεστιν οὕτις ὑμὰν ἐγγενῆς,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἔγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἀν ὑμὰν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἡ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προύθέμην ἔγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων¹³³⁰

1335

καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾶ βοῆς
εἴσω παρέλθειθ', ώς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμῆ.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναι τίνα.

ΟΡ. ἥγγειλας, ώς ἔοικεν, ώς τεθηκότα.

ΠΑ. εἰς τῶν ἐν "Αἰδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὅν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἡ τίνες λόγοι;

ΠΑ. τελουμένων εἴποιμ' αὖτ' ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ΗΛ. τίς οὐτός ἔστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης;

ΗΛ. οὐδέ γ' εἰς θυμὸν φέρω.

ΟΡ. οὐκ οἰσθ' ὅτῳ μὲν ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς;

ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθη σῇ προμηθίᾳ χεροῖν.

ΗΛ. ἡ κεῖνος οὗτος δῆν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγώ
μόνον προσεύρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡ. ὅδ' ἔστι. μή μὲν ἐλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛ. ὁ φίλτατον φῶς, ὁ μόνος σωτὴρ δόμων
'Αγαμέμνονος, πῶς ἥλθες; ἡ σὺ κεῖνος εἶ,
δῆς τόνδε καῦμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὁ φίλταται μὲν χείρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μὲν ἐληθες οὐδὲ ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί;
χαῖρ', ὁ πάτερ πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ.
χαῖρ'. ἵσθι δ' ὡς μᾶλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγώ
ἥχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ.

ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἵσαι,
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν ὅτι

1340

1345

1350

1355

1360

1365

νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνῆστρα μόνη·
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δὲ ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.

1370

ΟΡ. οὐκ ἀν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἀν λόγων,
Πυλάδη, τούδε εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

1375

ΗΛ. ἄναξ Απολλον, Ἰλεως αὐτοῖν κλύε,
ἔμοῦ τε πρὸς τούτοισι, ἢ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προῦστην χερί.
νῦν δέ, ω Λύκει⁷ Απολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίστομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτίμια
τῆς δυστεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

1380

ΧΟ. στρ. ⁷Ιδεθ' ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν ⁷Αρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
ῶστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τούμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.

1385

ἀντ. Παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόποιος ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἔδώλια,
νεακόνητον αἷμα χειροῦν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸν τέρμα, κούκέτ' ἀμμένει.

1395

ΗΛ. ω φίλταται γυναῖκες, ἀνδρες αὐτίκα
τελοῦντι τοῦργον ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;

ΗΛ. ή μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὰ δέ ἐφέστατον πέλας.

1400

ΧΟ. σὺ δέ ἐκτὸς ⁷ξας πρὸς τί;

- ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθη μολὼν ἔσω.
- ΚΛ. αἰαῖ.
ἰὸ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δὲ ἀπολλύντων πλέαι. 1405
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', δὲ φίλαι;
ΧΟ. ἥκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ώστε φρῆξαι.
ΚΛ. οἵμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὁν κυρεῖς;
ΗΛ. ἴδον μάλ' αὖθις εἶτις.
ΚΛ. δὲ τέκνου τέκνου, 1410
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσταν.
ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ῳκτείρεθ' οὗτος οὐδὲ ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. στρ. δὲ πόλις, δὲ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.
ΚΛ. ὕμοι πέπληγματι.
ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. 1415
ΚΛ. ὕμοι μάλ' αὐθις.
ΗΛ. εἰ γάρ Αἴγισθῳ δέδμοι.
ΧΟ. Τελοῦντος ἄραι· ζῶσιν οἱ γῆς ὑπαὶ κείμενοι.
παλίρρυτον γάρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θυνόντες. 1420
καὶ μὴν πάρεισιν οἴδε· φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἀρεος, οὐδὲ ἔχω λέγειν.
ΗΛ. Ὁρέστα, πῶς κυρεῖτε;
ΟΡ. τάν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
ΗΛ. τέθυηκεν ἡ τάλαινα;
ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
ΧΟ. παύσασθε. λεύσσω γάρ Αἴγισθον ἐκ προδήλων.
ΗΛ. δὲ παιδες, οὐκ ἄψορρον; 1430
ΟΡ. εἰσοράτε ποῦ
τὸν ἄνδρ';

ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς.

ΧΟ. ἀντ. βάτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὐθέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν.

ΟΡ. θάρσει τελοῦμεν.

ΗΛ. η νοεῖς ἔπειγέ νυν.

1435

ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα.

ΗΛ. τάνθάδ' ἀν μέλοιτ' ἐμοί.

ΧΟ. δὶ' ὡτὸς ἀν παῦρά γ' ὡς ἡπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖν ὡς
δρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

1440

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἰδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὁρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίου
λελοιπόθ' ἵππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἴμαι, μάλιστα δ' ἀν κατειδυῖαν φράσαι.

1445

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γάρ οὐχί; συμφορᾶς γάρ ἀν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἀν εἴεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.

1450

ΗΛ. ἔνδον· φίλης γάρ προξένου κατήμυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἥγγειλαν ὡς ἐτητύμως;

ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θέα.

1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μὲν εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἀν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγάν ἄνωγα κάναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θῷορᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἔξηρετ' ἀνδρὸς τοῦθε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμα δέχηται τάμα, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας.

1460

- ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τάπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὃστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. 1465
- ΑΙ. ὁ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δὲ ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλάτε πᾶν κάλυμμ' ἀπὸ ὁφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι καπτὸν ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.
- ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάστας· οὐκ ἐμὸν τόδι, ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὅρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1470
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινεῖς, καπιτείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατὸν οἰκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω;
- ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475
- ΑΙ. τίνων ποτὲ ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδῆς ἵστα;
- ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὁν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;
- ΑΙ. ὅλωλα δὴ δεῖλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κάν σμικρὸν εἰπειν.
- ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἀν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πράθεις
ταφεῦσιν, ὃν τόνδι εἰκός ἔστι τυγχάνειν,
ἀποπτον ἡμῶν. ὡς ἐμοὶ τόδι ἀν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1485
- ΟΡ. χωροῖς ἀν εἶσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἔστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δὲ ἐσ δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδι εὶ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ, κού πρόχειρος εὶ κτανεῖν;

- OP. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἀν ἐν ταῦτῷ θάνης.
AI. ἡ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
OP. τὰ γοῦν σ'. ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
AI. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.
OP. πολλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ'.
AI. οὐκέτι τίς τοι τέλος?
OP. σοὶ βαδιστέον πάρος.
AI. ἡ μὴ φύγω σε;
OP. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἀν ἦν πολύ.
XO. ὡς σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὺν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὅρμῃ τελεωθέν.

TPAXINIAI.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.	ΛΙΧΑΣ.
ΥΛΛΟΣ.	ΤΡΟΦΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ	ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.	ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεῖς,
ὅς οὐκ ἀν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἀν
θάνη τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς "Αἰδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν, 5
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναιίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι νυμφείων ὅκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἴτωλὸς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἔξηγτει πατρός, 10
φοιτῶν ἐνυργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωφος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15
δύστηνος αἱεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην
πρὶν τῇσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὅ κλεινὸς ἥλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης 20
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἀν πόνων
οὐκ ἀν διείποιμ· οὐ γὰρ οἶδ· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβῆς τῆς θέας, ὃδ' ἀν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἔξεύροι ποτέ. 25
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν

ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα. νῦν γάρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

30

καθύσαμεν δὴ παιδας, οὓς κείνος ποτε,
γῆτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἄπαξ.
τοιοῦτος αἰλὼν εἰς δόμους τε κάκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπειμπε λατρεύοντά τῷ.

35

νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.

ἔξ οὐ γάρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναιόμεν, κείνος δ' ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ώδινας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.

40

σχεδὸν δ' ἐπίσταμαι τι πῆμ' ἔχοντά νιν
χρόνον γάρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἥδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
καστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ[·]
δελτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

45

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δηγάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἥδη πανδάκρυτ' ὁδύρματα
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γωμένην
νῦν δ', εὶ δίκιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλοις, κάμε χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῦσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς "Υλλον, εὶ πατρὸς
νέμοι τιν' ὕραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίποις θρώσκει δόμους,
ῶστ' εἴ τι σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τάνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

55

60

ΔΗ. ὁ τέκνον, ὁ παιᾶ, καὶ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δυύλη μέν, εἴρηκεν δὲ ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτῳ δαρὸν ἔχεινωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ στιν αἰσχύνην φέρειν.

65

ΥΛ. ἀλλ' οἴδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.

70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἔξαφεῖται τοῦδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἡ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοϊδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἡ μέλλειν ἔτι.

75

ΔΗ. ἀρ' οἰσθα δῆτ', ὁ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνῶ.

ΔΗ. ὡς ἡ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἡ τοῦτον ἄρας ἀθλον, εἰς τὸν ὕστερον
τὸ λοιπὸν ἡδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.

80

ἐν οὖν ῥοπῆ τοιᾶδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἴ ἔυνέρξων, ήνίκ' ἡ σεσώσμεθα
κείνου βίον σώσαντος, ἡ οἰχόμεσθος ἄμα
[*καὶ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἔξολωλότος;]

85

ΥΛ. ἀλλ' εἴμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιψ κατήδη τῶνδε, κάν πάλαι παρῆ.
νῦν δὲ ὁ ἔυνήθης πότμος οὐκ ἔᾳ πατρὸς
ἥμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.

νῦν δὲ ὡς ἔυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδε ἀλήθειαν πέρι.

90

ΔΗ. χώρει νυν, ὁ παιᾶ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὐ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Ὁν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον,

95

"Αλιον, "Αλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι μοι πᾶς
ναίει ποτ', δὲ λαμπρῷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἡ ποντίας αὐλῶνας, ἡ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείσ·
εἴπ', δὲ κρατιστεύων κατ' ὅμημα.

100

ἀντ.α'. Ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δημάνειραν ἀεί,

105

οἵα τιν' ἄθλιον ὅρνιν,
οὕποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλὰ
εῦμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐνᾶς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἰσαν.

110

οτρ.β'. Πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἡ νότου ἡ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἵδοι,
οὗτῳ δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δὲ αὔξει, βιότου
πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον "Αἰδα σφε δόμων ἐρύκει.

115

ἀντ.β'. Ὡν ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δὲ οἴσω.

120

φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
χρῆναι σ' ἀνάλγητα γὰρ οὐδὲ ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.

125

ἐπ. Μένει γὰρ οὗτ' αἰόλα νὺξ βροτοῦσιν οὔτε κῆρες
οὔτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δὲ ἐπέρχεται
χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.

130

ἄ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἵσχειν ἐπεὶ τίς ὁδε
τέκνοιστι Ζῆν' ἄβουλον εἰδεν;

135

ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τούμον· ὡς δὲ ἐγὼ θυμοφθορῶ
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δὲ ἀπειρος εἰ.

140

τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῦσδε βόσκεται
 χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐθάλπος θεοῦ,
 οὐδὲ ὅμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
 ἀλλ’ ἡδοναῖς ἀμοχθον ἔξαιρει βίον
 ἐς τοῦθ, ἔως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ¹⁴⁵
 κληθῇ, λάβῃ τ’ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος
 ἥτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
 τότ’ ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλα ἔγωγ’ ἐκλαυσάμην
 ἐν δ’, οἶον οὕπω πρόσθεν, αὐτίκ’ ἔξερῶ.¹⁵⁰
 ὁδὸν γὰρ ἡμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
 ὠρμᾶτ’ ἀπ’ οἴκων Ἡρακλῆς, τότ’ ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἔγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ’, ἀμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἔξιών, οὕπω φράσαι,
 ἀλλ’ ὡς τι δράσων εἰρπε κού θανούμενος.¹⁵⁵
 νῦν δ’ ὡς ἔτ’ οὐκ ὧν εἴπε μὲν λέχους ὃ τι
 χρείη μὲν ἐλέσθαι κτῆσιν, εἴπε δὲ ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρῷας γῆς διαιρετον νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
 χώρας ἀπείη κάμπιαύστιος βεβώς,¹⁶⁰
 τότ’ ἡ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἡ τοῦθ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἥδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
 τοιαῦτ’ ἔφραζε πρὸς θεῶν εἵμαρμένα
 τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,¹⁶⁵
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
 ὥσθ’ ἥδεως εῦδουσταν ἐκπηδᾶν ἐμὲ¹⁷⁰
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσταν, εἴ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἵσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὅκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κακὸν μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗ. τίν' εἶπας, ὡς γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;

ΑΓ. τάχ' ἐσ δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἡ ξένων μαθὼν λέγεις;

ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δὲ ἐγώ κλύων
ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγεῖλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῷμην χάριν.

ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἀπεστιν, εἴπερ εὔτυχεῖ;

ΑΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῆ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδὲ ἔχει βῆναι πρόσω.
τὸ γὰρ ποθοῦν ἔκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἀν μεθείτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἔκών, ἔκοῦστι δὲ
ξύνεστιν· ὅψει δὲ αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.

ΔΗ. ὡς Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὡς γυναῖκες, αἱ τ' εἰσω στέγης
αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἀελπτον ὅμιμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.

ΧΟ. Ἄνολοι λυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
οὐ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν
Ἄπολλωνα προστάταν·
ὅμοιον δὲ παιᾶνα παιᾶν' ἀνάγετ', ὡς παρθένοι,
βοᾶτε τὰν δμόσπορον

180

185

190

195

200

205

210

"Αρτεμιν Ὁρτυγίαν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας.

215

ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν, ω τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενύς.
ἴδού μ' ἀναταράσσει,
εὐοὶ μ' δὲ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
ὑποστρέφων ἄμιλλαν.

220

ἰὼ ἰὼ Παιάν·
ἴδ' οὐδ', ω φῖλα γύναι,
τάδ' ἀντίπρωφρα δή σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗ. δρῶ, φῖλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὅμματος
*φρουρὰν παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προύννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

225

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν ἄνδρα γάρ καλῶς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

230

ΔΗ. ω φῖλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἀ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.

ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἵσχυοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κού νόσῳ βαρύν.

235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῷας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙ. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοΐς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίω Διί.

ΔΗ. εὐκτᾶμα φαίνων, ή πόδι μαντείας τινός;

ΛΙ. εὐχαῖς, ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον ὅρι
χώραν γυναικῶν ὃν ὄρᾶς ἐν ὅμμασιν.

240

ΔΗ. αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτὲ εἰσὶν καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ἔυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἔξειλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.

245

ΔΗ. ή κάπι ταύτη τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

χρόνον βεβώσας ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;

ΛΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ.

κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὁμφάλη τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἔξεπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.

χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβὼν
ῶσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἢ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ἔννυ παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.

κούχη ἡλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γάρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους.

ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ἔνον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,

λέγων, χεροῦν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
φωνεῖ δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
ῥαίοιτο· δείπνοις δ' ἥμικ' ἦν οἰνωμένος,
ἔρριψεν ἔκτὸς αὐτόν. δων ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὐθὶς "Ιφιτος Τιρυνθίαν

πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἔξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὅμμα, θάτέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἥκε πυργώδους πλακός.

.ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίστας ἄναξ,
δ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὄλύμπιος,
πρατόν νω ἔξεπεμψεν, οὐδὲ ἥνεσχετο,

ὅθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἔκτεινεν. εἰ γάρ ἐμφανῶς ἥμύνατο,

Ζεὺς τάν συνέγνω ἔννυ δίκη χειρουμένῳ.
ὑβριν γάρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαιμονες.

250

255

260

265

270

275

280

κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἀιδου πάντες ἔιτ' ὄλκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἀσπερ εἰσορᾶς,
ἔξ δὲ διβίων ἄξηλον εύροῦσαι βίον

χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὺς
ἔφειτ', ἐγὼ δέ, πιστὸς ὡν κείνῳ, τελῶ.

αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὐτ' ἀν ἀγνὰ θύματα

ῥέει πατρῷῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

285

290

XO. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυπμένη λόγω.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὔτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τὴνδε, πανδίκῳ φρενί;
πολλή στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.

295

ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.

ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,

ταύτας ὄρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης

χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,

300

αἱ πρὶν μὲν ἥσταν ἔξ ἐλευθέρων ἵσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἵσχουσιν βίον.

ῷ Ζεῦ τροπαῖε, μήποτ' εἰσίδοιμί σε

πρὸς τοῦμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,

μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδε γε ζώσης ἔτι.

305

οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.

ῷ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;

ἄνανδρος, ἡ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἅπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.

Λίχα, τίνος ποτ' ἔστιν ἡ ξένη βροτῶν;

310

τίς ἡ τεκνοῦσσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;

ἔξειπτ'. ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ὄκτισα

βλέπουσ', ὕστηπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.

ΛΙ. τί δ' οἴδ' ἐγὼ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἵσως

γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.

315

ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὑρύτου σπορά τις ἦν;

ΛΙ. οὐκ οἰδα· καὶ γὰρ οὐδὲ ἀνιστόρουν μακράν.

ΔΗ. οὐδὲ ὄνομα πρὸς τους τῶν ἔυνεμπόρων ἔχεις;

ΛΙ. ἥκιστα· σιγῇ τούμον ἔργον ἤνυτον.

ΔΗ. εἴπ', δὲ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ

καὶ ἔυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἰ.

ΛΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἵσου

χρόνῳ διοίσει γλώσσαν, ἥτις οὐδαμὰ

προῦφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,

ἀλλ' αἱὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος

δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν

διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη

κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.

ΔΗ. ἡ δὲ οὖν ἔάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας

οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς

τοῖς οὐσιν ἄλλην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι.

ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα

χωρῶμεν ἥδη πάντες, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις

σπεύδης, ἐγὼ δὲ τάνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.

ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιδὸν ἀμμείνασ', ὅπως

μάθης, ἀνευ τῶνδ', οὐστινάς τ' ἄγεις ἔσω,

ῶν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης θ' ἀ δεῖ.

τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗ. τί δὲ ἔστι; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ΑΓ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος

μῦθον μάτην ἥκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.

ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθις πάλιν

καλῶμεν, ἡ μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;

ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δὲ ἔα.

ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω.

ΑΓ. ἀνὴρ ὃδε οὐδὲν ὄντες ἐλεῖσεν ἀρτίως

φωνεῖ δίκης ἐσ ὄρθον, ἀλλ' ἡ νῦν κακός,

ἡ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

330

335

340

345

ΔΗ. τί φήσ; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἀ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοίᾳ μ' ἔχει.

350

ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἔγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἔκατι κείνος Εὔρυτόν θ' ἔλοι
τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, "Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε,

355

—οὐ τάπι Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὁμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος.
—ὅν νῦν παρώσας οὖτος ἔμπαλιν λέγει.

ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχοι,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἔτοιμάσας

360

ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾧ
τὸν Εὔρυτον τῶνδ' εἴπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε, καὶ νῦν, ὡς ὀρᾶς, ἥκει δόμους
ώς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδὲ εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.

365

ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχιών
ἀγορῷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ώστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὄρθὺν ἐξείρηχ' ὅμως.

370

ΔΗ. οἵμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραίον; ὃ δύστηνος, ἀρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμυντο;

375

ΑΓ. ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὅμμα καὶ φίσιν,
πατρὸς μὲν οὐσα γένεσιν Εὔρύτου ποτὲ
Ἰόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ίστορῶν.

380

- ΧΟ. ὅλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
 ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναικες; ὡς ἐγὼ λόγοις τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ. 385
- ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἀν σαφῆ λέξειν, εἴ τιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
 ΔΗ. ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.
 ΑΓ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390
 ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΛΙ. τί χρή, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; δίδαξον, ὡς ἔρποντος, εἰσορᾶς, ἐμοῦ.
 ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν ἁστεῖς, πρὸν ἡμᾶς κάννεώσασθαι λόγους.
 ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἴστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
 ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
 ΛΙ. ἵστω μέγας Ζεύς, ὅν γ' ἀν ἐξειδὼς κυρῶ.
 ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἦν ἡκεις ἄγων; 400
 ΛΙ. Εὐβοϊς· ὅν δὲ ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.
 ΑΓ. οὖτος, βλέφ' ὁδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
 ΛΙ. σὺ δὲ εἰς τί δή με τοῦτ' ἔρωτήσας ἔχεις;
 ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἴστορῶ.
 ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ λεύστων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
 ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;
 ΛΙ. δίκαια γάρ.
 ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
 ἢν εὐρεθῆς ἐσ τήνδε μὴ δίκαιος ὁν; 410
 ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
 ΑΓ. οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
 ΛΙ. ἄπειμι. μῶρος δὲ ἡ πάλαι κλύων σέθεν.
 ΑΓ. οὐ, πρίν γ' ἀν εἴπης ἴστορούμενος βραχύ. 415

ΑΙ. λέγ' εἴ τι χρήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμᾶλωτον, ἣν ἐπεμψις ἐσ δόμους,
 κάτοισθα δήπου;

ΑΙ. φῆμί· πρὸς τί δ' ἴστορεῖς;

ΑΓ. οῦκον σὺ ταύτην, ἦν ὑπ' ἀγνοίας ὄρης,
 'Ιόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΑΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρὼν;

ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὅλος.

ΑΙ. ναί.

κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτὸ δ' οἰχὶ γίγνεται
 δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον.

ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΑΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.

ΑΓ. ὃς σοῦ παρὼν ἥκουσεν ώς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πᾶσα, κούχ ἡ Λυδία

πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδε ἔρως φανείσ.

ΑΙ. ἀνθρωπος, ω δέσποιν', ἀποστήτω. τὸ γὰρ
 νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.

ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίον νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.

οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ,
 οὐδὲ ἥτις οὐ κάτοιδε τάνθρωπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.

"Ἐρωτε μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐσ χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.

οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμοῦ γε πῶς δ' οὐ χάτέρας, οἷας γ' ἐμοῦ;

ῶστ' εἴ τι τῷμῷ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νύστῳ
 ληφθέντι μεμπτός είμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἡ τῇδε τῇ γυναικί, τῇ μεταπτίᾳ

420

425

430

435

440

445

- τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδὲ ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὅδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὁφθῆσει κακός.
ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τάληθες· ὡς ἐλευθέρω
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
πολλοὶ γὰρ οἱς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοὶ.
κεὶ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτο μ' ἀλγύνειν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χάτερας
πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κούπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἡνέγκατ' οὐδὲ ὄνειδος· ηδε τ' οὐδὲ ἄν εἰ
κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἔγώ
ῷκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῷαν οὐχ ἔκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κάδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ρείτω κατ' οὐρον, σοὶ δ' ἔγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.
XO. πείθου λεγούση χρηστά, κοῦ μέμψει χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε, κάπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν. 470
XI. ἀλλ', ὡ φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
θητὴν φρονοῦσαν θητὰ κούκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τάληθες οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διηλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἡ πολύφθορος
καθηρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὗτ' εἶπε κρύπτειν οὗτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὡ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν 475
480

μὴ στέρουν ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ῆμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἄμαρτίαν νέμεις.

ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἵσου κοινὴν χάριν
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
οὐς εἴπας ἐσ τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.

ώς τᾶλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.

ΔΗ. ἀλλ' ὁδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν,
κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ώς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,
ἄ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγγες. κενὸν γάρ οὐ δίκαιά σε
χωρεῖν, προσελθόνθ' ὁδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. στρ. Μέγα τι σθένος ἡ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀει.

καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἀιδαν,
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·

ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων, τίνες
πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἀεθλ' ἀγώνων.

ἀντ. 'Ο μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα ταύρου,

'Αχελῶος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχίας ἄπο
ἥλθε παλίντονα Θήβας

τόξα καὶ λόγχας ρόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οἱ τότ' ἀολλεῖς

ἴσταν ἐσ μέσον ιέμενοι λεχέων μόνα δ'
εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ράβδονόμει ἔννοῦσα.

ἐπ. Τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος,
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων
ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι

485

490

495

500

505

510

515

520

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.

ἀ δὲ εὐώπις ἀβρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὅχθῳ

ἥστο, τὸν δὲν προσμένουσ' ἀκοίταν.

ἔγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἴα φράζω.

τὸ δὲ ἀμφιείκητον ὅμμα νύμφας
ἔλεινὸν ἀμμένει.

κάπτο ματρὸς ἄφαρ βέθακεν,
ῶστε πόρτις ἐρήμα.

ΔΗ. ἡμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἔξοδῳ,
τῆμος θυραῖος ἥλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,

τὰ δὲ οἴα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

κόρην γάρ, οἷμαι δὲ οὐκέτ', ἀλλ' ἔζευγμένην,
παρεισδέδεγμα, φόρτον ὑστε ναυτῖλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ¹
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
δι πιστὸς ἡμῖν κάγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.

ἔγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ,

τὸ δὲ αὖ ἔννοικεῖν τῇδε ὄμοῦ τίς ἀν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὅρῳ γάρ ἥβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν δὲν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
δόφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δὲ ὑπεκτρέπει πόδα.

ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόστις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δὲ ἀνήρ.

ἀλλ' οὐ γάρ, ὁσπερ εἴπον, ὅργανειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν ἢ δὲ ἔχω, φίλαι,

* νόημα; λυτήριον τλύπημα, τῇδε ὑμῖν φράσω.

525

530

535

540

545

550

ἢν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίον ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
δι πᾶς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
ὅς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦν πόρευε χερσίν, οὕτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὕτε λαίφεσιν νεώς.

555

ὅς κάμε, τὸν πατρῷον ἡγίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
φέρων ἐπ' ὄμοις, ἡγίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίας χερσίν· ἐκ δ' ἥσσος ἐγώ,
χὼ Ζηνὸς εὐθὺς πᾶς ἐπιστρέψας χεροῖν
ῆκεν κομήτην ἵόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὄνήσῃ τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ,
πορθμῶν, δύθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψύ' ἐγώ.
ἐὰν γάρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκη χερσίν, ἢ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον

550

τῆς Ἡρακλείας, ὅστε μήτιν' εἰσιδῶν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ', δι φίλαι, δόμοις γάρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλειμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τολμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ.
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,

575

μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἔστι πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

580

585

- δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
 ΔΗ. οὔτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
 ἔνεστι, πέιρα δ' οὐ προσωμῆσά πω. 590
- ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδὲ εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἀν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
- ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἥδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ· ὡς σκότῳ
 κἄν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὕποτ' αἰσχύνη πεσεῖ.
- ΛΙ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὡς ἐσμὲν ἥδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
- ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Δίχα,
 ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἥγορῷ ξέναις, 600
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐϋφῆ πέπλον,
 δώρημ' ἔκείνῳ τάνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράξ· ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
 μηδὲ ὄψεται οὐ μήτε φέγγος ἡλίου 605
 μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεὶς
 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἥγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐσ δόμους
 ἰδοιμι σωθέντ' ἡ κλύοιμι πανδίκως, 610
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', δὲ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδε ἐπ' ὅμμα θήσεται. 615
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὁν περισσὰ δρᾶν·
 ἔπειθ' ὅπως ἀν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμοῦ ἔυνελθοῦσ' ἔξ ἀπλῆς διπλῆ φανῆ.
- ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἐρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
 βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
 τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων, 620

- λόγων τε πίστιν ὡν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχοις ἀν ἥδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΛΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἰσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
- ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τούμὸν ἥδονῆ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἀν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις ἀν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
- ΧΟ. στρ.α'. Ὡ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγοις
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν 635
- Μηλίδα πάρ λίμναν
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες καλεῦνται,
- ἀντ.α'. Ὁ κφλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
- αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντιλυρον μούσας.
ὅ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
σεῦται πάσας ἀρετᾶς 645
- λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
- στρ.β'. Ὄν ἀπόπτολιν εἶχομεν, πάντα
δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένονται
χρόνον, πελάγιον, ἵδριες οὐδέν·
ἀ δέ οἱ φίλα δάμαρ 650
- τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὅλλυτο·
νῦν δ' Ἀρης οἰστρηθεὶς
ἐξελυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.
- ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταίη
πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ, 655

πρὸν τάγδε πρὸς πόλιν ἀνύστειε,
νασιῶτιν ἐστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·
ὅθεν μολοὶ πανάμερος,
τὰς πειθοῦς παγχρίστῳ
συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός.

660

ΔΗ γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἄρτιως ἔδρων.

665

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δημάνειρα, τέκνου Οἰνέως;

ΔΗ. οὐκ οἴδ'. ἀθυμῷ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ' ὥστε μήποτ' ἀν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

670

ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἔξ ὅτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.

ῳ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἄρτιως
ἔχριον, ἀργῆτ' οἰδὸς εὐέρου πόκω,
τοῦτ' ἡφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἔξ αὐτοῦ φθίνει
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δὲ εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

675

ἔγὼ γὰρ ὃν δὲ θήρ με Κένταυρος, ποιῶν
πλευρὰν πικρᾶ γλωχῖν, προύδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωξόμην,
χαλκῆς ὅπως δύστιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.

680

καὶ μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῦνός τ' ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,

685

ἔως ἣν ἀρτίχριστον δρμόσαιμί που.

καῦδρων τοιαῦτα. νῦν δέ, δτ' ἦν ἔργαστέον,
ἔχριστα μὲν κατ' οἰκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχινην,

690

καθηκα συμπτύξασ' ἀλιμπὲς ἡλίου
κοὶλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἰδετε.
εἴσω δὲ ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.

τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως
τῆς οἰός, φῶ προῦχριον, ἐσ μέσην φλόγα,
ἀκτῖν' ἐσ ἡλιώτιν· ὡς δὲ ἐθάλπετο,

ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἀν βλέψεις ἐν τομῇ ἔνδου.

τοιόνδε κεῖται προπετέσ. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προῦκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἄφροι,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.

ῶστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὅρῳ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἔξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θυήσκων ὁ θὴρ
ἔμοι παρέσχ' εὔνοιαν, ἢς ἔθυησχ' ὑπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι

χρήζων ἔθελγέ μοι· ὃν ἔγὼ μεθύστερον,
οἵτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἔγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ·

τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτὸν οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χῶσπερ ἀν θίγη,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ· ἐκ δὲ τοῦδε ὁδε
σφαγῶν διελθῶν ἵὸς αἷματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῷ.
καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτη σὺν ὄρμῇ κάμε συνθανεῖν ἄμα.

ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οἰκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.

XO. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαῖως ἔχει,
τὴν δὲ ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

695

700

705

710

715

720

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδὲ ἐλπίς, ἡτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

725

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖστι μὴ ἔξι εἴκουσίας
δργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἀν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ὁ μηδέν ἔστ' οἶκοι βαρύ.

730

ΧΟ. σιγᾶν ἀν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστήρ πατρὸς ὃς πρὶν φέχετο.

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μῆτερ, ὡς ἀν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλους κεκλησθαι μητέρ', ἢ λώους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.

735

ΔΗ. τί δ' ἔστίν, ὡ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἵσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείναστα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

740

ΔΗ. οἵμοι, τίν' ἔξήνεγκας, ὡ τέκνου, λόγον;

ΥΛ. διν οὐχ οἴόν τε μὴ τελεσθῆναι τὸ γάρ
φανθὲν τίς ἀν δύναιτ' ἀν ἀγένητον ποιεῖν;

ΔΗ. πῶς εἴπας, ὡ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἀζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φήσ;

745

ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὅμμασιν
πατρὸς δεδορκῶς κοὺ κατὰ γλῶσσαν κλύων.

ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρὶ καὶ παρίστασαι;

ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
δοθεὶς εἰρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,

750

νίκης ἄγων τροπᾶν κάκροβίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εύβοίας ἄκρον
Κήναιον ἔστιν, ἔνθα πατρῷφ Διὶ
βωμοὺς ὄριζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὐν νιν τὰ πρῶτ' ἔστείδον ἀσμενος πόθῳ.

755

μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἶκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,

τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πεπλον·
δὲν κεῦνος ἐνδύς, ὡς σὺ προύξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὅμοι
έκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.

καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος Ἰλεωφρενὶ⁷⁶⁰
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὄργίων ἐδαίετο

φλὸξ αἵματηρά κάπὸ πιείρας δρυός,
ἰδρὼς ἀνήει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευρᾶσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτῶν ἄπαν κατ' ἄρθρον ἥλθε δ' ὁστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἴτα φοινίας
ἐχθρᾶς ἔχίδνης ἵὸς ὡς ἐδαίνυτο.

ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαιμόνα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίας ἐνέγκοι τόνδε μηχανᾶις πέπλον·
οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένου.

κάκεῖνος ὡς ἥκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νν, ἄρθρον ἦ λυγίζεται,
ρίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσουν
κρατὸς διασπαρέντος αἷματός θ' ὅμοι.
ἄπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῆ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.

ἐσπάτο γὰρ πέδουνδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἴνζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν ὅρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ⁷⁸⁵
ρίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῆ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος

760

765

770

775

780

785

790

σοῦ τῆς ταλαινῆς, καὶ τὸν Οἰνέως γάμου
οἶνον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίον,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
όφθαλμὸν ἄρας εἴδε μὲν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
ὦ πᾶ, πρόσελθε, μὴ φύγης τούμὸν κακόν,
μηδὲ εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοὶ·
ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν μεθὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὅψεται βροτῶν·
εἰ δὲ οὐκτον ἵσχεις, ἀλλά μὲν ἐκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευστον ὡς τάχιστα, μηδὲ αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις
βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νιν αὐτίκα
ἡ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἡ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, δων σε ποίημος Δίκη
τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
θέμις δ', ἐπεὶ τοι τὴν θέμιν σὺ προϋβαλεῖς,
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ^{κτείνασ',} ὅποιον ἄλλον οὐκ ὅψει ποτέ.

ΧΟ. τί σῆγ ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΥΛ. ἐᾶτ' ἀφέρπειν. οὐρος ὁφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούσῃ καλός.
δγκον γὰρ ἀλλως ὄνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῶον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τῷμῷ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάθοι.

ΧΟ. στρ.α. "Ιδ' οἶνον, ὃ παιδεῖς, προσέμιξεν ἄφαρ
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς πυλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ' ἔλακεν, ὅπτε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων

795

800

805

810

815

820

825

τῷ Διὸς αὐτόπαιδι· καὶ τάδ' ὥρθῶς
ἔμπεδα κατουρίζει.

πῶς γὰρ ἀν ὁ μὴ λεύσσων
ἔτι ποτ' ἐπίπονον ἔχοι θαυμὸν λατρείαν;

ἀντ.α'. Εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ
χρίει δολοποιὸς ἄνάγκα

πλευρὰ προστακέντος ἵοῦ,
ὅν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δὲ αἰόλος δράκων,

πῶς ὅδ' ἀν ἀελιον ἔτερον ἢ τανῦν ἴδοι,
δεινοτάτῳ μὲν ὑδρας προστετακὼς

φάσματι, μελαγχαίτα το'

ἄμμιγά νιν αἰκίζει

[†Νέσσου θῆπο] φόνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
στρ.β'. Ὡν ἄδ' ἀ τλάμων ἄσκονον

μεγάλαν προσορῶσα δόμοις βλάβαν

νέων ἀσσόντων γάμων τὰ μὲν *οὐδαμὰ

προσέβαλεν, τὰ δὲ ἀπ' ἀλλόθρου

γνώμας μολόντ' ὀλεθρίασι συναλλαγαῖς

ἢ που ὀλοὰ στένει,

ἢ που ἀδινῶν χλωρὰν

τέγγει δακρύων ἄχναν.

ἀ δὲ ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν.

ἀντ.β'. Ἐρρωγεν παγὰ δακρύων,

κέχυται νόσος, ὃ πόποι, οἶον

ἀναρσίων οὕπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους

ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.

ἴω κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,

ἀ τότε θοὰν νύμφαν

ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς

τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ.

859

ἀ δὲ ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

ΧΟ. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς

οἴκτου δι' οἰκων ἀρτίως δρμωμένου;

τί φημι;

865

ἡχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω, καὶ τι καινίζει στέγη.
ξύνεις δὲ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γρῦπα σημαίνουσά τι.

870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παιδεῖς, ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἥρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
οὖδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

875

ΧΟ. οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡ. δεύτερον κλύεις.

ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆσ;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,

γύναι, ξυντρέχει.

880

ΤΡ. αὐτὴν διηστωσε.

ΧΟ. τίς θυμός, ἡ τίνες νόσοι—

τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ

ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον

ἀνύσασα μόνα;

885

ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησίᾳ παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς;

ΤΡ. σαφηνῆ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν

ἀ νέορτος ἄδε μύμφα

δόμοισι τοῖσθ' Ἐρινύν.

895

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἵ' ἔδρασε, κάρτ' ἀν ώκτισας.

ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τὰς χεὶρ γυναικεία κτίσαι;

ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,

900

καὶ παῦδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῦλα δέμνια

στορινύνθ, ὅπως ἄφορρον ἀντῷ πατρί,

κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,

βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι

905

γένεοιτ' ἐρήμη, κλαῖε δ' ὁργάνων ὅτου

ψαύστειν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·

ἄλλῃ δὲ κᾶλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,

εἴ του φίλων βλέψειν οἰκετῶν δέμας,

ἔκλαιειν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,

αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη

910

καὶ τὰς ἄπαιδας ἐσ τὸ λοιπὸν οὐσίας.

ἐπεὶ δὲ τῶνδε Ἐληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρῳ

τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένη.

κάγὼ λαθραῖον ὅμμ' ἐπεσκιασμένη

915

φρούρουν· ὄρῳ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις

τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.

ὅπως δὲ ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἀνω

καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,

καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάμata

Ἐλεξεν, ω λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,

τὸ λοιπὸν ἦδη χαίρεθ, ὡς ἔμ' οὐποτε

δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσθ' εὐνήτριαν.

τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ

λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, φέρεται χρυσήλατος

925

προῦκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δὲ ἐλώπισεν

πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.

κάγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,

τῷ παιδὶ φράξω τῆς τεχνωμένης τάδε.

κάν ϕ τὸ κεῖσε δεῦρο τ' ἔξορμόμεθα,
ὅρωμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.

930

ἴδων δ' ὁ παῖς φύμαξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τοῦργον κατ' ὄργην ὡς ἐφάψειεν τόδε,
δψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οῦνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.

935

κάνταῦθ' δι παῖς δύστηνος οὗτ' ὀδυρμάτων
ἔλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
οὗτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὡς νιν ματάιως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ,
κλαίων ὅθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
πατρὸς τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίου.
τοιαῦτα τάνθάδ' ἔστιν. ὥστ' εἰ τις δύο
ἥ καὶ πλέοντις τις ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἔστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον,
πρὶν εὖ πάθη τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

940

945

XO. Πότερ' *ἄρα πρότερ' ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ.

τάδε μὲν ἔχομεν ὄρᾶν δόμοις, τάδε δὲ μελόμεν' ἐπ' ἐλπίσιν· 950
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μελλεῖν.

στρ. Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις

γένοιτ' ἔπουρος ἔστιώτις αὔρα,
ἥτις μὲν ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Ζηνὸς ἀλκιμὸν γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·

955

ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.

960

ἀντ. Ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὺ μακρὰν
προῦκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
ξένων γὰρ ἔξομιλος ἥδε τις βάσις.
πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου

965

προκηδομένη, Βαρεῖαν

ᾶψιφον φερει βάσιν.

αἰαῖ, ὅδ̄ ἀναύδατος φέρεται.

τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὑπνον ὅντα κρῖναι ;

970

ΥΛ. Ὁμοι ἐγώ σου,

ὦ πάτερ, ὁμοι ἐγώ σου μελεος.

τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἵμοι.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

στρ. σίγα, τέκνου, μὴ κινήσῃς

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὡμόφρονος.

975

ζῆ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἵσχε δακῶν
στόμα σόν.

ΥΛ. πῶς φήσ, γέρον; ἢ ζῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔεγερεῖς τὸν ὑπνῷ κάτοχον

κάκκινήσεις κάναστήσεις

φοιτάδα δεινὴν

980

νόσον, ὦ τέκνου.

ΥΛ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέω

βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀντ. Ὁ Ζεῦ,

ποὶ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις

985

ὀδύναις; οἵμοι ἐγώ τλάμων

ἢ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει. φεῦ.

ΠΡ. ἀρ' ἔξηδης, ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι

990

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς

βλεφάρων θ' ὑπνον;

ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἀν-

στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.

ΗΡ. Ὁ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,

ἱερῶν οἴαν οἴων ἐπί μοι

995

μελέω χάριν ἡνύσω, ὦ Ζεῦ.

οῖαν μ' ἄρ' ἔθον λώβαν, οῖαν
ἥν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ἀφελον ὅστοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἀνθος καταδερχθῆναι.

1000

τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
θαῦμ' ἀν πόρρωθεν ἰδοίμην.
Ἒ ἔ,

ἔπατέ μ', ἔπατέ με δύσμορον εὐνάσαι
ἔπαθ' ὕστατον εὐνάσαι.

1005

πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
ἀντέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.

ἥππαί μου, τοτοτοῖ, ἥδ' αὐθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ω
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία πάντα καθαίρων,
ἀλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει;
Ἒ ἔ,

1010

οὐδ' ἀπαράξαι κράτα βίου θέλει
μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

1015

ΠΡ. "Ω πᾶι τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει
ἥ κατ' ἐμὰν ρώμαν. σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὅμμα
ἔμπλεον ἥ δὲ ἐμοῦ σώζειν.

1020

ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
λαθίπονον δ' ὁδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν
ἔστι μοι ἔξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΗΡ. "Ω πᾶι, ποῦ ποτ' εἰ;
τὰδέ με τὰδέ με πρόσλαβε κουφίσας.

1025

Ἒ ἔ, ἵω δαίμον. θρώσκει δ' ἡμάς
διολοῦσ' ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία νόσος.

1030

ἰὼ ἵὼ Παλλάς, τόδε μ' αὐλωβᾶται. ἵὼ παῖ,
 *φύσαντ' οἰκτείρας, ἀνεπίφθονον εἴρυσσον ἔγχος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, φῶ μ' ἔχόλωσεν 1035
 σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὁδὸν ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὗτως, ὁδὸν αὗτως, ὡς μ' ᾳλεσεν. ὡ γλυκὺς "Λιδας, 1040
 ω Διὸς αὐθαίμων,
 εῦναστον εῦνασόν μ' ὀκυπέτᾳ μόρῳ
 τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φῖλαι,
 ἄνακτος, οἵας οἵος ὧν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. ω πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ *κοὺ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἔγώ.
 κοῦπω τοιοῦτον οὕτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
 προῦθηκεν οὕθ' ὁ στυγνὸς Εὔρυσθεὺς ἐμοὶ
 οἶον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθῆψεν ὕδαις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, φῶ διόλλυμαι.

πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας

ρόφει ἔυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
 πέπωκεν ἥδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας

τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδη.

κοὺ ταῦτα λόγχῃ πεδιάς, οὕθ' ὁ γηγενῆς

στρατὸς Γιγάντων, οὕτε θήρειος βία,

οὕθ' Ἑλλάς, οὕτ' ἄγλωσσος, οὕθ' ὄσην ἔγῳ

γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.

γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κούκι ἀνδρὸς φύσιν
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.

ω παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,

καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.

δός μοι χεροῦν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν

ἐς χείρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα

εἰ τούμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἡ κείνης ὄρῶν

λωβητὸν εἰδός ἐν δίκῃ κακούμενον.

1045

1050

1055

1060

1065

ἴθ', ω τέκυον, τόλμησον· οἴκτειρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων· καὶ τόδ' οὐδὲ ἀν εἴς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἵδειν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς.

1070

νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εῦρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
σκέψαι δ' δποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἴδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,

1075

ὅρατε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.

αἰᾶι, ω τάλας,
ἔ, ἔ,

1080

ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῆξε πλευρῶν, οὐδὲ ἀγύμναστόν μ' ἔαν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διαβόρος νόσος.

ῶναξ Ἀϊδη, δέξαι μ',
ω Διὸς ἀκτίς, παῖσον.

1085

ἔνσεισον, ὕναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἥνθηκεν, ἔξώρμηκεν. ω χέρες χέρες,
ω νῶτα καὶ στέρν', ω φίλοι βραχίονες,

1090

νῦμεις ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροστήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὑδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἴπποβάμονα στρατὸν

1095

θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς

Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας·
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων

1100

δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κούδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

νῦν δ' ὁδὸς ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὅ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὡνομασμένος,
ὅ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἵστε, καν τὸ μηδὲν ὁ
κάν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κάκ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
ἴν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

1105

ΧΟ. ὁ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἶνον εἰσορῶ
ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχεις ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλῦθι μου, νοσῶν ὅμως.
αἰτήσομαι γάρ σ' ὃν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνη
θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἀν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ καν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

1115

ΗΡ. εἰπὼν δὲ χρῆζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὃν σὺ ποικιλλεις πάλαι.

1120

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἐστιν οἷς θ' ἡμαρτεν οὐχ ἔκουσία.

ΗΡ. ὁ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;

1125

ΥΛ. ἔχει γὰρ οὗτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.

ΥΛ. λέγω. τέθυηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς.

1130

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡ. οἵμοι πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛ. καν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατηρέξας· εἰπὲ δ' ἦ νοεῖς.

1135

ΥΛ. ἄπαν τὸ χρῆμ', ἡμαρτε χρηστὰ μωμένη.

ΗΡ. χρήστ', ω κάκιστε, πατέρα σὸν κτείναστα δρᾶ ;
 ΥΛ. στέργημα γάρ δοκοῦστα προσβαλεῖν σέθεν,
 ἀπήμπλαχ', ώς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων ;

1140

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 τοιώδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡ. ίον ίον δύστηνος, οἴχομαι τάλας.

ὅλωλ' ὅλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἵμοι, φρονῶ δὴ ἔνυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν.
 ἵθ', ω τέκνον· πατήρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
 κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἄκοιτιν, ώς τελευταίαν ἐμοῦ
 φήμην πύθησθε θεσφάτων δοῦ οἰδ' ἐγώ.

1145

ΥΛ. ἀλλ' οὕτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ

Τίρυνθι συμβέβηκεν ὁστ' ἔχειν ἔδραν,
 παίδων δὲ τοὺς μὲν ἔνυλλαβοῦσ' αὐτῇ τρέφει,
 τοὺς δ' ἀν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
 ήμεις δ' οὗτοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
 πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

1155

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τούργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανεῖς ὅποιος ὁν ἀνήρ ἐμὸς καλεῖ.

ἐμοὶ γὰρ ἡν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 τπρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θαυεῖν ὑπο,
 ἀλλ' οἵστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
 δδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ώς τὸ θεῖον ἡν
 πρόφαντον, οὔτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θαυῶν.

1160

φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἵσα
 μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ἔνυνγορα,
 ἀ τῶν ὄρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθῶν ἄλσος εἰσεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
 ἦ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἐφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ

1165

1170

λύσιν τελεῖσθαι· κάδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δὲ ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνου,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρὶ σύμμαχον,
 καὶ μὴ πιμεῖναι τούμὸν ὁξὺναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμου
 κάλλιστον ἔξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

1172

ΥΛ. ἀλλ', ὡς πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσι
 τοιάνδε ἐπελθών, πείσομαι δὲ αἱ σοι δοκεῖ.

1180

ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.

ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδε ἄγαν ἐπιστρέφεις;

ΗΡ. οὐθᾶσσον οἴσεις μηδὲ ἀπιστήσεις ἐμού;

ΥΛ. ἵδον προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.

1185

ΗΡ. ὅμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα.

ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδε ἔξειρήσεται;

ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.

ΥΛ. ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ΗΡ. εἰ δὲ ἔκτὸς Ἐλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.

1190

ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὔχομαι δὲ ὅμως.

ΗΡ. οἵσθ οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;

ΥΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τούμὸν ἔξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ἔνν οἷς χρῆζεις φίλων,

1195

πολλὴν μὲν ὑλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς

κείραντα, πολλὸν δὲ ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὄμοι

ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τούμὸν ἐμβαλεῖν,

καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας

πρῆσαι. γέουσ δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ·

ἀλλ' ἀστένακτος κάδάκρυτος, εἴπερ εἰ

1200

τοῦδε ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἔγῳ

καὶ νέρθεν ὃν ἀραιός εἰσαιεὶ βαρύς.

ΥΛ. οἵμοι, πάτερ, τί εἴπας; οἴλα μ' εἴργασαι.

ΗΡ. δποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς

- ἄλλου γενοῦ του μηδὲ ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
 ΥΛ. οἵμοι μάλ’ αὐθίς, οἰά μ’ ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμνάῖον σέθεν.
 HP. οὐ δῆτ’ ἔγωγ’, ἀλλ’ ὅν ἔχω παιώνιον
 καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ’ ἀν ἴῷμην τὸ σόν ; 1210
 HP. ἀλλ’ εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ’ ἔργασαι.
 ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 HP. ἡ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης ;
 ΥΛ. ὅσον γ’ ἄν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
 τὰ δ’ ἄλλα πράξω κοῦ καμεῖ τούμὸν μέρος. 1215
 HP. ἀλλ’ ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ’ ἔστιν, ἔργασθήσεται.
 HP. τὴν Εὔρυτείαν οἴσθα δῆτα παρθένον ;
 ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ’ ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 HP. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ’ ἐπισκήπτω, τέκνου·
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῷων ὄρκίων μεμνημένος,
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδὲ ἀπιστήσῃς πατρί·
 μηδὲ ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ 1225
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σου λάβοι ποτέ,
 ἀλλ’ αὐτός, ω παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ’ ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΥΛ. οἵμοι. τὸ μὲν νοισοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
 τὸ δ’ ωδὴ ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ’ ἄν φέροι ; 1230
 HP. ως ἔργασείων οὐδὲν ὅν λέγω θροεῖς.
 ΥΛ. τίς γάρ ποθ’, ἡ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοί τ’ αὐθίς ως ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ’ ἄν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
 ἐλοιτο; κρείσσον κάμε γ’, ω πάτερ, θανεῖν 1235
 ἡ τοῖσιν ἔχθιστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 HP. ἀνὴρ ὃδ’ ως ἔοικεν οὐ νέμειν εμοὶ

φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

1240

ΥΛ. οἶμοι, τάχ', ως ἔοικας, ως νοστεῖς φράσεις.

ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.

ΥΛ. δεῖλαιος, ως ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.

ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.

ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;

1245

ΗΡ. οὐ δυστέβειν, τούμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.

ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;

ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.

ΥΛ. τοιγάρ ποιήσω, κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν

θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε

κακὸς φανείην σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ.

1250

ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κάπι τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὡς πᾶν, πρόσθεις· ως πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἢ τιν' οἰστρον, ἐς πυράν με θῆσ.

ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αὔτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.

1255

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.

ΗΡ. ἄγε νῦν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ὡς ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ως ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.

1260

ΥΛ. αἴρετ', ὁπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ¹
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾶ,
τὰ δὲ νῦν ἔστωτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἔκείνοις,

1265

1270

χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπουν μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
 μεγάλους μὲν ἴδουσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
 κοὐδὲν τούτων δ' τι μὴ Ζεύς.

1275

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ακτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἀστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
ἔνθ', ὡς κρατίστου πατρὸς Ἐλλήνων τραφεὶς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
Ποίαντος υἱὸν ἔξεθηκ' ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπο-,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα· 5
ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμὸν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίας,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῶν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἥδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, 10
σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθαι δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὑπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιὸν δὲ ἔνερθεν ἔξ ἀριστερᾶς τάχ' ἀν- 15
ἴδοις ποτὸν κρηναῖος, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἄς μοι προσελθὼν σῆγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
ώς τάπιλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἔξ ἀμφοῖν ἵη.
20

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὁδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.

- δοκῶ γὰρ οἶον εἴπας ἄντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΝΕ. τόδ' ἔξυπερβε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
 ΟΔ. ὅρα καθ' ὑπινού μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ. 30
 ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔ. οὐδὲ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρυφή;
 ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῷ.
 ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδεν ἐσθ' ὑπόστεγον;
 ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινὸς 35
 τεχνήματ' ἀνθρός, καὶ πυρεῖ' ὄμοῦ τάδε.
 ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕ. ίοὺς ίού· καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται
 ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
 ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 καστ' οὐχ ἕκας που. πῶς γὰρ ἀν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιὰ κηρὶ προσβαίη μακράν;
 ἄλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόστον ἔξελήλυθεν,
 ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
 τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἀν
 ἐλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
 ΝΕ. ἄλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάξεται στίβος.
 σὺ δ' εἴ τι χρήζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἴναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἄλλ' ἦν τι καινόν, ὃν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας;
 ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἴκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἔχθηρας μέγα,

οἵ σ' ἐν λιταῖς στεῖλαντες ἔξ οἰκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἡξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἔλθοντι δοῦναι κυρίως αἴτουμένῳ,
ἄλλ' αὗτ' Ὁδυσσεῖ παρέδοσαν λέγων ὅσ' ἀν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 60

τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς· εἰ δὲ ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.

εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται, *
οὐκ ἔστι πέρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.

ώς δὲ ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δὲ δμιλίᾳ
πρὸς τόνδε πιστή καὶ βέβαιος, ἔκμαθε. 70

σὺ μὲν πέπλευκας οὕτ' ἔνορκος οὐδενὶ^{*}
οὕτ' ἔξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου,
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἔστ' ἀρνήσιμον.

ῶστ' εἴ με τόξων ἐγκρατής αἰσθήσεται,
δῆλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.

ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.

ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά. 80

ἄλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαιοι δὲ αὐθις ἐκφανούμεθα.

νῦν δὲ εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ^{*}
δός μοι σεαυτόν, κάτα τὸν λοιπὸν χρόνον
κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

NE. ἔγὼ μὲν οὖς ἀν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
ἔφυν γὰρ οὐδέν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὕτ' αὐτὸς οὐθὲ, ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
ἄλλ' εἴμ' ἑτοῖμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν
καὶ μὴ δόλοισιν οὐ γὰρ ἔξ ένὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὁκνῶ 90

- προδότης καλεῖσθαι βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἔξαμαρτεῖν μᾶλλον ἡ νικᾶν κακῶς.
- ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς πᾶν, καύτὸς ὧν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἰχον ἐργάτιν.
νῦν δ' εἰς ἐλεγχον ἔξιὼν δρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἥγουμένην.
- ΝΕ. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν φευδῆ λέγειν;
- ΟΔ. λέγω σ' ἐγώ δόλῳ Φιλοκτίτην λαβεῖν.
- ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἡ πείσαντ' ἄγειν;
- ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται πρὸς βίαν δ' οὐκ ἀν λάβοις.
- ΝΕ. οὗτος ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
- ΟΔ. ίοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
- ΝΕ. οὐκ ἀρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
- ΟΔ. οὕ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγώ λέγω.
- ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἥγει δῆτα τὰ φευδῆ λέγειν;
- ΟΔ. οὔκ, εὶ τὸ σωθῆναι γε τὸ φεῦδος φέρει.
- ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν;
- ΟΔ. ὅταν τι δρᾶς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
- ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολεῖν;
- ΟΔ. αἴρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
- ΝΕ. οὐκ ἀρ' δέ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;
- ΟΔ. οὕτ' ἀν σὺ κείνων χωρὶς οὕτ' ἐκεῖνα σοῦ.
- ΝΕ. θηρατέ οὖν γίγνουτ' ἄν, εἴπερ ὁδὸς ἔχει.
- ΟΔ. ὡς τοῦτο γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
- ΝΕ. ποίω; μαθῶν γάρ οὐκ ἀν ἀρνούμην τὸ δρᾶν.
- ΟΔ. σοφός τ' ἀν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆται.
- ΝΕ. ἵτω ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείσ.
- ΟΔ. η μυημονεύεις οὖν ἂ σοι παρήνεστα;
- ΝΕ. σάφ' ἵσθι, ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεστα.
- ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγώ δ' ἀπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ', έάν μοι τοῦ χρόνου δοκήτε τε
κατασχολάξεις, αὐθὶς ἐκπέμψω πάλιν

95

100

105

110

115

120

125

τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἀν ἀγνοίᾳ προσῆ·
οὐδὲν δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἔγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἴμι, σοὶ παρεῖς τάδε·
Ἐρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαυτο νῷν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' ἀεὶ.

130

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ', ἐν ἔνεα ἔνεον
στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράζε μοι.

135

τέχνα γάρ τέχνας ἑτέρας προῦχει
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάστεται.

140

σὲ δ', ὁ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὡγύγιον· τό μοι ἔννεπε,
τί σοι χρεών ὑπουργεῖν.

ΝΕ. Νῦν μὲν ἵσως γάρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν ὅπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὀδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

145

ΧΟ. ἀντ.α'. Μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι

150

λέγ' αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσών με λάθη ποθέν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.

155

ΝΕ. Οἶκον μὲν δρᾶς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.

160

ΧΟ. ποῦ γάρ^δ τλήμων αὐτὸς ἀπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ^ρ ὡς φορβῆς χρεία
στίβον δύμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γάρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ίοῖς στυγερὸν στυγερῶς,
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

165

ΧΟ. στρ.β'. Οἰκτείρω νιν ἔγωγ^ρ, ὅπως,

μή του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ σύντροφον ὅμμ^ρ ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῷ
χρείας ίσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντέχει;
δι παλάμαι θιητῶν,
δι δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.

170

ἀντ.β'. Οὔτος πρωτογόνων ἵσως

οἴκων οὐδενὸς ὑστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὁδύναις ὅμοι
λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μεριμνήματ^ρ ἔχων βαρεῖ.
δι δ' ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπόκειται.

180

185

ΝΕ. Οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἔμοι·

θεῖα γάρ, εἴπερ κάγω τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὡμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ^ρ ὡς οὐ θεῶν του μελέτη,

190

195

τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὸν ὅδ' ἔξήκοι χρόνος, φῶ λέγεται
χρῆναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εὗστομ' ἔχε, παῖ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προύφανη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,

ἢ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.

205

βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γάρ θροεῖ.

ΧΟ. ἀντ.γ'. Ἀλλ' ἔχε, τέκνον,

ΝΕ. λέγ' ὁ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας.

210

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἴωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον ὄρμον
*αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἔστι γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμενην;
ποίας πάτρας ἀνὴρ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχοιμὲν ἀνείπων; σχῆμα μὲν γάρ Ἐλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δὲ ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὅκνω
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,

220

225

- ἔρημον δόδε κάφιλον *κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ· οὐ γὰρ εἰκὸς οὕτ' ἔμε
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτο γ' οὕθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
- NE. ἀλλ', ω̄ ξέν', ἵσθι τοῦτο πρώτον, οὕνεκα
Ἐλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βουλει μαθεῖν.
- ΦΙ. ω̄ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ', ω̄ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς δρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγονέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἰ.
- NE. ἔγὼ γένος μέν είμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' ἐσ οἴκον· αὐδῶμαι δὲ πᾶς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἴσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ω̄ φίλτατον πᾶι πατρός, ω̄ φίλης χθονός,
ω̄ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκούμήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
- NE. ἔξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἥσθα ναυβάτης
ἵμιν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἰλιον στόλου.
- NE. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ω̄ τέκνον, οὐ γὰρ οἰσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;
- NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἴδουν οὐδεπώποτε;
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομά γ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἥσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἔγὼ διωλλύμην;
- NE. ώς μηδὲν εἰδότ' ἵσθι μ' ὃν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ω̄ πολλ' ἔγὼ μοχθηρός, ω̄ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μηδὲ κληδῶν ὁδὸς ἔχοντος οἴκαδε
μηδ' Ἐλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἔμε
γελῶσι σῆγ' ἔχοντες, ή δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κάπι μεῖζον ἔρχεται.
- ω̄ τέκνον, ω̄ πᾶι πατρὸς ἔξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἴμ' ἔγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἵσως

235

235

240

245

250

255

260

τῶν Ἡρακλείων ὅντα δεσπότην ὑπλων,
δ τοῦ Ποίαντος πᾶς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χώ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὡδὸς ἔρημον, ἀγρία
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

265

πληγέντ' ἔχιδνης φοινίφ χαράγματι.
Ἐνύν ἦ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ῷχοντ' ἔρημον, ἥνικ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ.
τότ' ἀσμενοὶ μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου

270

εῦδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ὥχονθ, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ράκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
ἐπωφελῆμα σμικρόν, οἵ αὐτοῖς τύχοι.

275

σὺ δή, τέκνου, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὑπου στῆναι τότε;
ποῖ ἐκδακρῦσαι, ποῖ ἀποιμῶξαι κακά;
ὅρωντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπου,

280

οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδὲ ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
εὔρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὡ τέκνου.

ὅ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προῦβαινέ μοι,

285

καθεὶ τι βαιῆ τῇδ' ὑπὸ στέγη μόνον
διακονεῖσθαι· γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὁ μοι βάλοι
νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἀν τάλας
εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἀν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ ἀν οὐ παρῆν,

290

295

ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, δοκὶ σώζει μὲν ἀεί.
οἰκουμένη γάρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', δοκὶ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς ηγετού μάθησ.
ταύτη πελάζει ναυθάτης οὐδεὶς ἐκών·
οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν, οὐδὲ ὅποι πλέων
ἔξεμπολήσει κέρδος, η̄ ξενώσεται.

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γάρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἀνθρώπων χρόνῳ.
οὗτοί μὲν, ὅταν μολωσιν, δοκὶ τέκνον, λόγοις
ἔλεοῦσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτείραντες, η̄ τινα στολήν·
ἔκεινο δὲ οὐδείς, ήνικ' ἀν μνησθῶ, θέλει,
σῶσαι μὲν οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμα τάλας
ἔτος τόδη ηδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μὲν η̄ τ' Ὁδυσσέως βία,
δοιέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν ἐμοῦ παθεῖν.

- XO. ἔσικα κάγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἵστα
ξένοις ἐποικτείρειν στε, Ποίαντος τέκνον.
NE. ἔγω δὲ καύτὸς τοῖσθε μάρτυς ἐν λόγοις,
ώς εἴσ' ἀληθεῖς οἰδα, συντυχών κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὁδυσσέως βίας.
FI. η̄ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ώστε θυμοῦσθαι παθών;
NE. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσται ποτε,
ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν η̄ Σπάρτη θ' ὅτι
χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μῆτηρ ἔφυ.
FI. εὐ γ', δοκὶ τέκνον τίνος γάρ ὡδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἔγκαλῶν ἐλήλυθας;
NE. δοκὶ παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δὲ ἐρῶ,

300

305

310

315

320

325

- ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
ΦΙ. οἵμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὸν ἀν μάθω
 πρῶτον τόδ'. ἡ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.
ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὅποι,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶθανών.
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ω τέκνου, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἡ κεῖνον στένω.
ΝΕ. οἷμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ω τάλας,
 ἀλγήμασθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
ΦΙ. ὁρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
ΝΕ. ἡλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖος τ' Ὅδυσσεὺς χῶθροφεὺς τούμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ώς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἡ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ω ξέν', οὗτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἴμερῷ,
 ὅπως ἵδοιμ' ἄθαπτον οὐ γὰρ εἰδόμην 350
 ἐπειτα μέντοι χῶλος λόγος καλὸς προσῆν,
 εὶ τάπι Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἵών.
 ἦν δ' ἡμαρ ἥδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κάγῳ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
 κατηγόμην καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κεῖνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 355
 ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τά θ' ὅπλ' ἀπήγουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἱ δ' εἶπον, οἵμοι, τλημονέστατον λόγον,

δι σπέρμ' Ἀχιλλέως, τὰλλα μὲν πάρεστι σοι
πατρῷ ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.

365

κάγὼ δακρύστας εὐθὺς ἔξανίσταμαι
ὅργῃ βαρείᾳ, καὶ καταλγήστας λέγω,
δι σχέτλι', η τολμήστατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τάμα, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;

370

δι δ' εἴτ' Ὁδυσσεύς, πλησίον γάρ ὡν κύρει,
ναί, παῖ, δεδώκαστ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε.

ἔγὼ γάρ αὐτὸς ἔσωστα κάκεῖνον παρών.

κάγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἥραστσον κακοῖς

375

τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεές ποιούμενος,

εἰ τάμα κέινος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.

δι δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύστοργος ὡν,

δηχθεὶς πρὸς ἀξῆκουσεν ὡδὸς ἡμείψατο,

οὐκ ἡσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὕ σ' ἔδει.

καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θραυστομῶν,

380

οὐ μήποτ' ἐσ τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.

τοιαῦτ' ἀκούστας κάξουειδισθεὶς κακὰ

πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος

πρὸς τοῦ κακίστου κακὸν Ὁδυσσέως.

κούκι αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει.

385

πόλις γάρ ἔστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων

στρατός τε σύμπας· οἱ δὲ ἀκοσμοῦντες βροτῶν

διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.

λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δὲ Ἀτρείδας στυγῶν

ἐμοὶ θ δόμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

390

ΧΟ. στρ. Ὁρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μάτερ αὐτοῦ Διός,

ἀ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυστον νέμεις,

σὲ κάκεῖ, μάτερ πότνι', ἐπηυδώμαν,

395

ὅτ' ἐσ τόνδ' Ἀτρείδαν ὑβρις πᾶστ' ἔχώρει,

ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,

ἰὸ μάκαιρα ταυροκτόνων

400

λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.

- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἕοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὃ ξένοι, πεπλεύκατε,
καὶ μοι προσάρδεθ' ὅστε γιγνώσκειν ὅτι
ταῦτ' ἔξ 'Ατρειδῶν ἔργα κάξ 'Οδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἀν λόγου κακοῦ
γιγάντη θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἣς
μηδὲν δίκαιον ἐσ τέλος μέλλοι ποιεῖν.
ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας δι μείζων ταῦθ' ὄρῳν ἥνείχετο. 410
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὃ ξέν· οὐ γὰρ ἀν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἔγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἡ χοῦτος οἰχεται θανών;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νύει. 415
- ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ δι Τυδέως γόνος
οὐδὲ οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'. ἐπίστω τοῦτο γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα⁴²⁰
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν 'Αργείων στρατῷ.
- ΦΙ. τί δ' *ὅς παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τὸ ἔμός,
Νέστωρ δι Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἔξηρυκε, βουλεύων συφά.
- ΝΕ. κεῖνός γε πράστει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
'Αντιλοχος αὐτῷ φροῦδος ὅσπερ ἦν γόνος. 425
- ΦΙ. οἵμοι, δύ' αὔτως δείν' ἔλεξας, οὖν ἔγώ
ἥκιστ' ἀν ἡθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οὖδε μὲν
τεθνᾶσ', 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ, κάνταῖθ' ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδâσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος, ἀλλὰ χαὶ σοφαὶ
γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῖθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα
- ΝΕ. χοῦτος τεθνηκὼς ἦν· λόγω δέ σ' ἐν βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω. πολεμος οὐδέν' ἀνδρὸς ἔκὼν 435

- αίρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὁδυσσέως ἔρεις;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὅς οὐκ ἀν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐώῃ τοῦτον οἰσθ' εἰς ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἴδον αὐτόν, ἥσθόμην δ' ἔτ' ὅντα νιν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πως τὰ μὲν πανούργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ "Αἰδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εῦρω κακούς; 450
- ΝΕ. ἐγὼ μέν, ὃ γένεθλον Οἰταίον πατρός,
τὸ λοιπὸν ἥδη τηλόθεν τό τ' Ἰλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι.
ὅπου θ' ὁ χείρων τάγαθοῦ μείζον σθένει
κάποιοθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δεινὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρεξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 455
- νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἵωμεν ὡς ὀπηνίκ' ἀν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκη, τηνικαῦθ' ὄρμώμεθα. 460
- ΦΙ. ἥδη, τέκνον, στέλλεσθε;
- ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
- πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ γγύθεν σκοπεῖν.
- ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ὃ τέκνον,
πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἰκόν ἔστι προσφιλές,

- ἴκετης ἵκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὗτω μόνον,
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷοις ὥρᾶς
ὄσοισί τ' ἔξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖστι γενναίοισί τοι
τό τ' αἰσχρὸν ἔχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὔκλεές.
σοὶ δὲ ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὁ παῖ, πλεῖστον εὔκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ. ήμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μᾶς.
τολμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ἔυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνουν,
πεισθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὡν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς
ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου·
ἀλλ' ἡ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
ἡ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εύβοίας σταθμά,
κάκεῖθεν οὖ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξης φίλῳ,
ὅν δὴ παλαι' ἀν ἔξότου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἴγμενοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς,
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἔκσωσαι δόμοις.
ἀλλ' ἡ τέθνηκεν, ἡ τὰ τῶν διακόνων,
ώς εἰκός, οἵμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλον.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καύτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ώς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θᾶτερα.

- χρὴ δ' ἔκτὸς ὅντα πημάτων τὰ δείν' ὄραν,
χῶταν τις εὐ̄ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθη.505
- ΧΟ. ἀντ. Οἴκτειρ', ἀναξ· πολλῶν ἐλεξεν δυσοίστων πόνων
ἀθλ', δοστα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εὶ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας,
ἔγω μέν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,510
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς
πορεύσαιμ ἀν ἐς δόμους, τὰν *θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών.
- ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερής παρῆς,
ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,515
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.
- ΧΟ. ἡκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, δρμάσθω ταχύς.
χὴ ναῦς γάρ ἄξει κούκι ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ὁ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἀν ὑμὸν ἐμφανῆς
ἔργῳ γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ.530
ἴωμεν, ω παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄσοικον εἰσοίκησιν, ὡς με καὶ μάθης
ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἵμαι γάρ οὐδὲ ἀν ὅμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε.535
ἔγω δ' ἀνάγκῃ προῦμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἀνδρε γάρ δύο,
δ μὲν νεώς σῆς ναυβάτης, δ δ' ἄλλόθρους,540
χωρεῖτον, δν μαθόντες αὐθὶς εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἄχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὅς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυσὶν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποὺ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὕ,

545

τύχη δέ πως πρὸς ταῦτὸν ὁρμισθεὶς πέδουν.
πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἴκου ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἥκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι

550

σοὶ πάντες εἰεν οἱ νεναυτοληκότες,
ἔδοξέ μοι μὴ σῆγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἵσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἀ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα

555

βουλεύματ' ἔστι, κοὺ μόνον βουλεύματα,
ἄλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἔξαργούμενα.

NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εὶ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ.
φράσον δ' ἄπερ γ' Ἐλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

560

EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.

NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἡ λόγοις πάλιν;

EM. οὐκ οὖδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

NE. ἡ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυνναυβάται
οῦτω καθ' ὄρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;

565

EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτε.

NE. πῶς οὖν Ὁδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἑτοῖμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;

EM. κεῦνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἥνικ' ἔξανηγγύμην ἔγώ.

570

NE. πρὸς ποῖον ἀν τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἐπλει;

EM. ἦν δή τις—ἄλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τις ἐστίν· ἀν λέγης δὲ μὴ φώνει μέγα.

ΝΕ. ὅδ' ἔσθι ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.

575

ΕΜ. μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ἐν λαβὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΦΙ. τί φησιν, ὡς παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;

ΝΕ. οὐκ οἰδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κάμε τούσδε τε.

580

ΕΜ. ὡς σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγώ κείνων ὅπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἵ ἀνὴρ πένης.

ΝΕ. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδαις στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῇ λόγου
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὥν ἀκήκοας.

585

ΕΜ. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕ. σκοπῶ κάγῳ πάλαι.

ΕΜ. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.

590

ΝΕ. ποιοῦ λέγων.

ΕΜ. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὕπερ κλύεις
ὅ Τυδέως παῖς η̄ τ' Ὁδυσσέως βίᾳ,
διώμοτοι πλέουσιν η̄ μὴν η̄ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν, η̄ πρὸς ἵσχυος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἥκουον σαφῶς
'Οδυσσέως λέγοντος, οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θάτέρου, δράσειν τάδε.

595

ΝΕ. τίνος δ' Ἀτρείδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ηδη̄ χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς δ' πόθος αὐτοὺς ἵκετ', η̄ θεῶν βίᾳ
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνονται κακά;

600

ΕΜ. ἐγώ σε τοῦτ', ἵστως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις η̄ν τις εὐγενής,
Πριάμον μὲν υἱός, ὅνομα δ' ὠνομάζετο
Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος

605

ὅ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἐπη
δόλιος Ὁδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ· Ἀχαιοῖς ἐσ μέσον, θήραν καλήν·
ὅς δὴ τά τ' ἀλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν
καὶ κάπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγουντο νήσου τῆσδε ἐφ' ἦς ναίει τὰ νῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἥκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἕκουσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἥκουσας, ω̄ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καῦτῷ παραινῶ κεῖ τινος κήδει πέρι.

ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἡ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γάρ ὅδε κάξ· Ἄιδου θανῶν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὅσπερ οὔκείνου πατέρο.

ΕΜ. οὐκ οἴδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ¹
ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

ΦΙ. οῦκον τάδ', ω̄ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἀν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεώς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἀν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἔμοὶ²
κλύσοιμ' ἔχιδνης, ἡ μ' ἔθηκεν ὥδ' ἀπονν.

ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἴδ' ὄθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ', ω̄ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ³
πέλαγος ὄριζη τῆς Ὁδυσσέως νεώς.

ἴωμεν. ἡ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὑπονον κάναπαυλον ἥγαγεν.

ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τούκ πρῷρας ἀνῆ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.

610

615

620

625

630

635

640

- ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
 ΝΕ. οὐκ· ἀλλὰ κάκεινοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ̄ ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψαι τε χάρπασαι βίᾳ.
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβών
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. 645
 ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὡν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 ΝΕ. τί τοῦθ' ὁ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι;
 ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, φῷ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἐλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ. 650
 ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἀλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;
 ΦΙ. εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρύηκεν, ώς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
 ΝΕ. ἡ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἀ νῦν ἔχεις;
 ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἀλλα γ' ἔσθ', ἀ βαστάζω χεροῖν. 655
 ΝΕ. ἀρ' ἔστιν ὥστε κάγγύθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὕσπερ θεόν;
 ΦΙ. σοί γ', ω τέκνον, καὶ τοῦτο κᾶλλο τῶν ἐμῶν
 δόποιον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
 ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε τὸν δ' ἐρωθ' οὔτως ἔχω
 εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν εἰ δὲ μή, πάρες. 660
 ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ω τέκνον, θέμις,
 ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἴδειν,
 ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν 665
 ἔχθρῶν μ' ἔνερθεν ὅντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσται μόνον.
 εὐεργετῶν γὰρ καῦτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον.
 ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἄν κτήματος κρείσσων φίλος.]
- ΝΕ. χωροῖς ἄν εἴσω.

- ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ἔξυπαραστάτην λαβεῖν. 675
- ΧΟ. στρ.α'. Λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
[Ἔξιονα] κατ' ἀμπυκα δὴ δρομάδα
δέσμιον ὡς ἔβαλ' ὁ παγκρατῆς Κρόνου παῖς· 680
ἄλλον δ' οὕτιν' ἔγωγ' οἴδα κλύων οὐδὲ ἐσιδῶν μοίρᾳ
τοῦδ' ἔχθιον συντυχόντα θνατῶν,
ὅς οὗτ' ἔρξας τιν' οὕτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἵσος ἐν *γ' ἵσοις ἀνήρ, 685
ἄλλυνθ δὲ ἀναξίως.
τόδε θαῦμ' ἔχει με, πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ρόθιών μόνος κλύων, πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω
βιοτὰν κατέσχεν. 690
- ἀντ.α'. "Ιν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἔγχώρων κακογείτονα,
παρ' φῖ στόνον ἀντίτυπον
†Βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἰματηρόν· 695
οὐδὲ ὃς [τὰν] θερμοτάταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἥπιοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν· 700
εἴρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα
τότ' ἀν εἰλυόμενος, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι, πόρον ἀνίκ' ἐξανείη
δακέθυμος ἄτα· 705
- στρ.β'. Οὐ φορβάν ιερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὡκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν. 710
ὡ μελέα ψυχά,
ὅς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτει χρόνῳ,
λεύσσων δ' ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
αἰεὶ προσενώμα. 715

ἀντ.β'. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας

εὐδαίμων ἀνύστει καὶ μέγας ἐκ κείνων

720

ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει

πολλῶν μηνῶν, *πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν,

Μηλιάδων νυμφᾶν

725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὅχθαις, ὦν' ὁ χαλκασπις ἀνὴρ θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,

Οἴτας ὑπὲρ ὅχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὁδὸς ἐξ οὐδενὸς

730

λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ὁδὸς ἔχει;

ΦΙ. ἀ ἀ, ἀ ἀ.

NE. τί ἔστιν;

ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἵθ', ω τέκνον.

NE. μῶν ἄλγος ἵσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.

735

ω θεοί.

NE. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.

ἀ ἀ, ἀ ἀ.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὁδὸς ἔστι

740

σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κού δυνήσομαι κακὸν

κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται

διέρχεται. δύστηνος, ω τάλας ἔγω.

ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, ἀπαππαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαππαῖ.

745

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τι σοι, τέκνον, πάρα

ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·

ἀπάμησον ως τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἵθ', ω παῖ.

750

NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου

τοσήνδιν γὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ω τέκνον.

NE. τί ἔστιν;

- ΦΙ. οἰσθ', ὁ παῖ. 755
- ΝΕ. τί σοὶ;
οὐκ οἶδα.
- ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα, παππαπαππαπαῖ.
- ΝΕ. δεινόν γε τούπισαγμα τοῦ νοσήματος.
- ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ρήτον· ἀλλ' οἴκτειρέ με.
- ΝΕ. τί δῆτα δράσω;
- ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῷς.
ηκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἵσως
ώς ἐξεπλήσθη.
- ΝΕ. ίώ ίώ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
- ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτο γ· ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
τάδ', ὥσπερ ἥτου μ' ἀρτίως, ἔως ἀνῆ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν,
σωζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίη τόδε·
κούκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔân χρεὼν
ἔκηλον εὔδειν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῷ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἄμα
κᾶμ', ὅντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.
- ΝΕ. θάρσει προνοίας οὔνεκ'. οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κάμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
- ΦΙ. ίδον δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
- ΝΕ. ὁ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν γένοιτο δὲ
πλοῦς οὐριός τε κεύσταλής, ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοὶ χῶ στόλος πορσύνεται.
- ΦΙ. τάλλα δέδοικ', ὁ παῖ, μή μ' ἀτελῆς εὐχή·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βιθοῦ

κηκίον αῖμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

παπᾶ, φεῦ.

785

παπᾶ μᾶλ', ὃ πούς, οἵα μὲν ἐργάσει κακά.

προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἷμοι μοι τάλας.

ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.

ἀπτατᾶ.

790

ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερὲς

στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ηδε. φεῦ, παπᾶ.

παπᾶ μᾶλ' αὐθις. ὃ διπλοῖ στρατηλάται,

Ἄγαμεμινον, ὃ Μενέλαε, πῶς ἀν ἀντ' ἐμοῦ

τὸν ἵσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;

795

ῶμοι μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος

οὗτῳ κατ' ἡμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε;

ὦ τέκνον, ὃ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν

τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ

800

ἔμπρησον, ὃ γενναῖε· κάγώ τοι ποτὲ

τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,

ἄννη σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ἄν, τέκνον, κυρεῖς;

805

NE. ἀλγῶ πάλαι δὴ τάπι σοὶ στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ', ὃ τέκνον, καὶ θάρσος ἵσχ'. ὡς ηδε μοι
δέξεια φοιτᾶ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.

NE. θάρσει, μενοῦμεν.

ΦΙ. η μενεῖς;

NE. σαφῶς φρόνει.

810

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.

NE. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.

NE. ἔμβαλλω μενεῖν.

ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε

- ΝΕ. ποῖ λέγεις;
 ΦΙ. ἄνω
- ΝΕ. τί παραφρονεῖς αῦ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλου; 815
 ΦΙ. μέθεις μέθεις με.
- ΝΕ. ποῖ μεθῶ;
 ΦΙ. μέθεις ποτέ.
- ΝΕ. οὐ φημ' ἔάστειν.
 ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγγη.
- ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ὡ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὥπως ἔχω.
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔâ. 820
- ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὑπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
 ἴδρως γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μελαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγής φλέψ. ἀλλ' ἔάσωμεν, φίλοι,
 ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἄν εἰς ὑπνον πέσῃ. 825
- ΧΟ. στρ. "Υπν' ὁδύνας ἀδάής, "Υπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαὲς ἡμῖν Ἐλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ὕναξ.
 δύμασι δ' ἀντίσχοις
 τάνδ' αἴγλαν, ἀ τέταται ταῦν. 830
 ἵθ' ἵθι μοι παιῆων.
 ὡ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
 ποὶ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
 φροντίδος. ὄρᾶς ἡδη.
 πρὸς τί μένομεν πράστειν;
 κυιρός τοι πάντων γνώμαν ἵσχων
 πολὺ παρὰ πόδα κράτος * * * ἄρνυται. 835
 αἴσιον?
- ΝΕ. ἀλλ' ἐδε μὲν κλύει σύδεν, ἐγ δ' ὄρῶ οὖνεκα θύραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῖδε πλέοντες.
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψείδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος. 840
- ΧΟ. ἀντ. Ἀλλά, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται.

- ὅν δ' ἀν ἀμείβῃ μ' αὐθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ω τέκνου, 845
πέμπε λόγων φάμαν·
ώς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακής
ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅτι δύνα μάκιστον,
κεῖνο μοι, κεῖνο λάθρα * * 850
ἔξιδον ὅπως πράξεις.
οἰσθα γὰρ δν αὐδῶμαι·
εὶ ταύταν * τούτῳ γνώμαν ἵσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
ἐπ. Οὐρός τοι, τέκνου, οὐρος· 854
ἀνὴρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγάν,
ἐκτέταται νύχιος, (ἀλεής ὕπνος ἐσθλός,) 860
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων,
ἀλλά * τις ὡς Ἀιδα παρακείμενος
όρῃ. †βλέπ' εὶ καίρια φθέγγει.
τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμῷ φροντίδι, παῖ,
πόνος δ μὴ φοβῶν κράτιστος.
- ΝΕ. σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν. 865
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα κάνάγει κάρα.
- ΦΙ. ω φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ω παῖ, τοῦτ' ἀν ἔξηνχησ' ἐγὼ
τλῆναι σ' ἐλεινῶς ὀδε τάμα πήματα 870
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οῦκονν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οῦτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις καξε εὐγενῶν,
ω τέκνου, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κάναπαυλα δή, τέκνου,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνου,

- ἴν', ἡνίκ' ἀν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
 ὅρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδὲ ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
- NE. ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κάμπινέοντ' ἔτι·
 ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαια σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δὲ αὖτε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξεν ἐμοὶ τε δρᾶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ω παῖ, καί μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δὲ ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ
 ὁσμῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἀλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί. 890
 NE. ἔσται τάδ· ἀλλ' ἵστω τε καῦτὸς ἀντέχουν.
- ΦΙ. θάρσει, τό τοι σύνηθες ὅρθώσει μ' ἔθος.
- NE. παπαῖ· τί δῆτ' ἀν δρῷμον ἐγὼ τοὺνθένδε γε; 895
 ΦΙ. τί δὲ ἔστιν, ω παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
 NE. οὐκ οὖδ' ὅποι χρὴ ταῦπορον τρέπειν ἔπος.
 ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ω τέκνον, τάδε.
 NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἥδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
 ἔπεισεν ώστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι; 900
 NE. ἄπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
 δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.
 NE. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οῦκον ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δὲ αὐδᾶς ὄκνω.
 NE. ω Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θάμνον δέει καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἀνήρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμην ἔφυν,
 προδούς μ' ἔοικε κάκλιπάν τὸν πλοῦν στελεῖν. 910
 NE. λιπών μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ω τέκνου; ώς οὐ μανθάνω.

ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γάρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλου.

ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας;

ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;

ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.

ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;

ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.

ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ω ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ώς τάχος τὰ τόξα μοι.

ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γάρ ἐν τέλει κλύειν
τὸ τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙ. ω πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἵα μ' εἰργάσω,
οἵη ἡπάτηκας· οὐδέν ἐπαισχύνει μ' ὅρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἵκετην, ω σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξα ἐλών.

ἀπόδος, ἴκνονται σ', ἀπόδος, ἴκετεύω, τέκνου.
πρὸς θεῶν πατρῷων, τὸν βίον με μάφελης.

ῶμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ώς μεθήσων μῆποθ', ωδὸς ὁρᾷ πάλιν.

ω λιμένες, ω προβλῆτες, ω ξυνουσίαι
θηρῶν ὄρειων, ω καταρρῶγες πέτραι,

ὑμῶν τάδ', οὐ γάρ ἄλλον οἰδ' ὅτῳ λέγω,
ἄνακλαιομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,

οἵη ἔργ' ο παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως·
ομόστας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγειν

προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μουν
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχειν,

καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
ώς ἄνδρ' ἐλών ισχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγειν,

915

920

925

930

935

940

945

κούκ οἰδ' ἐναίρων νεκρόν, ἡ καπνοῦ σκιάν,
εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἀν σθένοντά γε
εἶλέν μ'. ἐπεὶ οὐδὲ ἀν δύναται τοιούτην,
νῦν δὲ ἡπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἄλλ' ἀπόδος. ἄλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦν.

950

τί φῆς; σιωπᾶς. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψυλός, οὐκ ἔχων τροφήν.
ἄλλ' αὐανοῦμαι τῷδε ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν δρυνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδε, ἄλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὅντες ἐφερβόμην,
καὶ μ' οὐσις ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν.
φόνον φόνου δὲ ρύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.

955

ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εὶς καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εὶς δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἡδη ἀστὴν καὶ τοῦς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οὔκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδε ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἄλλὰ καὶ πάλαι.

960

ΦΙ. ἐλέησον, ω παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆσται
σαυτοῦ βροτοῖς ὅμειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἵμοι, τί δράσω; μήποτε ὥφελον λιπεῖν
τὴν Σκύρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.

965

ΦΙ. οὐκ εὶς κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δὲ ἀνδρῶν μαθῶν
ἔοικας ἦκειν αἰσχρά. νῦν δὲ ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς ἔκπλει, τάμα μοι μεθεὶς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔ. ω κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;
οὐκ εὶς μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτα ἐμοὶ πάλιν;

970

ΦΙ. οἵμοι, τίς ἀνήρ; ἀρ' Οδυσσέως κλύώ;

ΟΔ. Οδυσσέως, σάφεστος, ἐμοῦ γάρ, δύνεις οἰσορᾶς.

ΦΙ. οἵμοι πέπριμαι κάπολωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα

- δ ἔνδιλλαβόν με κάπονοσφίσας ὅπλων.
- ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἵσθ, οὐκ ἀλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
- ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.
- ΟΔ. τοῦτο μέν,
οὐδὲ ἦν θελη, δράστει ποτ· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
- ΦΙ. ἔμ', ω κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἴδ' ἐκ βίας ἀξουσιών;
- ΟΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἑκών. 985
- ΦΙ. ω Λημνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
‘Ηφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἴ μ' οὐτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
- ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ, ὧν εἰδῆς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, φῶ δέδοκται ταῦθ· ἐπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
- ΦΙ. ω μῖσος, οὐα κάξαινευρίσκεις λέγειν
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὕκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οῦ φημ' ἔγωγε.
- ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατήρ ἄρ' ἔξεφυσεν οὐδὲ ἐλευθέρους. 995
- ΟΔ. οὕκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
- ΦΙ. οὐδέποτέ γ· οὐδὲ ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἔως γ' ἂν οὐ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργαστείεις;
- ΦΙ. κράτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἀνωθεν αἰμάξω πεσών.
- ΟΔ. ἔνδιλλάβετε *γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ω χεῖρες, οὐα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
- ω μηδὲν ὑγιὲς μηδὲ ἐλεύθερον φρονῶν,
οἱ *αὐτοὶ μὲν πηλίθεοι, ὡς μὲν ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παιδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί, 1005

ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδὲν ἥδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ παθον.
ἄλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ¹⁰¹⁰
ψυχή νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κού θέλονθ' ὅμως
εὖ προύδιδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.

καὶ νῦν ἔμ', ω δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾧ με προύβάλον
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.

ὅλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.
ἄλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,¹⁰²⁰
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὖθ', δτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἵσι σὺν ταῦθ' ὑπηρετεῖς.

καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κάναγκη ζυγεῖς
ἔπλεις ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ώς σὺν φήσι, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὅς οὐδέν εἴμι καὶ τέθυνχ' ὑμῖν πάλαι.

πῶς, ω θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἴμι σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὔξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ιερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἔκβαλέων ἐμέ.

κακῶς ὅλοισθ'. ὀλεῖσθε δ' ἥδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ώς μέλει γ'. ἐπεὶ οὕποτ' ἀν στόλον
ἔπλευσατ' ἀν τόνδος οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἥγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ἄλλ', ω πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθ' ἄλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ

1010

1015

1020

1025

1030

1035

1040

- ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κάμ' οἰκτείρετε.
 ὡς ζῷ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δὲ ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῦμ' ἀν τῆς νόσου πεφευγέναι.
- ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
 τήνδ' εἰπ', Ὁδυσσεῦ, κούχ ὑπείκουπαν κακοῖς. 1045
- ΟΔ. πόλλ' ἀν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρείκοι· νῦν δὲ ένὸς κρατῶ λόγου.
 οὐδὲ γάρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτος εἰμ' ἐγώ·
 χῶπου δικαίων κάγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 οὐκ ἀν λάθοις μου μᾶλλον οὐδένεν' εὔστεβῃ. 1050
- νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆζων ἔφυν,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοὶ γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
 ἔταπε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν, 1055
- τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγώ δ', οὐδὲν σοῦ κάκιον οὐδὲν ἀν
 τούτων κρατύνειν, μηδὲ ἐπιθύνειν χερί.
 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. 1060
- ἡμεῖς δὲ ἵωμεν. καὶ τάχ' ἀν τὸ σὸν γέρας.
 τιμὴν ἐμοὶ νεύμειν, ἦν σ' ἐχρῆν ἔχειν.
- ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
- ΟΔ. μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή.
- ΦΙ. ὁ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὔτως ἄπει;
- ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευστε, γενναῖός περ ἂν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
- ΦΙ. ἡ καὶ πρὸς ὑμῶν ὡδὸν ἔρημος, ω ξένοι,
 λειφθήσομαι δὴ κούκ έποικτερεῖτέ με; 1070
- ΧΟ. ὅδ' ἔστιν ἡμῶν ναυκράτωρ δ παῖς. ὅσ' ἀν
 οὐτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χημεῖς φαμέν.
- ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδε· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεώς
στειλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.

χοῦτος τάχ' ἀν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λώφω τιν' ἡμῖν. νῷ μὲν οὖν ὄρμώμεθον,
ἡμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὄρμᾶσθαι ταχεῖς.

1080

ΦΙ. στρ.α'. Ὡς κοῖλας πέτρας γύαλον

θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὡς τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θυήσκοντι συνοίσει. 1085
ἄμοι μοί μοι.

ὡς πληρέστατον αὔλιον

λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἄμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
σιτονόμου μελεος πόθεν ἐλπίδος;

εἴθ' αἰθέρος ἄνω

πτωκάδες ὁξυτόνου διὰ πνεύματος

ἐλωσί μ'. τοὺς γὰρ ἔτ' ἵσχύω. τούκέτ' ἀρκῶ. ? 1095

ΧΟ. στρ.β'. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας,

ὦ βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχα τῷδ' ἀπὸ μείζονος,
εὗτέ γε παρὸν φρονῆσαι

τοῦ λώφους δαίμονος εἶλου τὸ κάκιον *αἰνεῖν.

1100

ΦΙ. ἀντ.α'. Ὡς τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἥδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὄλονμαι,
αἰλῖ αἰλῖ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πταγῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἵσχων ἀλλά μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός·

ἰδοίμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἵσον χρόνου

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

1115

ΧΟ. ἀντ.β'. Πότμος σε δαιμόνων τάδ' * * ,

οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς *ἀμᾶς. στυγερὰν ἔχε

δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.

1120

καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.

ΦΙ. στρ.γ'. Οἴμοι μοι, καί που πολιάς

πόντου θινὸς ἐφήμενος,

γελᾶ μου, χερὶ πάλλων

τὰν ἐμὰν μελέον τροφάν,

τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν.

ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων

χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

ἢ που ἐλεινὸν ὄρῆς, φρένας εἴ τινας

ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον

ἀθλον *ἄρ' ὀδέ σοι

οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον·

ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ

πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει.

1125

1130

1135

ὅρων μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνόν τε φῶτ' ἐχθροπόν,

μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ'

Τ' Οδυσσεύς.

ΧΟ. στρ.δ'. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν,

1140

εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν

ἔξωσαι γλώσσας ὁδύναν.

κεῖνος δὲ εἰς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεὶς, τοῦθ' ἐφημοσύνᾳ,

κοινὰν ἦνυσσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

1145

ΦΙ. ἀντ.γ'. Ὡ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'

ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδε ἔχει

χῶρος οὐρεσιβώτας,

φυγὴ μὲν οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων

πελᾶτ· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,

δύνστανος ἐγὼ ταῦν,

ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε, νῦν καλὸν

1150

ἀντίφοναν κορέσσαι στόμα πρὸς χάριν

1155

- έμας σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὡδ' ἐν αὔραις τρέφεται,
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἴα;
 ΧΟ. ἀντ.δ'. Πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πελασσον
 εὐνοίᾳ πάσῃ πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σοὶ
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν. 1160
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαής δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, φῦξυνοικεῖ.
 ΦΙ. Πάλιν πάλιν παλαιὸν
 ἀλγημὲν ὑπέμνασας, ὡς λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὥλεσας; τί μ' εἴργασαι;
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
 Τρωάδα γάν μ' ἥλπισας ἄξειν. 1175
 ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπό νύν με λείπετ' ἥδη.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε πράσσειν.
 ἵωμεν ἵωμεν
 ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται. 1180
 ΦΙ. μή, πρὸς ἀραιὸν Διός, ἔλθης, ίκετεύω.
 ΧΟ. μετρίαζε.
 ΦΙ. ὡς ξένοι,
 μείνατε, πρὸς θεῶν.
 ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
 ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαιμῶν δαιμῶν.
 ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
 ὡς ποὺς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ὡς ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθίς. 1190
 ΧΟ. τί ρέξοντες ἀλλοκότῳ
 γνώμᾳ τῶν πάρος, ὃν προῦφαινες;
 ΦΙ. οὕτοι νεμεσητόν,

ἀλύοντα χειμερίφ

λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.

1195

ΧΟ. βάθι νυν, ὡς τάλαν, ὡς σε κελεύομεν.

ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἵσθι τόδ' ἔμπεδον,

οὐδὲ εἰ πυρφόρος ἀστεροπητής

βροντᾶς αὐγάσις μὲν εἴσι φλογίζων.

ἔρρετω Ἱλιον, οἵ θύπ' ἐκείνω

1200

πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι.

ἄλλ', διένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.

ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;

ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,

ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε.

1205

ΧΟ. ὡς τίνα δὴ ρέξης παλάμαν ποτέ;

ΦΙ. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί-

φονῆ φονῆ νόσος ἥδη.

ΧΟ. τί ποτε;

ΦΙ. πατέρα ματεύων.

1210

ΧΟ. ποῖ γάς;

ΦΙ. ἐς Ἀιδου.

οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.

δι πόλις δι πατρία,

πῶς ἀν εἰσίδοιμ ἄθλιός σ' ἀνήρ,

ὅς γε σὰν λιπῶν

ιερὰν λιβάδ', ἔχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς

ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

1215

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἥδη καὶ πάλαι νεώς ὅμοῦ

στείχων ἀν ἦ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας

Οδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως

γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἴοντ' ἐλεύσομεν.

1220

ΟΔ. οὐκ ἀν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος

κέλευθον ἔρπεις ὠδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἀμαρτία τίς ἦν;

1225

ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὃν οὐ σὺ πρέπον;
ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχρᾶις ἄνδρα καὶ δόλοις ἐλών.

ΟΔ. τὸν ποῖον; ὥμοι μῶν τι βουλεύει νέον;
ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ

1230

ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
ΝΕ. παρ' οὖπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα, αὐθίς πάλιν

ΟΔ. ὁ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;
ΝΕ. αἰσχρῶς γάρ αὐτὰ κού δίκη λαβὼν ἔχω.

ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἔστι τάληθή λέγειν.

1235

ΟΔ. τί φήσ, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;
ΝΕ. δίς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἀν οὐδ' ἄπαξ ἐβούλόμην.
ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοώς λόγον.

1240

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν, ὃς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
ΝΕ. τί φήσ; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;

ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδε ἔγώ.
ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἔξαυδᾶς σοφόν.

ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά.
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.

1245

ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἢ γ' ἔλαβες βυνλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕ. τὴν ἀμαρτίαν
αἰσχρὰν ἀμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;
ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.

1250

ΟΔ. * * * * *

ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ΟΔ. οὐ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.

ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον.

ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὄρᾶς
κώπης ἐπιψαύουσαν;

1255

ΝΕ. ἀλλὰ κάμέ τοι
ταῦτὸν τόδ' ὅψει δρῶντα κού μέλλοντ' ἔτι.

- ΟΔ. καίτοι σ' ἔάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὃς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κάν τὰ λοίφ' οὗτω φρονῆς,
ἴσως ἀν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', ὡς Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψυς τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὐτοὶ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ῶμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
- ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἀκουσον οὖς ἥκω φέρων.
- ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὸν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἐπράξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
- ΝΕ. οὕκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
ΦΙ. τοιοῦτος ἥσθα τοῖς λόγοισι χάτε μου
τὰ τόξον ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
- ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.
- ΦΙ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα. 1275
μάτην γὰρ ἀν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.
- ΝΕ. οὗτω δέδοκται;
- ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἵσθ' ἡ λέγω.
- ΝΕ. ἀλλ' ἥθελον μὲν ἀν σε πεισθῆναι λόγοις
ἔμοισιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
- ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην. 1280
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, καὶ τα νουθετεῖς ἐμὲ
ἔλθων, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.
δόλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἐπειτα δὲ
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.
- ΝΕ. μὴ πεύξῃ πέρα. 1285

δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πῶς εἴπας; ἀρὰ δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕ. ἀπώμοσ' ἄγνοῦ Ζηνὸς ὑψιστον σέβας.

ΦΙ. ὡ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες, ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙ. τέκνου, τίνος φώνημα; μῶν Ὁδυσσέως ἐπησθόμην;

ΟΔ. σάφ' ἵσθι· καὶ πέλας γ' ὄρᾶς,
ὅς σ' ἐσ τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θελῃ.

ΦΙ. ἀλλ' οὖ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὁρθωθῆ βέλος.

ΝΕ. ἂ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.

ΦΙ. μέθεις με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνου.

ΝΕ. οὐκ ἀν μεθείην.

ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

ΝΕ. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.

ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἵσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τὸν τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
οἵτας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕ. εἰεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κούκ ἔσθ' ὅπου
ὄργην ἔχοις ἀν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὡ τέκνου,
ἐξ ἡς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἥκου ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

ΝΕ. ἥσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τέ μ'. ὃν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι
ἄκουστον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
ὅσοι δ' ἔκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,

1290

1295

1300

1305

1310

1315

ῶσπερ σύ, τούτοις οὕτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιον ἐστιν οὗτ' ἐποικτείρειν τινά.

1320

σὺ δὲ ἡγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
ἐάν τε νοιθετῆ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἥγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δὲ ὄρκιον καλῶ·

καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.

1325

σὺ γὰρ νοσεῖς τόδος ἀλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ

σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὅφις·

καὶ παῦλαν ἵσθι τῆσδε μήποτ' ἀν τυχεῖν

νόσου βαρείας, ὡς ἀν αὐτὸς ἥλιος

1330

ταύτη μὲν αἴρῃ, τῇδε δὲ αὖ δύνη πάλιν,

πρὶν ἀν τὰ Τροίας πεδίον ἔκὼν αὐτὸς μόλης,

καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν

νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα

ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς.

1335

ὡς δὲ οἶδα ταῦτα τῇδε ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἀλούς,

"Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς

ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδε ἔτι,

ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους

1340

Τροίαν ἀλῶνται πᾶσαν ἡ δίδωσ' ἔκὼν

κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευσθῆ λέγων.

ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.

καλὴ γὰρ ἡ πίκτησις, Ἐλλήνων ἔνα

κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας

εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον

Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

1345

ΦΙ. ὁ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα κούκ ἀφῆκας εἰς Ἀιδου μολεῖν;
οἵμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγους
τοῖς τοῦδος, ὃς εὖνος ὁν ἐμοὶ παρήνεσεν;
ἄλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δύσμορος

1350

εἰς φῶς τάδ’ ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὃ τὰ πάντ’ ἵδόντες ἀμφ’ ἐμοῦ κύκλοι,
 ταῦτ’ ἔξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵ μ’ ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ’ οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύστειν. οἷς γάρ ή γνώμη κακῶν
 μῆτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ’ ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.

1355

χρῆν γάρ σε μήτ’ αὐτόν ποτ’ εἰς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ’ ἀπείργειν· οἵ γέ σου καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, [οἱ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ’ ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκη
 ’Οδυσσέως ἔκριναν,] εἴτα τοῖσδε σὺ
 εἰ ἔνυμαχήσων, καὶ μάκρης τάδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ’, ἂ μοι ξυνώμοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καῦτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔτα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.

1360

χοῦτω διπλῆν μὲν ἔξ ἐμοῦ κτήσει χάριν
 διπλῆν δὲ πατρός· κούκλους ἐπωφελῶν
 δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

1365

ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ’, ἀλλ’ ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ’ ἐμοῖς λόγοις
 φίλου μετ’ ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδε ἐκπλεῖν χθονός.

1375

ΦΙ. ἡ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
 ἔχθιστον νίδον τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ’ ἔμπυνον βάσιν
 παύσοντας ἀλγούς κάποισώζοντας νύσουν.

ΦΙ. ὡ δεινὸν αἰνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε;

1380

ΝΕ. ἂ σοί τε κάμοὶ *λῷσθ’ ὄρῳ τελούμενα.

ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;

ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ’ ἀν ὠφελούμενος;

ΦΙ. λέγεις δ’ Ἀτρείδαις ὄφελος, ή π’ ἐμοὶ τόδε;

- NE. σοί που φίλος γ' ὁν, χὼ λόγος τοιόσδε μου. 1385
 ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἔκδοῦναι θέλεις;
 NE. δὸ τάν, διδάσκου μὴ θραυσύνεσθαι κακοῖς.
 ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 NE. οὐκουν ἔγωγε φημὶ δ' οὐ σε μανθάνειν.
 ΦΙ. ἔγὼ οὐκ 'Ατρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με; 1390
 NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
 ΦΙ. οὐδέποθε ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 NE. τί δῆτ' ἀνήμεις δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὡν λέγω;
 ὡς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
 ζῆν ὥσπερ ἥδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας. 1395
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἀπερ παθεῖν με δεῖ.
 ἀ δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
 πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτα μοι πρᾶξον, τέκνον,
 καὶ μὴ βράδυνε μηδὲ ἐπιμησθῆς ἔτι 1400
 Τροίας· ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
 NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
 ΦΙ. διεγενναῖον εἰρηκὰς ἔπος.
 NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
 ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἔγὼ σθένω. 1405
 NE. αἰτίαν δὲ πῶς 'Αχαιῶν φεύξομαι;
 ΦΙ. μὴ φροντίσῃς.
 NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
 ΦΙ. ἔγὼ παρὼν
 NE. τίνα προσωφελησιν ἔρξεις;
 ΦΙ. βελεσι τοῖς 'Ηρακλέους
 NE. πῶς λέγεις;
 ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. [σῆς πάτρας * * .]
 NE. [ἀλλ' εἰ δρᾶς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾶς,] στεῖχε προσκύνας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἀν τῶν ἡμετέρων
 ἀῆγες μύθων, παῖ Ποίαντος
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν 'Ηρακλέους

1410

- ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δὲ ἡκα χάριν οὐρανίας
 ἔδρας προδιπόν,
 τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι,
 κατερητύσων θ' ὁδὸν ἦν στέλλει·
 σὺ δὲ ἐμῶν μύθων ἐπάκουστον.
 καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξις τύχας,
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄρâν.
 καὶ σοί, σάφ' ἵσθι, τοῦτ' ὄφειλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεῖ θέσθαι βίον.
 Ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδε ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετὴ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
 Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφίσεις βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
 ἂν δὲ ἀν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνου,
 παρήνεστο· οὕτε γάρ σὺ τοῦδε ἄτερ σθένεις
 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὕθ' οὗτος σέθεν.
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
 οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δὲ Ἀσκληπιὸν
 πάντηρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἰλιον.
 τὸ δεύτερον γάρ τοῖς ἐμοῖσι αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δὲ ἐννοεῖσθ', ὅταν
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἥγεῖται πατήρ
 Ζεύς· ἡ γάρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
 καν ζῶσι καν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
 ΦΙ. Ὡ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
- 1415
- 1420
- 1425
- 1430
- 1435
- 1440
- 1445

χρόνιός τε φανείσ,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κάγῳ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.

καιρὸς καὶ πλοῦς
οδὸς ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.

χαῖρ', ὃ μέλαθρον ξύμφρουρον ἔμοι,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,

καὶ κτύπος ἄρσην πόντου *προβολῆς,
οὐ πολλάκι δὴ τούμπον ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας

'Ερμαῖον ὅρος παρέπεμψεν ἔμοὶ¹
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.

νῦν δ', ὃ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἥδη,

δόξης οὐ ποτε τῇσδ' ἐπιβάντες.

χαῖρ', ὃ Δήμουν πέδον ἀμφίαλον,
καὶ μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,

ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χῶ πανδαμάτωρ

δαιμῶν, ὃς ταῦτ' ἐπέκραγεν.

ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,

Νύμφαις ἀλίαισιν ἐπευξάμενοι

νόστου σωτῆρας ἵκεσθαι.

1450

1455

1460

1465

1470

NOTE ON THE MSS.

NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES.

I.

SYNOPSIS OF MSS. OF SOPHOCLES TO A.D. 1400.

Quoted as	Library in which, and No. of Reference.	Date.	Plays contained in each.
L.a.	Laurentian ^a 32, 9.	11th century	Aj. El. O.T. Ant. Trach. Phil. O.C.*
Par. A.	Paris ^b 2712.	13th „	All seven.
Flor. F.	Abbat. ^c 2725. (now 152)	13th „ (July 15, A.D. 1282)	Aj. El. O.T. Phil.
V.	Ven. ^d 468.	13th „	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O. C.*
V ² .	Ven. 616.	13th? „	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O.C.*
Flor. Δ. Ε.	Abbat. 2788 and 2817.	14th „	Aj. El. O. T.
L.b.	Laur. 31, 10.	14th „	All seven.
V ³ .	Ven. 467.	14th „	All seven.
M.	Amb. ^e G. 56 sup.	14th „	Aj. El. O. T.
M ² .	Amb. L. 39 sup.	14th „	Aj. El. O. T.
Ricc.	Riccard. ^f 77.	14th? „	All seven.
V ⁴ .	Ven. 472.	14th „	Aj. El. O. T. Ant.*
Par. B.	Par. 2787.	14th „	O. T. Trach. Phil. O. C.
Par. E.	Par. 2884.	14th „	Aj. El. O. T. Ant.
August. b.	Augsburg.	?	Aj. Ant. O. T. El.
Bodleian.	Bodl. Barocc. 216.	14th „	Aj.*
Jenensis.	V. Jen. Herm. ^g	14th „	Aj. El.
Par. T.	Par. 2711.	14th „	All seven.
Dresd. a.	D. 183. ^h	14th? „	Aj. El. O. T. Ant.
Mosq. a.	SS. Syn. 357. ⁱ	14th „	Aj. El. O. T.
Lips. a.	Leipzig. ^k		Aj. El. O. T.
Vatt.	{ Vat. Pal. ^l 283, 287. { Vat. Urbinat. ^m 141.	11th? „, 12th? „ ⁿ	O. C. Trach. Ant. Phil.
Trin.	R. 3. 31. ^o	14th (in part)	Aj. El. O. T.

* The plays marked with an asterisk are incomplete in the MS. in question.

- ^a Founded by Lorenzo dei Medici, at Florence. This volume contains Sophocles, Aeschylus, and Apollonius Rhodius.
- ^b The Library, called the Royal, Imperial, or National, as the case may be.
- ^c In the Collection formerly belonging to the Badia at Florence, now in the Laurentian Library.
- ^d Library in the Doge's Palace at Venice.
- ^e Ambrosian Library at Milan.
- ^f Riccardian Library at Florence.
- ^g A MS. at Jena, collated for Hermann's edition.
- ^h Royal Library at Dresden.
- ⁱ Library of the Holy Synod at Moscow. The Collation is at Dresden.
- ^k University Library at Leipzig.
- ^l In the Palatine Collection in the Vatican Library at Rome. (Not to be confounded with the Heidelberg MS. quoted as *Palat.*)
- ^m In the Urbine Collection at the Vatican.
- ⁿ According to D'Orville, who collated them.
- ^o Library of Trinity College, Cambridge. For a description of this MS. the Editor is indebted to the kindness of Mr. F. A. Paley.

II.

The MSS. of the fifteenth century, especially those containing *Aj.*, *El.*, *O. T.*, are much more numerous. There are upwards of forty in Italy alone, of which three contain all the plays, viz. Ven. 617, Flor. Riccard. 34, and one in the library of the Chigi Palace at Rome, described in the Catalogue as 'Codex eleganter scriptus.' In this, however, the *Trachiniae* is incomplete. The *Trachiniae* is found in two of the remaining Laurentian MSS., the *Philoctetes* only in one of them; the *Antigone* in two of the remaining Laurentian MSS., in one Ambrosian MS., and in one at Modena. In England, besides the two mentioned above, there are six MSS. of Sophocles in the Bodleian Library, and two in the Harleian Collection in the British Museum, one of which contains the *Philoctetes* and *Trachiniae*. The other MSS. in this country are all confined to the more familiar group of *Aj.*, *El.*, *O. T.*.

III.

The MSS. of Sophocles are all very closely allied, and eminent scholars have assumed that all others are derived from the Medicean, *L.a.*, and that this alone has any independent value, the variations from

it being, without exception, due either to accident or conjecture. But this opinion requires to be further tested before the later MSS. are finally thrown aside. And it is in the hope that Scholars may be found willing to help in the work of sifting the MSS. that the Editor has inserted this note. He trusts to contribute something towards the examination of the value of the later MSS. in the larger edition of Sophocles now in course of publication by the Clarendon Press.

October, 1873.

BOOKS

PRINTED AT

THE CLARENDON PRESS, OXFORD,

AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

MACMILLAN AND CO.,

29 & 30, BEDFORD STREET, COVENT GARDEN, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A Greek-English Lexicon**, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1*L.* 16*s.*
- A Greek-English Lexicon**, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Fourteenth Edition, carefully revised throughout,* 1871. square 12mo. cloth, 7*s.* 6*d.*
- A copious Greek-English Vocabulary**, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3*s.*
- Graecae Grammaticae Rudimenta** in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Seventeenth Edition,* 1870. 12mo. bound, 4*s.*
- A Practical Introduction to Greek Accentuation**, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 10*s.* 6*d.*
- Scheller's Lexicon** of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. cloth, 1*L.* 1*s.*
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language**, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Third Edition,* 1864. 8vo. cloth, 1*s.*
- A Sanskrit English Dictionary**, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4*L.* 14*s.* 6*d.*
- An Icelandic-English Dictionary.** By the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. Parts I. and II. 1869-1871. 4to. each 1*L.* 1*s.*
Part III. 4to. 1*L.* 1*s.* *Just ready. This Part completes the Work.*

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Second Edition, 1851.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfi. Third Edition, 2 vols. 1860.* fcap. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Each Play separately, limp, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d.

Each Play separately, limp, 6d.

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfi. Tomi II. 1849.* 8vo. cloth, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi II. 1834.* 8vo. cloth, 10s.

Aristophanes: *Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi II. 1835.* 8vo. cloth, 11s.

Aristoteles; ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. cloth, 2l. 10s.

Each volume separately, 5s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. Recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1867. 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcaps. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Demosthenes: ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi IV. 1846. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Homerus: *Ilias, ex rec. Guil. Dindorfi. 1856.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Homerus: *Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfi. 1855.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Plato: *The Apology*, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867. 8vo. cloth, 8s. 6d.

Plato: *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Plato: *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.

Plato: *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.

Plato: *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and Regius Professor of Greek. 4 vols. 1871. 8vo. cloth, 3l. 6s.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers : edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. cloth, 3*l.* 3*s.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l.* 1*s.*

Vetus Testamentum Graece secundum exemplar Vaticanum
Rome editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. 1845.
18mo. cloth, 1*s.*

Novum Testamentum Graece. Edidit Carolus Lloyd,
S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1869. 18mo. cloth 3*s.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 1*s.* 6*d.*

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum.
1868. 18mo. cloth, 2*s.* 6*d.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 6*s.* 6*d.*

Evangelia Sacra Graece. 1870. scap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. cloth, 10*s.* 6*d.*

Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. cloth. Price reduced from 5*l.* 5*s.* to 3*l.* 3*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 8*s.* 6*d.*

The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 9*s.*

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Roinani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. *Fourth Edition*, 1863. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1849. 8vo. cloth, 1*l*. 1*s.*

Greswell's Harmonia Evangelica. *Fifth Edition*, 18*5*6. 8vo. cloth, 9*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Fifth Edition*, 1865. 3 vols. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.* 6*d.*

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1865. 8vo. cloth, 1*l*. 1*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Fifth Edition*, 1864. 8vo. cloth, 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. cloth, 1*s.* 6*d.*

ENGLISH HISTORY.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results. Vols. I. and II. 8vo. *New Edition, with Index*, 1l. 16s.

Vol. III. The Reign of Harold and the Interregnum. 1869. 8vo. cloth, 1l. 1s.
Vol. IV. The Reign of William. 1871. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259—1400. 2 vols. 1866. 8vo. cloth, 2l. 2s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

An Account of Vesuvius, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition*, 1858. 8vo. cloth, 14s. 6d.
Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition*, 1865. 8vo. cloth, 18s.
Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition*, 1868. 8vo. cloth, 16s.
Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. cloth, 16s.

MISCELLANEOUS.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 1870. 8vo. cloth, 6s.

A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. cloth, 4s.

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 21s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the **Clarendon Press Series**, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. cloth, 1os. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. cloth, 12s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, and Reader in Ancient History, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. L. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a smaller edition for Schools.

Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I-XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford.

Vol. I. *Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone.* 8vo. cloth, 14s.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., of Balliol College, Oxford.

Oedipus Rex. Now ready.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the Ven. Archdeacon Basil Jones, M.A., formerly Fellow of University College, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Snow, M.A., Assistant Master at Eton College, formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School, formerly Fellow of New College, Oxford.

Part I. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Part II. By the same Editor. *Preparing.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War, with Notes and Maps, &c. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School; formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Part II. The Civil War. Book I. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Haileybury College. In three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. *Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.*

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. *Second Edition.*

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. *Second Edition.*

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Fellow and Tutor of New College, Oxford. *In the Press.*
Also a small edition for Schools.

Livy, Books I-X. By J. R. Seeley, M.A., Fellow of Christ's College, and Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. Demy 8vo. cloth, 6s.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee Warner, M.A., Assistant Master at Rugby School. *In Parts*

Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Part I. The Caudine Forks. *Just ready.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by H. Nettleship, M.A. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Fragmenta and Specimens of Early Latin. With Introduction, Notes, and Illustrations. By John Wordsworth, M.A., Brasenose College, Oxford.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 15s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Tutor, formerly Fellow, of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

II. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition,* with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of C.C.C., Oxford, and T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Preparing.*

III. MATHEMATICS, &c.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

An Elementary Treatise on Quaternions. By P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy in the University of Edinburgh; formerly Fellow of St. Peter's College, Cambridge. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Accountant to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Messrs. Quilter, Ball, & Co.), Examiners in Book-keeping for the Society of Arts' Examination. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

The Scholar's Arithmetic. By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d. *Just Published.*

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.) By the same Author. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with answers. Crown 8vo. cloth, 1s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Balliol College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. In two vols. Demy 8vo. cloth, 1l. Ixs. 6d.

A Series of Elementary Works is being arranged, and will shortly be announced.

IV. HISTORY.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Constitutional History of England. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. *In the Press.*

- A History of France**, down to the year 1453. With Maps and Plans. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*
- A History of Germany and of the Empire**, down to the close of the Middle Ages. By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law, Oxford.
- A History of Germany**, from the Reformation. By Adolphus W. Ward, M.A., Fellow of St. Peter's College, Cambridge, Professor of History, Owens College, Manchester.
- A History of British India.** By S. J. Owen, M.A., Reader in History, Christ Church, and Teacher of Indian Law and History in the University of Oxford.
- A History of Greece.** By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. cloth, 16s.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. Crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Barrister-at-Law, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford.

The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Authorities Illustrative of the History of the English Law of Real Property. By Kenelm E. Digby, M.A., Vinerian Reader in Law, formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford.

VI. PHYSICAL SCIENCE.

Natural Philosophy. In four volumes. By Sir W. Thomson, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Glasgow; and P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy, Edinburgh; formerly Fellows of St. Peter's College, Cambridge. Vol. I. 8vo. cloth, 1L. 5s.

Elements of Natural Philosophy. By the same Authors. Being a smaller Work on the same subject, and forming a complete Introduction to it, so far as it can be carried out with Elementary Geometry and Algebra. Part I. 8vo. cloth, 9s.

Descriptive Astronomy. A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By G. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Deny 8vo. 856 pp., cloth, 1L. 1s.

Chemistry for Students. By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.

Exercises in Practical Chemistry. By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford. Series I. Qualitative Exercises. Second Edition. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d. Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Geology. By J. Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford.

Mechanics. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Sedleian Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Optics. By R. B. Clifton, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Philosophy, Oxford; formerly Fellow of St. John's College, Cambridge.

Electricity. By W. Esson, M.A., F.R.S., Fellow and Mathematical Lecturer of Merton College, Oxford.

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum.

Mineralogy. By the same Author.

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford, Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School.

Magnetism.

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master of Sherborne School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D. and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans

Crede' to the 'Shephearde's Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Milton. The Areopagitica. With Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Specimens of the Scottish Language; being a Series of Annotated Extracts illustrative of the Literature and Philology of the Lowland Tongue from the Fourteenth to the Nineteenth Century. With Introduction and Glossary. By A. H. Burgess, M.A.

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Second Edition, with a new Index. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. Just Published.

Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre**; *Ourika* by **MADAME DE DURAS**; *La Dot de Suzette* by **FIEVÉE**; *Les Ju-méaux de l'Hôtel Corneille*, by **EDMOND ABOUT**; *Mésaventures d'un Écolier*, by **RODOLPHE TÖPFFER**. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By Dr. Buchheim Professor of the German Language and Literature in King's College, London; and Examiner in German to the University of London. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing. Critical Commentary, &c. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

X. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. 8vo. half morocco, 18s.

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc., Professor of Music in the University of Oxford. 4to. cloth, 10s.

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini. By the same Author. 4to. cloth, 16s.

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. Crown 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published.*

XI. MISCELLANEOUS.

Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek. By E. M. Geldart, B.A., formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah. Crown 8vo. cloth, 3s. 6d.

A System of Physical Education: Theoretical and Practical. By Archibald Maclaren, The Gymnasium, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.

Designed to meet the wants of Students in English Literature: under the superintendence of the Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

THERE are two dangers to which the student of English Literature is exposed at the outset of his task ;—his reading is apt to be too narrow or too diffuse.

Out of the vast number of authors set before him in books professing to deal with this subject he knows not which to select : he thinks he must read a little of all ; he soon abandons so hopeless an attempt ; he ends by contenting himself with second-hand information ; and professing to study English Literature, he fails to master a single English author. On the other hand, by confining his attention to one or two writers, or to one special period of English Literature, the student narrows his view of it ; he fails to grasp the subject as a whole ; and in so doing misses one of the chief objects of his study.

How may these errors be avoided ? How may minute reading be combined with comprehensiveness of view ?

In the hope of furnishing an answer to these questions the Delegates of the Press, acting upon the advice and experience of Professor Brewer, have determined to issue a series of small volumes, which shall embrace, in a convenient form and at a low price, the general extent of English Literature, as represented in its masterpieces at successive epochs. It is thought that the student, by confining himself, in the first instance, to those authors who are most worthy of his attention, will be saved from the dangers of hasty and indiscriminate reading. By adopting the course thus marked out for him, he will become familiar with the productions of the greatest minds in English Literature ; and should he never be able to pursue the subject

beyond the limits here prescribed, he will have laid the foundation of accurate habits of thought and judgment, which cannot fail of being serviceable to him hereafter.

The authors and works selected are such as will best serve to illustrate English Literature in its *bistorical* aspect. As 'the eye of history,' without which history cannot be understood, the literature of a nation is the clearest and most intelligible record of its life. Its thoughts and its emotions, its graver and its less serious modes, its progress, or its degeneracy, are told by its best authors in their best words. This view of the subject will suggest the safest rules for the study of it.

With one exception all writers before the Reformation are excluded from the Series. However great may be the value of literature before that epoch, it is not completely national. For it had no common organ of language; it addressed itself to special classes; it dealt mainly with special subjects. Again; of writers who flourished after the Reformation, who were popular in their day, and reflected the manners and sentiments of their age, the larger part by far must be excluded from our list. Common sense tells us that if young persons, who have but a limited time at their disposal, read Marlowe or Greene, Burton, Hakewill or Du Bartas, Shakespeare, Bacon, and Milton will be comparatively neglected.

Keeping, then, to the best authors in each epoch—and here popular estimation is a safe guide—the student will find the following list of writers amply sufficient for his purpose: Chaucer, Spenser, Hooker, Shakespeare, Bacon, Milton, Dryden, Bunyan, Pope, Johnson, Burke, and Cowper. In other words, Chaucer is the exponent of the Middle Ages in England; Spenser of the Reformation and the Tudors; Hooker of the latter years of Elizabeth; Shakespeare and Bacon of the transition from Tudor to Stuart; Milton of Charles I and the Commonwealth; Dryden and Bunyan of the Restoration; Pope of Anne and the House

of Hanover; Johnson, Burke, and Cowper of the reign of George III to the close of the last century.

The list could be easily enlarged; the names of Jeremy Taylor, Clarendon, Hobbes, Locke, Swift, Addison, Goldsmith, and others are omitted. But in so wide a field, the difficulty is to keep the series from becoming unwieldy, without diminishing its comprehensiveness. Hereafter, should the plan prove to be useful, some of the masterpieces of the authors just mentioned may be added to the list.

The task of selection is not yet finished. For purposes of education, it would neither be possible, nor, if possible, desirable, to place in the hands of students the whole of the works of the authors we have chosen. We must set before them only the masterpieces of literature, and their studies must be directed, not only to the greatest minds, but to their choicest productions. These are to be read again and again, separately and in combination. Their purport, form, language, bearing on the times, must be minutely studied, till the student begins to recognise the full value of each work both in itself and in its relations to those that go before and those that follow it.

It is especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

- 1. Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris Editor for the Early English Text Society, &c., &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- 2. Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.
Book I. *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
Book II. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- 3. Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., formerly Fellow of Oriel College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge.
- I. The Merchant of Venice. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s.
 - II. Richard the Second. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 - III. Macbeth. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 - IV. Hamlet. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
5. **Bacon.** Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London. 2 vols. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.
7. **Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** Grace Abounding; The Pilgrim's Progress. Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln.
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
- I. Essay on Man. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 - II. Satires and Epistles. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. Edited by C. H. O. Daniel, M.A., Fellow and Tutor of Worcester College, Oxford.
11. **Burke.** Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America; Reflections on the French Revolution. By E. J. Payne, B.A., Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*
12. **Cowper.** The Task, and some of his minor Poems. Edited by H. T. Griffith, M.A., Pembroke College, Oxford. *In the Press.*

Published for the University by
 MACMILLAN AND CO., LONDON.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for bints, &c., addressed to either the Rev. G. W. KITCHIN, St. Giles's Road East, Oxford, or the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

309

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

A 000 085 299 6

